

Europeiska unionens officiella tidning

L 438

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextiofjärde årgången

8 december 2021

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/2167 av den 24 november 2021 om kreditförvaltare och kreditförvärvare och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU ⁽¹⁾ 1

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/2168 av den 21 september 2021 om ändring av delegerad förordning (EU) 2019/2035 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller bestämmelser om anläggningar som håller landlevande djur och kläckerier samt om spårbarhet för vissa hållna landlevande djur och kläckägg ⁽¹⁾ 38
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/2169 av den 2 december 2021 om öppnande för år 2022 av en tullkvot för import till unionen av vissa varor med ursprung i Norge vilka framställs genom bearbetning av de jordbruksprodukter som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 510/2014 43
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/2170 av den 7 december 2021 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av aluminiumfolie för vidare förädling med ursprung i Folkrepubliken Kina 46

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

DIREKTIV

- ★ **Kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2021/2171 av den 7 december 2021 om ändring av rådets direktiv 66/402/EEG vad gäller utsädesparti och provvikter för *Avena nuda* ⁽¹⁾ 84**

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2021/2167**av den 24 november 2021****om kreditförvaltare och kreditförvärvare och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53 och artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Upprättandet av en övergripande strategi för att hantera problematiken kring nödlidande lån är en prioritering för unionen. Samtidigt som det främst är kreditinstitutens och medlemsstaternas ansvar att hantera nödlidande lån finns det också en tydlig unionsdimension när det gäller behovet att minska nuvarande volymer av nödlidande lån samt förhindra en alltför stor ackumulering av nödlidande lån i framtiden. Med tanke på de nära kopplingarna mellan banksystemen och de finansiella systemen i hela unionen där kreditinstitut bedriver verksamhet inom flera jurisdiktioner och medlemsstater finns det stor risk för spridningseffekter mellan medlemsstaterna och unionen i stort, både när det gäller ekonomisk tillväxt och finansiell stabilitet.
- (2) Ett integrerat finansiellt system kommer att ge den ekonomiska och monetära unionen förbättrad motståndskraft genom att underlätta privat riskdelning över gränserna, och samtidigt minska behovet av offentlig riskdelning. För att dessa mål ska kunna uppnås bör unionen fullborda bankunionen och ytterligare utveckla en kapitalmarknadsunion. Att ta itu med stora volymer av nödlidande lån och en eventuell framtida ackumulering av dem är avgörande för att stärka bankunionen eftersom det är nödvändigt för att säkerställa konkurrens inom banksektorn, bevara den finansiella stabiliteten och främja utlåning för att skapa arbetstillfällen och tillväxt inom unionen.

⁽¹⁾ EUT C 444, 10.12.2018, s. 15.⁽²⁾ EUT C 367, 10.10.2018, s. 43.⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 19 oktober 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 9 november 2021.

- (3) I sina slutsatser av den 11 juli 2017 om handlingsplan för hantering av nödlidande lån i Europa (nedan kallad *handlingsplanen*) uppmanade rådet olika institutioner att vidta lämpliga åtgärder för att fortsätta arbetet med att minska det stora antalet nödlidande lån i unionen och förhindra en möjlig ackumulation av dem i framtiden. I handlingsplanen fastställs ett övergripande tillvägagångssätt med fokus på en kombination av kompletterande politiska åtgärder inom fyra områden: i) tillsyn av banker och reglering, ii) en reform av ramverken för rekonstruktion, insolvens och skuldindrivning, iii) utveckling av sekundärmarknader för problemtillgångar och iv) främjande av omstrukturering av banksystemet. Åtgärder inom dessa områden ska vidtas på nationell nivå och på unionsnivå om så är lämpligt. Kommissionen gav uttryck för en liknande avsikt i sitt meddelande av den 11 oktober 2017 om fullbordande av bankunionen, där ett omfattande paket efterlystes för att ta itu med problemet med nödlidande lån inom unionen.
- (4) Detta direktiv, tillsammans med andra åtgärder som kommissionen har lagt fram, samt de åtgärder som vidtagits av Europeiska centralbanken (ECB) i samband med banktillsynen inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen och av Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽⁴⁾, kommer att skapa en lämplig miljö för kreditinstitut att hantera nödlidande lån i sina balansräkningar och minska risken för ackumulering av nödlidande lån i framtiden.
- (5) Vid utvecklingen av makrotillsynsmetoder för att förhindra uppkomsten av systemomfattande risker i samband med nödlidande lån måste Europeiska systemrisknämnden, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 ⁽⁵⁾, när så är lämpligt utfärda makrotillsynsvarningar och makrotillsynsrekommendationer avseende sekundärmarknaden för nödlidande lån.
- (6) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/630 ⁽⁶⁾ införde nya regler i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013, som kräver att kreditinstitut avsätter tillräckliga resurser när nya lån blir nödlidande, vilket bör skapa lämpliga incitament för att hantera nödlidande lån i ett tidigt skede och bör förhindra en alltför stor ackumulering av dem. När lån blir nödlidande skulle effektivare verkställighetsmekanismer för säkrade lån göra det möjligt för kreditinstitut att tillämpa en helhetsstrategi för att ta nödlidande lån i anspråk förutsatt att det finns kraftfulla och effektiva skyddsåtgärder för låntagare. Skulle volymerna av nödlidande lån bli för stora bör dock kreditinstitut kunna sälja dem till andra aktörer på en effektiv, konkurrenskraftig och transparent sekundärmarknad. Behöriga myndigheter för kreditinstitutet vägleder dem avseende detta på grundval av deras befintliga bankspecifika befogenheter enligt andra pelaren i förordning (EU) nr 575/2013 ⁽⁷⁾. Om nödlidande lån blir ett betydande och omfattande problem kan medlemsstaterna inrätta nationella tillgångsförvaltningsbolag eller vidta andra alternativa åtgärder inom ramen för de nuvarande reglerna för statligt stöd och resolution av banker.
- (7) Detta direktiv bör göra det möjligt för kreditinstitutet att bättre hantera lån som blir nödlidande genom att förbättra förutsättningarna att sälja krediten till tredje parter. När kreditinstitut drabbas av en stor ökning av nödlidande lån och saknar personal eller expertis för att förvalta dem korrekt bör de antingen kunna utkontraktera förvaltningen av dessa lån på en specialiserad kreditförvaltare eller överlåta kreditavtalet till en kreditförvärvare som har den riskbenägenhet och expertis som krävs för att förvalta det.
- (8) Även om begreppen *lån* och *banker* ofta nämns i den offentliga debatten i vissa medlemsstater används nedan termerna *kredit* eller *kreditavtal* och *kreditinstitut*. Detta direktiv omfattar dessutom både en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal och det nödlidande kreditavtalet i sig.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/630 av den 17 april 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller minsta förlusttäckning för nödlidande exponeringar (EUT L 111, 25.4.2019, s. 4).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (9) Detta direktiv bör främja utvecklingen av sekundärmarknader för nödlidande lån i unionen genom att undanröja hinder och fastställa skyddsåtgärder för kreditinstitutens överlåtelser av nödlidande lån till kreditförvärvare, samtidigt som låntagarnas rättigheter värnas. Varje åtgärd som vidtas bör harmonisera auktorisationskraven för kreditförvaltare. Genom detta direktiv bör det därför inrättas en unionsomfattande ram för både förvärvare och förvaltare av nödlidande kreditavtal som har utfärdats av kreditinstitut, varvid kreditförvaltarna bör erhålla sin auktorisering från, och omfattas av tillsyn av, medlemsstaternas behöriga myndigheter.
- (10) I nuläget kan kreditförvärvare och kreditförvaltare inte dra nytta av den inre marknaden till följd av hinder som orsakas av skillnader i nationella ordningar eftersom det saknas ett för ändamålet avsett och sammanhängande regelverk och tillsynssystem. För närvarande finns det inga gemensamma unionsstandarder för reglering av kreditförvaltare. Framför allt har det inte införts några gemensamma standarder för att reglera skuldindrivning. Medlemsstaterna har mycket olika regler för hur kreditförvärvare kan erhålla kreditavtal från kreditinstitut. Kreditförvärvare som köper krediter som utfärdats av kreditinstitut regleras inte i vissa medlemsstater medan de i andra medlemsstater omfattas av olika krav, ibland även av ett krav på att erhålla auktorisation som om de vore kreditinstitut. Dessa skillnader mellan de rättsliga kraven har medfört betydande hinder för lagliga gränsöverskridande förvärv av krediter i unionen främst genom ökade efterlevnadskostnader vid förvärv av kreditportföljer. Resultatet är att kreditförvärvare bedriver verksamhet i ett begränsat antal medlemsstater, vilket har lett till svag konkurrens på den inre marknaden eftersom antalet intresserade kreditförvärvare fortfarande är lågt. Detta har i sin tur lett till en ineffektiv sekundärmarknad för nödlidande lån. Dessutom är volymerna på de huvudsakligen nationella marknaderna för nödlidande lån oftast små.
- (11) Det begränsade deltagandet av kreditförvärvare har resulterat i låg efterfrågan, svag konkurrens och låga köpkurser för kreditavtalsportföljer på sekundärmarknaderna, vilket avskräcker kreditinstituten från att sälja nödlidande kreditavtal. Det finns alltså en tydlig unionsdimension vad gäller utvecklingen av marknader för krediter som beviljas av kreditinstitut och som säljs till kreditförvärvare. Å ena sidan bör det vara möjligt för kreditinstituten att sälja nödlidande kreditavtal på unionsnivå på effektiva, konkurrenskraftiga och transparenta sekundärmarknader. Å andra sidan gör fullbordandet av bankunionen och kapitalmarknadsunionen det nödvändigt att agera för att förhindra ackumulering av nödlidande kreditavtal i kreditinstitutens balansräkningar så att de kan fortsätta att utföra sin uppgift att finansiera ekonomin. Därför omfattar detta direktiv kreditförvärvare som agerar inom ramen för sin handels-, närings-, eller yrkesverksamhet när de förvärvar ett kreditavtal endast om det kreditavtalet är ett nödlidande kreditavtal.
- (12) Nödlidande krediter som ursprungligen beviljats av ett kreditinstitut kan upphöra att vara nödlidande under kreditförvaltningsprocessens gång. I det fallet bör kreditförvaltarna ha möjlighet att fortsätta att bedriva sin verksamhet på basis av sin auktorisation som kreditförvaltare i enlighet med detta direktiv.
- (13) Vissa medlemsstater reglerar kreditförvaltningsverksamhet, men i varierande utsträckning. För det första har bara vissa medlemsstater reglerat denna verksamhet, och de som har gjort det definierar den på mycket olika sätt. De ökade regelefterlevnadskostnaderna utgör ett hinder för utvecklingen av expansionsstrategier genom sekundär etablering eller tillhandahållande av gränsöverskridande tjänster. För det andra kräver ett betydande antal medlemsstater auktorisation för viss verksamhet som dessa kreditförvaltare utför. Denna auktorisation ställer olika krav och ger inte möjlighet till gränsöverskridande utvidgning av verksamheten. Även detta utgör ett hinder för tillhandahållandet av gränsöverskridande tjänster. I vissa fall krävs slutligen lokal etablering enligt lag, vilket hindrar utövandet av friheten att tillhandahålla gränsöverskridande tjänster.
- (14) Medan kreditförvaltare kan erbjuda sina tjänster till kreditinstitut och kreditförvärvare som inte är kreditinstitut, är en konkurrenskraftig och integrerad marknad för kreditförvaltare kopplad till utvecklingen av en konkurrenskraftig och integrerad marknad för kreditförvärvare. Kreditförvärvare beslutar ofta att utkontraktera kreditförvaltningsverksamhet till andra enheter, eftersom de saknar kapacitet att själva förvalta krediter, och kan därför vara ovilliga att förvärva krediter från kreditinstitut om de inte kan utkontraktera vissa verksamheter.
- (15) Avsaknaden av konkurrenstryck på marknaden för förvärv av krediter och för kreditförvaltningsverksamhet resulterar i att kreditförvaltningsfirmor debiterar kreditförvärvare höga avgifter för sina tjänster och leder till låga priser på sekundärmarknaderna för krediter. Detta minskar incitamenten för kreditinstitut att minska sina nivåer av nödlidande lån.

- (16) Därför krävs åtgärder på unionsnivå för att hantera kreditförvärvares och kreditförvaltares ställning i förhållande till nödlidande krediter som ursprungligen beviljats av kreditinstitut. Detta direktiv påverkar dock inte tillämpningen av reglerna i unionsrätten och nationell rätt om kreditgivning, inbegripet i fall då kreditförvaltare kan anses bedriva kreditförmedling. Detta direktiv påverkar inte heller tillämpningen av nationella regler om införande av ytterligare krav för en kreditförvärvare eller en kreditförvaltare när det gäller omförhandlingen av villkoren och bestämmelserna i ett kreditavtal.
- (17) Det står medlemsstaterna fritt att reglera kreditförvaltningsverksamhet som inte omfattas av detta direktivs tillämpningsområde, såsom tjänster som erbjuds för kreditavtal som utfärdats av andra institut än kreditinstitut eller kreditförvaltningsverksamhet som utförs av fysiska personer, inbegripet genom att införa krav som är likvärdiga med vad som föreskrivs i detta direktiv. Dessa enheter och fysiska personer skulle dock inte kunna använda sig av en eventuell passordning för sådana tjänster i andra medlemsstater.
- (18) Detta direktiv bör inte påverka begränsningar enligt nationell rätt som rör överlåtelse av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller en överlåtelse av det nödlidande kreditavtalet i sig som inte avslutats i enlighet med nationell civilrätt så att alla de belopp som ska betalas enligt kreditavtalet omedelbart förfaller till betalning, när detta krävs för överlåtelse till en enhet utanför banksystemet. Detta innebär att det med hänsyn till nationella regler kommer att finnas medlemsstater där icke-reglerade kreditgivares förvärv av nödlidande kreditavtal som inte förfallit, som varit förfallna mindre än 90 dagar eller som inte avslutats i enlighet med nationell civilrätt även i fortsättningen kommer att vara begränsad. Det står medlemsstaterna fritt att reglera överlåtelse av kreditavtal som inte avser nödlidande lån, inbegripet genom att införa krav som är likvärdiga med vad som föreskrivs enligt detta direktiv.
- (19) Detta direktiv bör inte påverka unionsrätten om civilrättsligt samarbete, i synnerhet bestämmelserna om den tillämpliga rätten för avtalsförpliktelser och behörighet, inbegripet tillämpningen av dessa akter och bestämmelser i enskilda fall enligt Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 593/2008 ⁽⁸⁾ och (EU) nr 1215/2012 ⁽⁹⁾. Alla kreditgivare och personer som företräder dem är skyldiga att respektera unionsrätten i sina kontakter med konsumenter och nationella myndigheter för att säkerställa att konsumenternas rättigheter skyddas.
- (20) Kreditförvaltare och kreditförvärvare bör alltid handla i god anda, behandla låntagarna rättvist och respektera deras personliga integritet. De bör inte trakassera låntagarna eller ge dem vilseledande information. Före den första skuldindrivningen och när låntagarna så begär bör de lämna information till låntagarna om bland annat den överlåtelse som ägt rum, identiteten på och kontaktuppgifter till kreditförvärvaren och kreditförvaltaren, om en sådan har utsetts, samt information om de belopp som låntagaren ska betala och en förklaring om att all relevant unionsrätt och nationell rätt fortfarande är tillämplig.
- (21) Detta direktiv minskar dessutom inte tillämpningsområdet för unionens konsumentskyddsregler och i den mån kreditförvärvare betraktas som kreditgivare i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG ⁽¹⁰⁾ och 2014/17/EU ⁽¹¹⁾ bör de omfattas av de särskilda skyldigheter som anges i artikel 20 i direktiv 2008/48/EG respektive artikel 35 i direktiv 2014/17/EU. Dessutom påverkar detta direktiv inte tillämpningen av det konsumentskydd som garanteras genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG ⁽¹²⁾, vilket förbjuder otillbörliga affärsmetoder, inbegripet metoder i samband med verkställigheten av ett avtal där konsumenten blir

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 4.7.2008, s. 6).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 22.5.2008, s. 66).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 60, 28.2.2014, s. 34).

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).

vileseledd angående sina rättigheter eller skyldigheter eller utsätts för trakasserier, tvång eller otillbörlig påverkan, inbegripet i fråga om tidpunkt, plats, art eller varaktighet i samband med verkställighetsåtgärder, i form av användning av hotfullt eller kränkande språk eller beteende eller hot om vidtagande av åtgärder som inte lagligen kan genomföras.

- (22) I artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna säkerställs rätten till en rättvis och offentlig rättegång inför en oavhängig och opartisk domstol och möjligheten att erhålla rådgivning, låta sig försvaras och företrädas av en jurist. Detta kan vara av särskild betydelse för en fullständig och heltäckande förståelse för alla sakfrågor och rättsliga argument i ärendet och för att säkerställa en grundlig förberedelse av domstolsrepresentationen i tvisten. Låntagare som saknar tillräckliga medel bör kunna få rättshjälp, om detta är nödvändigt för att säkerställa en effektiv tillgång till rättslig prövning och på de villkor som fastställs i tillämplig nationell rätt.
- (23) Unionens kreditinstitut bedriver kreditförvaltningsverksamhet som en del av den normala verksamheten. De har samma skyldigheter avseende kreditavtal som de själva har utfärdat och kreditavtal som de har köpt från ett annat kreditinstitut. Eftersom de redan regleras och står under tillsyn, skulle tillämpning av detta direktiv på deras kreditförvaltnings eller kreditköpsverksamhet innebära en onödig dubblering av auktorisations- och efterlevnads-kostnaderna, och de omfattas därför inte av detta direktiv. Kreditinstitutens utkontraktering av kreditförvaltningsverksamhet, avseende både icke-nödlidande och nödlidande kreditavtal, till kreditförvaltare eller andra tredje parter, faller också utanför tillämpningsområdet för detta direktiv, eftersom kreditinstituten redan måste följa de tillämpliga reglerna för utkontraktering. Kreditgivare som inte är kreditinstitut men som ändå står under tillsyn av en behörig myndighet i en medlemsstat i enlighet med direktiv 2008/48/EG eller direktiv 2014/17/EU och som bedriver kreditförvaltningsverksamhet avseende krediter som beviljas konsumenter som en del av den normala verksamheten omfattas inte heller av detta direktiv när de i den medlemsstaten utför kreditförvaltningsverksamhet. Dessutom bör förvaltare av alternativa investeringsfonder, förvaltningsbolag och investeringsbolag (förutsatt att ett investeringsbolag inte har utsett ett förvaltningsbolag) som är auktoriserade eller registrerade enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG⁽¹³⁾ eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU⁽¹⁴⁾ inte heller omfattas av detta direktivs tillämpningsområde. Slutligen finns det vissa yrkesgrupper som bedriver sidoverksamheter som liknar kreditförvaltningsverksamhet som en del av sitt yrke, nämligen notaries, advokater och utmätningsmän som utövar sin yrkesverksamhet enligt nationell rätt, och som verkställer bindande åtgärder, och därför bör medlemsstaterna kunna undanta dessa yrkesgrupper från tillämpningen av detta direktiv.
- (24) För att göra det möjligt för befintliga kreditförvärvare och kreditförvaltare att anpassa sig till kraven i de nationella bestämmelserna varigenom detta direktiv införlivas, och särskilt för att möjliggöra för kreditförvaltare att bli auktoriserade, tillåter detta direktiv enheter som för närvarande tillhandahåller kreditförvaltningsverksamhet enligt nationell rätt att fortsätta med detta i sin hemmedlemsstat under sex månader efter det att tidsfristen för införlivande av detta direktiv har löpt ut. Efter utgången av den sexmånadersperioden bör endast kreditförvaltare som är auktoriserade enligt nationell rätt varigenom detta direktiv införlivas tillåtas att bedriva verksamhet på marknaden.
- (25) Medlemsstater som redan tillämpar likvärdiga eller strängare regler än vad som fastställs i detta direktiv för kreditförvaltningsverksamhet bör i sin nationella rätt varigenom detta direktiv införlivas kunna möjliggöra för befintliga enheter som tillhandahåller kreditförvaltningsverksamhet att automatiskt erkännas som auktoriserade kreditförvaltare.
- (26) Auktorisationen av en kreditförvaltare för att tillhandahålla kreditförvaltningsverksamhet i hela unionen bör omfattas av enhetliga och harmoniserade villkor som bör tillämpas på ett proportionellt sätt av de behöriga myndigheterna.

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

- (27) För att undvika en försämring av skyddet för låntagare och för att främja förtroendet bör det i villkoren för att bevilja och behålla en auktorisation som kreditförvaltare säkerställas att personer som har ett kvalificerat innehav i kreditförvaltaren och medlemmarna av dess ledning eller administrativa organ inte finns i belastningsregistret i fråga om brott med anknytning till bland annat egendomsbrott, brott i samband med finansiell verksamhet, penningtvätt, bedrägeri eller brott mot den fysiska integriteten och inte är föremål för ett insolvensförfarande eller tidigare har förklarats i konkurs, såvida de inte har förklarats återställda i enlighet med nationell rätt. Efterlevnaden av kravet på att medlemmar i kreditförvaltares lednings- eller förvaltningsorgan ska ha handlat på ett transparent, öppet och samarbetsvilligt sätt i sina tidigare affärsförbindelser med tillsyns- och regleringsmyndigheter bör bedömas på grundval av den information som den behöriga myndigheten har tillgång till eller kännedom om vid den tidpunkt då auktorisationen beviljas. Om ingen information finns tillgänglig, eller om det saknas kännedom om information, eller om det inte finns någon tidigare samverkan med tillsyns- och regleringsmyndigheterna vid den tidpunkten, anses kravet vara uppfyllt.
- (28) Medlemsstaterna bör säkerställa att en kreditförvaltares ledningsorgan i sin helhet har tillräckliga kunskaper och erfarenheter för att kunna bedriva verksamhet på ett kompetent och ansvarsfullt sätt med avseende på den verksamhet som ska utföras. Det är upp till varje medlemsstat att fastställa kraven avseende gott anseende, tillräckliga kunskaper och erfarenheter, men dessa krav bör inte försämra den fria rörligheten för auktoriserade kreditförvaltare inom unionen. EBA bör i det syftet utarbeta riktlinjer för att minska risken för skilda tolkningar av kraven på tillräckliga kunskaper och erfarenheter. För att säkerställa överensstämmelse med reglerna om låntagarskydd och reglerna om skydd av personuppgifter bör lämpliga styrformer och interna kontrollmekanismer, liksom lämpliga förfaranden för registrering och hantering av klagomål, inrättas och vara föremål för tillsyn. Kreditförvaltarna bör dessutom ha infört lämpliga förfaranden för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, om kreditförvaltare i de nationella bestämmelser varigenom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849⁽¹⁵⁾ införlivats har utsetts till ansvariga enheter för att förebygga och bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism. Dessutom bör kreditförvaltarna vara skyldiga att agera rättvist och med vederbörlig hänsyn till låntagares ekonomiska situation. Om det på nationell nivå finns skuldrådgivningstjänster som underlättar skuldåterbetalning, bör kreditförvaltare överväga att hänvisa låntagare till sådana tjänster.
- (29) Medlemsstaterna bör i sin nationella rätt varigenom detta direktiv införlivas fastställa huruvida kreditförvaltare inom deras territorium tillåts ta emot och inneha medel från låntagare när de utför kreditförvaltningsverksamhet. I de fall där mottagande och innehav av medel från låntagare är tillåtet i en medlemsstat och kreditförvaltare avser att göra detta som en del av sin affärsmodell bör ytterligare krav gälla för dessa kreditförvaltare, för att hantera de risker som kan uppstå i händelse av insolvens, nämligen innehav av separata konton och medel, samt vid skuldavskrivning för låntagaren. Om en kreditförvaltares hemmedlemsstat förbjuder kreditförvaltare att ta emot och inneha medel från låntagare, kan en kreditförvaltare inte göra detta, varken i sin hemmedlemsstat eller i någon värdmedlemsstat, även om en värdmedlemsstat tillåter mottagande och innehav av medel, eftersom kreditförvaltaren inte har auktoriserats för detta ändamål av sin hemmedlemsstat. Om en hemmedlemsstat däremot tillåter kreditförvaltare att ta emot och inneha medel från låntagare och i sin nationella rätt införlivar relevanta krav, bör en kreditförvaltare kunna ta emot och inneha medel från låntagare i sin hemmedlemsstat och i varje värdmedlemsstat som också tillåter mottagande och innehav av medel från låntagare.
- (30) För att undvika långdragna förfaranden och osäkerhet är det nödvändigt att fastställa krav avseende den information som sökande för auktorisering som kreditförvaltare måste lägga fram, samt rimliga tidsfrister för att utfärda en auktorisation och villkoren för att återkalla den. När de behöriga myndigheterna återkallar en auktorisation för en kreditförvaltare som tillhandahåller kreditförvaltningsverksamhet i andra medlemsstater bör de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten och även i den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten, underrättas. Det bör också inrättas ett uppdaterat offentligt register eller en förteckning i hemmedlemsstaten och värdmedlemsstaten som ska vara allmänt tillgänglig på de behöriga myndigheternas webbplats för att säkerställa transparens när det gäller antalet auktoriserade kreditförvaltare och deras identitet.

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (31) Avtalsförhållandet mellan kreditförvaltaren och kreditförvärvaren och kreditförvaltarens skyldigheter gentemot kreditförvärvaren bör inte ändras genom utkontrakteringen av kreditförvaltarens verksamhet till tillhandahållare av kreditförvaltning. Kreditförvaltarna bör ansvara för att se till att utkontrakteringen av deras kreditförvaltningsverksamhet till tillhandahållare av kreditförvaltning inte leder till otillbörliga operativa risker eller till att tillhandahållaren av kreditförvaltning inte följer samtliga rättsliga krav i unionsrätten eller nationell rätt, och inte heller begränsar en rättslig myndighets förmåga att utöva sina skyldigheter och skydda låntagarnas rättigheter.
- (32) När en kreditförvärvare överlåter förvaltningen och verkställigheten av ett kreditavtal till en kreditförvaltare, delegerar kreditförvärvaren sina rättigheter och skyldigheter samt den direkta kontakten med låntagaren till kreditförvaltaren men förblir ytterst ansvarig. Därför bör förhållandet mellan kreditförvärvaren och kreditförvaltaren fastställas tydligt i ett skriftligt kreditförvaltningsavtal och det bör vara möjligt för de behöriga myndigheterna att kontrollera hur ett sådant förhållande har bestämts. Dessutom bör kreditförvaltarna agera rättvist och med vederbörlig hänsyn till låntagarnas ekonomiska situation. I den mån en kreditförvärvare inte själv sköter förvaltningen av de förvärvade kreditavtalen bör medlemsstaterna kunna föreskriva att kreditförvaltaren och kreditförvärvaren måste komma överens i kreditförvaltningsavtalet om att kreditförvaltaren ska underrätta kreditförvärvaren innan kreditförvaltningsverksamhet utkontrakteras.
- (33) För att säkerställa kreditförvaltarnas rätt att bedriva gränsöverskridande verksamhet och för att tillhandahålla tillsyn över dem inrättas genom detta direktiv ett förfarande för att en auktoriserad kreditförvaltare ska ha rätt att bedriva gränsöverskridande verksamheter. Kommunikationen mellan de behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaterna samt med kreditförvaltaren bör ske inom rimliga tidsfrister. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där krediten beviljades bör också få information om gränsöverskridande verksamhet från de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten.
- (34) En kreditförvaltare som bedriver verksamhet i en värdmedlemsstat bör omfattas av de restriktioner och krav som fastställs i värdmedlemsstatens nationella rätt i enlighet med detta direktiv, inbegripet, i tillämpliga fall, förbudet mot att ta emot och inneha medel från låntagare som inte är kopplade till andra auktorisationskrav för kreditförvaltare. Om det enligt de nationella bestämmelser i en värdmedlemsstat varigenom detta direktiv införlivas införs ytterligare krav för auktorisation som kreditförvaltare bör sådana ytterligare krav inte tillämpas på kreditförvaltare som utför gränsöverskridande kreditförvaltningsverksamhet i den värdmedlemsstaten.
- (35) För att säkerställa en effektiv och ändamålsenlig tillsyn över gränsöverskridande kreditförvaltare bör det inrättas ett särskilt ramverk för samarbete mellan de behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaterna och, när så är lämpligt, de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där krediten beviljades. Det ramverket bör möjliggöra informationsutbyte, samtidigt som konfidentialiteten, tystnadsplikten och skyddet av enskildas och företags rättigheter bevaras, inspektioner på plats och på distans, tillhandahållandet av bistånd samt anmälan av resultaten av kontroller och inspektioner och eventuella åtgärder som vidtas.
- (36) En viktig förutsättning för att kreditförvärvare och kreditförvaltare ska kunna ta på sig rollen bör vara att de har möjlighet att få tillgång till all relevant information och medlemsstaterna bör säkerställa att detta är möjligt, samtidigt som unionens dataskyddsregler och de nationella dataskyddsreglerna iakttas. I det sammanhanget är det viktigt att kreditinstituten tillhandahåller detaljerad information till presumtiva kreditförvärvare så att de kan göra en egen bedömning av värdet av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller av det nödlidande kreditavtalet i sig. Kreditinstituten bör tillhandahålla den informationen endast en gång under processen, antingen under den inledande fasen eller efterföljande faser, men under alla omständigheter innan överlåtelseavtalet ingås. Den skyldigheten att tillhandahålla information är nödvändig och motiverad för att presumtiva kreditförvärvare ska kunna göra välgrundade val innan de ingår en transaktion, och det är därför legitimt för kreditinstituten att dela låntagarnas personuppgifter med presumtiva kreditförvärvare. Sådan information bör strikt begränsas till vad som är nödvändigt för att presumtiva kreditförvärvare ska kunna bedöma värdet av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal, eller av det nödlidande kreditavtalet i sig, och sannolikheten för att få ersättning för avtalets värde. Medlemsstater bör se till att tillhandahållandet av information till presumtiva kreditförvärvare och den efterföljande användningen av denna information överensstämmer med unionens relevanta dataskyddsramverk.

- (37) Om ett kreditinstitut överlåter nödlidande kreditavtal bör det vara skyldigt att två gånger per år informera sin behöriga myndighet och värmedlemsstatens behöriga myndigheter om åtminstone det sammanlagda utestående saldot för de överlåtna kreditportföljerna, samt antalet lån som ingår och storleken på dessa och huruvida överlåtelsen omfattar kreditavtal som ingåtts med konsumenter. För varje kreditportfölj som överläts i en enda transaktion bör informationen inbegripa kreditförvärvarens identifieringskod för juridisk person (LEI-kod), eller i tillämpliga fall dess företrädares LEI-kod, eller, när denna inte är tillgänglig, kreditförvärvarens identitet och adress och, i förekommande fall, adress och identitet för dess företrädare i unionen. De behöriga myndigheterna bör kunna kräva att informationen i stället tillhandahålls kvartalsvis när de anser det nödvändigt, även på grund av det stora antalet transaktioner under en krisperiod. De behöriga myndigheterna i värmedlemsstaten bör vara skyldiga att överföra dessa uppgifter till de myndigheter som är behöriga att utöva tillsyn över kreditförvärvaren. Sådana transparenskrav möjliggör en harmoniserad och effektiv övervakning av överlåtelsen av kreditavtal inom unionen. I syfte att uppfylla proportionalitetsprincipen bör de behöriga myndigheterna, för att undvika dubbelarbete, beakta den information som de redan har tillgång till på andra sätt, särskilt när det gäller kreditinstitut. Medlemsstaterna bör säkerställa att kraven på anmälan till de behöriga myndigheterna avseende en kreditportfölj förblir kreditförvältarens ansvar efter det att denna portfölj har överlåts till en kreditförvärvare.
- (38) I handlingsplanen erkändes det att kreditinstitutens datainfrastruktur skulle stärkas genom enhetliga och standardiserade data för nödlidande kreditavtal. EBA har utvecklat datamallar som ger information om kreditexponeringar utanför handelslagret och gör det möjligt för potentiella förvärvare att utvärdera kreditavtalens värde och genomföra en due diligence-granskning. Att tillämpa sådana mallar på kreditavtal skulle å ena sidan minska det asymmetriska informationsförhållandet mellan potentiella förvärvare och säljare av kreditavtal och därmed bidra till utvecklingen av en fungerande sekundärmarknad i unionen. Å andra sidan kan sådana datamallar, om de är alltför detaljerade, skapa en alltför stor börda för kreditinstituten utan någon märkbar vinst i fråga om information. EBA bör därför göra en översyn av datamallarna, i syfte att vidareutveckla dem så att de blir tekniska genomförandestandarder för kreditinstituten. Kreditinstituten bör vara skyldiga att använda datamallarna för överlåtelser av nödlidande kreditavtal, inklusive överlåtelser till andra kreditinstitut. Den skyldigheten bör endast tillämpas på överlåtelser av nödlidande kreditavtal och omfattar inte komplexa transaktioner där nödlidande kreditavtal ingår som en del av en sådan transaktion, inbegripet försäljning av filialer, försäljning av affärsområden eller försäljning av kunders portföljer som inte är begränsade till nödlidande kreditavtal och överlåtelser som en del av en pågående omstrukturering av det säljande kreditinstitutet inom ramen för insolvens-, resolutions- eller likvidationsförfaranden. För att proportionalitetsprincipen ska uppfyllas bör dessa informationskrav tillämpas på kreditinstituten på ett proportionellt sätt med hänsyn till krediternas art och storlek. Samtidigt bör kreditinstitutens skyldighet att följa datamodeller ta hänsyn till datumet för ingåendet av de nödlidande kreditavtalen. Andra säljare av kreditavtal bör kunna använda dessa standarder för att underlätta värderingen av de kreditavtal som saluförs. När det gäller värdepapperiseringstransaktioner bör dessutom, om obligatoriska mallar avseende transparens föreskrivs, all dubbelrapportering till följd av detta direktiv undvikas.
- (39) Kommissionen bör ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande som utvecklats av EBA för att specificera de mallar som kreditinstituten ska använda för att tillhandahålla den information som krävs enligt detta direktiv. Kommissionen bör anta dessa tekniska standarder för genomförande genom genomförandeakter enligt artikel 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.
- (40) Eftersom kreditförvärvarna inte skapar nya krediter utan i stället och som föreskrivs i detta direktiv endast köper befintliga nödlidande kreditavtal på egen risk orsakar de inte tillsynsproblem och deras potentiella bidrag till systemrisken är försumbar. Det är därför inte berättigat att kräva att kreditförvärvare ska ansöka om auktorisation, men det är dock viktigt att unionens regler och de nationella reglerna för konsumentskydd fortsätter att tillämpas och att låntagarnas rättigheter även i fortsättningen är de som följer av det ursprungliga kreditavtalet.
- (41) Kreditförvärvare från tredjeländer skulle kunna göra det svårare för unionens låntagare att åberopa sina rättigheter enligt unionsrätten och för de nationella myndigheterna att övervaka verkställigheten av nödlidande kreditavtal. Kreditinstitut skulle även kunna avskräckas från att överlåta sådana nödlidande kreditavtal till förvärvare från tredjeländer på grund av anseenderisken. I den mån som företrädaren för en kreditförvärvare från tredjeländ av krediter som beviljats fysiska personer, inbegripet konsumenter och egenföretagare, eller av krediter som beviljats

mikroföretag och små och medelstora företag, inte är ett kreditinstitut eller ett annat institut än kreditinstitut som står under tillsyn av en behörig myndighet i en medlemsstat i enlighet med direktiv 2008/48/EG eller direktiv 2014/17/EU, eller en kreditförvaltare som auktoriserats i unionen, bör företrädaren utse en sådan enhet för att säkerställa att samma standarder avseende låntagarnas rättigheter bibehålls efter att det nödlidande kreditavtalet överlåts.

- (42) För att bättre säkerställa att samma standarder avseende konsumenters rättigheter bibehålls efter att ett nödlidande kreditavtal överlåts bör dessutom en kreditförvärvare som har hemvist i unionen, eller har sitt säte eller, om kreditförvärvaren enligt nationell rätt inte har något säte, sitt huvudkontor, i unionen också vara skyldiga att utse ett kreditinstitut eller ett annat institut än kreditinstitut som står under tillsyn av en behörig myndighet i en medlemsstat i enlighet med direktiv 2008/48/EG eller direktiv 2014/17/EU, eller en kreditförvaltare, för att utföra kreditförvaltningsverksamhet med avseende på nödlidande kreditavtal som ingåtts med konsumenter.
- (43) Värmedlemsstaterna bör kunna utvidga skyldigheten att utse en kreditförvaltare i förhållande till andra kreditavtal. Om överlåtelser av en kreditportfölj omfattar både kreditavtal med konsumenter, andra fysiska personer eller små och medelstora företag för vilka det krävs att ett kreditinstitut eller ett annat institut än ett kreditinstitut som står under tillsyn av en behörig myndighet i en medlemsstat i enlighet med direktiv 2008/48/EG eller direktiv 2014/17/EU eller en kreditförvaltare utses, och samtidigt även omfattar andra kreditavtal för vilka detta inte krävs, bör kreditförvärvaren eller, i tillämpliga fall, dennes företrädare, uppfylla denna skyldighet att utse ett kreditinstitut, ett annat institut eller en kreditförvaltare, när det gäller kreditavtal med konsumenter, andra fysiska personer eller små och medelstora företag. Kreditförvärvaren och kreditförvärvaren bör följa tillämplig unionsrätt och nationell rätt, och de nationella myndigheterna i de enskilda medlemsstaterna bör ges nödvändiga befogenheter att effektivt övervaka deras verksamhet.
- (44) När en kreditförvärvare, eller dennes företrädare som utsetts i enlighet med detta direktiv, är skyldig att utse en kreditförvaltare, ett kreditinstitut eller ett annat institut än kreditinstitut som står under tillsyn av en behörig myndighet i en medlemsstat i enlighet med direktiv 2008/48/EG eller direktiv 2014/17/EU, och väljer att själv förvalta och verkställa de rättigheter och skyldigheter som rör en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller det nödlidande kreditavtalet i sig, är kreditförvärvaren, eller dennes företrädare som utsetts i enlighet med detta direktiv, att betrakta som en kreditförvaltare och bör därför auktoriseras enligt detta direktiv.
- (45) Kreditförvärvare som använder kreditförvaltare, kreditinstitut eller andra institut än kreditinstitut som står under tillsyn av en behörig myndighet i en medlemsstat i enlighet med direktiv 2008/48/EG eller direktiv 2014/17/EU bör informera de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat om detta så att de relevanta behöriga myndigheterna kan utöva sina tillsynsbefogenheter i förhållande till hur kreditförvärvaren, kreditinstitutet eller det andra institutet som står under tillsyn av en behörig myndighet i en medlemsstat i enlighet med direktiv 2008/48/EG eller direktiv 2014/17/EU behandlar låntagaren. Kreditförvärvare bör också i god tid informera de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen över dem om de anlitar en annan kreditförvaltare, ett annat kreditinstitut eller ett annat institut än kreditinstitut som står under tillsyn av en behörig myndighet i en medlemsstat i enlighet med direktiv 2008/48/EG eller direktiv 2014/17/EU.
- (46) Kreditförvärvare som direkt verkställer det kreditavtal som förvärvats bör göra det i enlighet med den lag som är tillämplig på kreditavtalet, inbegripet de konsumentskyddsregler som gäller för låntagaren. Nationella regler, särskilt beträffande verkställighet av avtal, konsumentskydd och straffrätt fortsätter att tillämpas och de behöriga myndigheterna bör säkerställa att kreditförvärvarna följer dessa regler på medlemsstaternas territorium.
- (47) För att underlätta verkställigheten av de skyldigheter som fastställs i detta direktiv, bör det i nationell rätt varigenom detta direktiv införlivas föreskrivas att när ett avtal om överlåtelse av ett kreditavtal ingås och en kreditförvärvare inte har hemvist i unionen, eller har sitt säte eller, om kreditförvärvaren enligt nationell rätt inte har något säte, sitt huvudkontor i unionen, utser kreditförvärvaren från tredjeland en företrädare som har hemvist i unionen, eller har sitt säte eller, om kreditförvärvaren enligt nationell rätt inte har något säte, sitt huvudkontor i unionen och som har

i uppdrag att bli kontaktad av de behöriga myndigheterna utöver eller i stället för kreditförvärvaren. Den företrädaren ansvarar för de skyldigheter som åläggs kreditförvärvare genom detta direktiv utan att det påverkar de skyldigheter som ålagts kreditförvaltarna. Kreditförvärvare som överlåter nödlidande kreditavtal bör, två gånger per år och på aggregerad nivå, informera den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om åtminstone det sammanlagda utestående saldot för de överlåtna kreditportföljerna, samt antalet krediter som ingår och storleken på dessa och huruvida det omfattar avtal som ingåtts med konsumenter. För varje kreditportfölj som överlåts i en enda transaktion bör informationen inbegripa kreditförvärvarens identifieringskod för juridisk person (LEI-kod), eller i tillämpliga fall identifieringskoden för dess företrädare i unionen, eller, när denna inte är tillgänglig, kreditförvärvarens identitet och adress och, i förekommande fall, adress och identitet för dess företrädare i unionen. De behöriga myndigheterna bör kunna kräva att informationen i stället tillhandahålls kvartalsvis när de anser det nödvändigt, även på grund av det stora antalet transaktioner under en krisperiod.

- (48) För närvarande har olika myndigheter ansvar för auktorisation av och tillsyn över kreditförvaltare och kreditförvärvare i medlemsstaterna, och det är därför viktigt att medlemsstaterna förtydligar rollen för dessa myndigheter och tilldelar tillräckliga befogenheter, särskilt eftersom de skulle kunna behöva utöva tillsyn över enheter som tillhandahåller tjänster i andra medlemsstater. För att säkerställa en effektiv och proportionerlig tillsyn i hela unionen bör medlemsstaterna bevilja de behöriga myndigheterna nödvändiga befogenheter för att utföra sitt uppdrag enligt detta direktiv, inbegripet behörighet att få tillgång till nödvändig information, utreda eventuella överträdelser av detta direktiv, hantera låntagarnas klagomål och ålägga administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder, inbegripet återkallelse av auktorisationen. När sådana administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder tillämpas bör medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna tillämpar dem på ett proportionerligt sätt och motiverar sina beslut samt att dessa beslut bör bli föremål för rättslig prövning även i ärenden där de behöriga myndigheterna inte agerar inom de angivna tidsfristerna.
- (49) Bestämmelserna om överträdelser av detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas rätt att ingripa i fall av överträdelser av nationell rätt, rörande till exempel konsumentskydd, låntagares rättigheter eller brottslig verksamhet. I sådana fall är det de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten och i den medlemsstat där krediten beviljades som är behöriga att avgöra om nationell rätt har överträtts och därmed begränsas inte deras befogenheter genom detta direktiv.
- (50) Eftersom de sekundära kreditmarknadernas prestation i stor utsträckning kommer att vara beroende av de involverade enheternas goda rykte bör kreditförvaltarna inrätta en effektiv mekanism för att behandla låntagares klagomål. Medlemsstaterna bör säkerställa att de myndigheter som är behöriga att utöva tillsyn över kreditförvärvare och kreditförvaltare har effektiva och tillgängliga förfaranden för att hantera låntagares klagomål.
- (51) Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/679 ⁽¹⁶⁾ och (EU) 2018/1725 ⁽¹⁷⁾ tillämpas på behandling av personuppgifter vid tillämpningen av detta direktiv. Särskilt när personuppgifter behandlas med avseende på det här direktivet bör det exakta syftet anges, relevant rättslig grund åberopas, relevanta säkerhetskrav i förordning (EU) 2016/679 följas och principerna om nödvändighet, proportionalitet, ändamålsbegränsning, och transparens och proportionerlig lagringstid för uppgifter tillämpas. För dessa ändamål är en uppförandekod för hela branschen, i enlighet med artikel 40 i förordning (EU) 2016/679, att föredra. Dessutom bör inbyggt skydd av personuppgifter och dataskydd som standard ingå i alla databehandlingssystem som utvecklas och används inom ramen för detta direktiv. Likaså bör det administrativa samarbetet och ömsesidiga biståndet mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter vara förenligt med de regler om skydd av personuppgifter som fastställs i förordning (EU) 2016/679 och följa de nationella regler om skydd av personuppgifter varigenom unionsrätten genomförs.

⁽¹⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (52) För att säkerställa en hög konsumentskyddsnivå fastställs i unionsrätten och i nationell rätt ett antal rättigheter och skyddsåtgärder med anknytning till kreditavtal som beviljats en konsument. Dessa rättigheter och skyddsåtgärder är i synnerhet tillämpliga på förhandlingar om och ingående av kreditavtal, på användning av otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter enligt direktiv 2005/29/EG och på kreditavtalets prestationer eller avsaknad av prestationer. Detta är särskilt fallet när det gäller långsiktiga konsumentkreditavtal som omfattas av direktiv 2014/17/EU med avseende på konsumenternas rätt att helt eller delvis fullgöra sina skyldigheter enligt ett kreditavtal innan det kreditavtalet löper ut eller att i tillämpliga fall bli informerade genom det standardiserade EU-faktabladet om en eventuell överlåtelse av kreditavtalet till en kreditförvärvare. Låntagarens rättigheter bör inte heller ändras om överlåtelsen av kreditavtalet mellan ett kreditinstitut och en kreditförvärvare sker i form av att avtalet förnyas. Som en allmän princip bör det säkerställas att låntagare inte får sämre villkor till följd av överlåtelsen av deras kreditavtal från ett kreditinstitut till en kreditförvärvare. Detta direktiv bör inte hindra medlemsstaterna från att tillämpa strängare bestämmelser för att skydda låntagare.
- (53) Utan att det påverkar andra skyldigheter enligt direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU, och i syfte att säkerställa en hög konsumentskyddsnivå, bör dessa direktiv ändras för att säkerställa att konsumenten i god tid och innan villkoren i kreditavtalet eventuellt ändras får en tydlig och fullständig förteckning över alla sådana ändringar, tidsplanen för genomförandet av dem och nödvändiga uppgifter samt namnet på och adressen till den myndighet där konsumenten kan lämna in ett klagomål.
- (54) Information om ändring av bestämmelserna och villkoren i ett kreditavtal enligt direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU som införs genom ändringarna i det här direktivet bör inte påverka konsumenträttigheter som fastställs i direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU, inbegripet rätten till information.
- (55) Den vikt som läggs av unionslagstiftaren vid det konsumentskydd som anges i rådets direktiv 93/13/EEG⁽¹⁸⁾ och i direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU innebär att en överlåtelse av en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller kreditavtalet i sig till en kreditförvärvare inte på något sätt bör påverka den skyddsnivå som beviljas konsumenterna genom unionsrätten. Kreditförvärvare och kreditförvaltare bör därför följa den unionsrätt och nationella rätt som är tillämplig på det ursprungliga kreditavtalet och låntagaren bör behålla samma skyddsnivå som tillhandahålls enligt tillämplig unionsrätt och nationell rätt eller som avgörs enligt unionens eller nationella lagvalsregler. Medlemsstaterna bör se till att inga andra kostnader avseende överlåtelsen av kreditavtalet än de som redan ingår i det kreditavtalet debiteras låntagaren. När det gäller avgifter som påförs konsumenter i händelse av betalningsförsummelse bör ändringar införas av direktiv 2008/48/EG som ålägger medlemsstaterna att följa samma regler som i direktiv 2014/17/EU om fastställande av tak för avgifter och sanktioner.
- (56) När det gäller konsumenter bör direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU ändras genom detta direktiv så att det fastställs att medlemsstaterna bör kräva att kreditgivare har adekvata riktlinjer och förfaranden så att de, när så är lämpligt, gör sitt yttersta för att medge skäliga anstånd innan utmätningsförfaranden inleds. Hänsyn bör tas till EBA:s riktlinjer av den 19 augusti 2015 om försenad betalning och utmätning och EBA:s riktlinjer av den 31 oktober 2018 om hantering av nödlidande exponeringar och exponeringar med anstånd och om ECB:s riktlinjer till bankerna om nödlidande lån av mars 2017. Vid beslut om vilka anståndsåtgärder som ska vidtas bör kreditgivarna ta hänsyn till konsumentens personliga omständigheter, intressen, rättigheter och återbetalningsförmåga, särskilt om kreditavtalet är säkrat genom en bostadsfastighet som är konsumentens huvudsakliga bostad. Anståndsåtgärder bör kunna bestå av vissa eftergifter till konsumenten, såsom en fullständig eller partiell refinansiering av ett kreditavtal eller en ändring av dess befintliga villkor, såsom förlängning av dess löptid, ändring av typen av kreditavtal, uppskjutande av betalningen av hela eller delar av återbetalningsbeloppet för en viss period, ändring av räntesatsen, erbjudande om ett betalningsuppskov, partiell återbetalning, valutaomräkning och partiell skuldavskrivning och skuldkonsolidering. Medlemsstaterna bör ha infört lämpliga anståndsåtgärder på nationell nivå. Förteckningen över anståndsåtgärder i detta direktiv, som ändringar av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU, är inte uttömmande, och därför står det medlemsstaterna fritt att föreskriva ytterligare åtgärder. På samma sätt står det medlemsstaterna fritt att inte föreskriva en särskild åtgärd om så föreskrivs på nationell nivå, så länge som ett rimligt antal åtgärder fortfarande är tillgängliga. Om det efter utmätningsförfaranden kvarstår skulder bör medlemsstaterna säkerställa levnadsvillkor som uppfyller vissa minimikrav samt införa åtgärder för att underlätta återbetalning samtidigt som långsiktig överskuldssättning undviks. Åtminstone i fall där det pris som

⁽¹⁸⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 21.4.1993, s. 29).

erhålls för bostadsfastigheten påverkar det belopp som konsumenten är skyldig bör medlemsstaterna uppmana kreditgivare att vidta rimliga åtgärder för att få bästa möjliga pris för den utmäta bostadsfastigheten mot bakgrund av marknadsförhållandena. Medlemsstaterna bör inte hindra parterna i ett kreditavtal från att uttryckligen komma överens om att överlåtelsen av säkerheten till kreditgivaren är tillräcklig för att återbetala krediten, särskilt när krediten är säkrad genom låntagarens huvudsakliga bostad.

- (57) För att säkerställa att konsumentskyddsnivån inte påverkas i händelse av en överlåtelse till en tredje part av kreditgivarens rättigheter enligt ett hypotekslåneavtal eller av kreditavtalet i sig, bör direktiv 2014/17/EU ändras för att fastställa att vid en överlåtelse av krediter som omfattas av direktivet ska konsumenten ha rätt att göra gällande samma invändningar gentemot kreditförvärvaren som konsumenten hade haft gentemot den ursprungliga kreditgivaren och att bli informerad om överlåtelsen.
- (58) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ⁽¹⁹⁾, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Unionslagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.
- (59) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den 24 januari 2019.
- (60) Kommissionen bör se över hur effektivt detta direktiv fungerar allteftersom framsteg görs i fråga om upprättandet av en inre sekundärmarknad för nödlidande kreditavtal med ett starkt konsumentskydd. Kommissionen har goda förutsättningar att analysera specifika gränsöverskridande frågor som inte kan identifieras eller hanteras på ett korrekt sätt av enskilda medlemsstater, såsom risken för penningtvätt och finansiering av terrorism som kan uppstå i samband med kreditförvaltningsverksamhet och kreditförvärvares verksamhet och samarbetet mellan behöriga myndigheter från olika medlemsstater. Det är därför lämpligt att kommissionen i sin översyn av detta direktiv även bör inkludera en ingående bedömning av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism i samband med den verksamhet som kreditförvaltare och kreditförvärvare bedriver och av det administrativa samarbetet mellan behöriga myndigheter.
- (61) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att stärka utvecklingen av sekundärmarknader för nödlidande lån i unionen och samtidigt ytterligare förstärka skyddet av låntagare, i synnerhet konsumenter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs ett gemensamt ramverk för och krav avseende följande:

- a) Kreditförvaltare som agerar för en kreditförvärvares räkning avseende en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller avseende det nödlidande kreditavtalet i sig, som utfärdats av ett kreditinstitut som är etablerat i unionen.

⁽¹⁹⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

- b) Kreditförvärvare av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller det nödlidande kreditavtalet i sig som utfärdats av ett kreditinstitut som är etablerat i unionen.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på följande:

- a) Kreditförvaltare som agerar på uppdrag av en kreditförvärvare avseende en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller det nödlidande kreditavtalet i sig, som utfärdats av ett kreditinstitut som är etablerat i unionen i enlighet med tillämplig unionsrätt och nationell rätt.
- b) Kreditförvärvare som förvärvar en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller det nödlidande kreditavtalet i sig, som utfärdats av ett kreditinstitut som är etablerat i unionen i enlighet med tillämplig unionsrätt och nationell rätt.

2. När det gäller kreditavtal som omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv ska detta direktiv inte påverka vare sig avtalsrättsliga eller civilrättsliga principer enligt nationell rätt i fråga om överlåtelse av en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller av kreditavtalet i sig, och inte heller det skydd som beviljas konsumenter eller låntagare, särskilt enligt förordningarna (EG) nr 593/2008 och (EU) nr 1215/2012, direktiven 93/13/EEG, 2008/48/EG, 2014/17/EU samt de nationella bestämmelser varigenom dessa direktiv införlivas eller andra relevanta bestämmelser i unionsrätten och nationell rätt om konsumentskydd och låntagarrättigheter.

3. Detta direktiv ska inte påverka begränsningar som påförs i medlemsstaternas nationella rätt avseende överlåtelser av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller det nödlidande kreditavtalet i sig, som inte förfallit, som varit förfallet mindre än 90 dagar eller som inte avslutats i enlighet med nationell civilrätt.

4. Detta direktiv ska inte påverka kraven i medlemsstaternas nationella rätt avseende förvaltningen av en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller av kreditavtalet i sig, om kreditförvärvaren är ett specialföretag för värdepapperisering enligt definitionen i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 ⁽²⁰⁾, så länge sådan nationell rätt

- a) inte påverkar den konsumentskyddsnivå som föreskrivs i detta direktiv,
- b) säkerställer att de behöriga myndigheterna erhåller nödvändiga uppgifter från kreditförvaltarna.

5. Detta direktiv ska inte tillämpas på följande:

- a) Förvaltning av en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller av kreditavtalet i sig som utförs av
- i) ett kreditinstitut som är etablerat i unionen,
- ii) en förvaltare av alternativa investeringsfonder som är auktoriserad eller registrerad i enlighet med direktiv 2011/61/EU eller ett förvaltningsbolag eller ett investeringsbolag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2009/65/EG, förutsatt att investeringsbolaget inte har utsett ett förvaltningsbolag enligt det direktivet för den fond som det förvaltar,
- iii) ett annat institut än ett kreditinstitut som står under tillsyn av en behörig myndighet i en medlemsstat i enlighet med artikel 20 i direktiv 2008/48/EG eller artikel 35 i direktiv 2014/17/EU när det bedriver verksamhet i den medlemsstaten.

⁽²⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35).

- b) Förvaltning av en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller av kreditavtalet i sig som inte utfärdats av ett kreditinstitut som är etablerat i unionen, utom i de fall kreditgivarens rättigheter enligt kreditavtalet eller kreditavtalet i sig ersätts av ett kreditavtal som utfärdats av ett sådant kreditinstitut.
- c) Förvärv av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller av det nödlidande kreditavtalet i sig av ett kreditinstitut som är etablerat i unionen.
- d) Överlåtelse av en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller av kreditavtalet i sig som ägt rum före det datum som avses i artikel 32.2 första stycket.

6. Medlemsstaterna får från tillämpningen av detta direktiv undanta förvaltningen av en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller av kreditavtalet i sig som utförs av notaries och utmätningsmän enligt definitionen i nationell rätt, eller advokater enligt definitionen i artikel 1.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/5/EG ⁽²¹⁾, när dessa utövar kreditförvaltningsverksamhet som en del av sin yrkesverksamhet.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- 1. *kreditinstitut*: ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013.
- 2. *kreditgivare*: ett kreditinstitut som har utfärdat en kredit, eller en kreditförvärvare.
- 3. *låntagare*: en fysisk eller juridisk person, som har ingått ett kreditavtal med ett kreditinstitut, inbegripet den till vilken rätten har övergått.
- 4. *kreditavtal*: ett avtal såsom det ursprungligen utfärdats, ändrats eller ersatts, varigenom ett kreditinstitut beviljar en kredit i form av ett betalningsanslånd, ett lån eller någon annan liknande finansieringsform.
- 5. *kreditförvaltningsavtal*: ett skriftligt avtal som ingåtts mellan en kreditförvärvare och en kreditförvaltare avseende den verksamhet som ska utföras av kreditförvaltaren för kreditförvärvarens räkning.
- 6. *kreditförvärvare*: en fysisk eller juridisk person, som inte är ett kreditinstitut, som förvärvar en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller det nödlidande kreditavtalet i sig inom ramen för sin handels-, närings- eller yrkesverksamhet, i enlighet med tillämplig unionsrätt och nationell rätt.
- 7. *tillhandahållare av kreditförvaltning*: en tredje part som används av en kreditförvaltare för att utföra någon av kreditförvaltningsverksamheterna.
- 8. *kreditförvaltare*: en juridisk person som inom ramen för sin affärsverksamhet förvaltar och verkställer rättigheter och skyldigheter med avseende på en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller med avseende på det nödlidande kreditavtalet i sig för en kreditförvärvarens räkning, och som utför åtminstone en eller flera kreditförvaltningsverksamheter.
- 9. *kreditförvaltningsverksamhet*: en eller flera av följande verksamheter:
 - a) insamling eller indrivning från låntagaren i enlighet med nationell rätt av betalningar med avseende på en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller avseende kreditavtalet i sig,
 - b) omförhandling med låntagaren, i enlighet med nationell rätt, av de villkor och bestämmelser som rör kreditgivarens rättigheter enligt ett kreditavtal eller av kreditavtalet i sig i enlighet med de instruktioner som lämnats av kreditförvärvaren, såvida kreditförvaltaren inte är en kreditförmedlare enligt definitionen i artikel 3 f i direktiv 2008/48/EG eller artikel 4.5 i direktiv 2014/17/EU,

⁽²¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/5/EG av den 16 februari 1998 om underlättande av stadigvarande utövande av advokatyrket i en annan medlemsstat än den i vilken auktorisationen erhöles (EGT L 77, 14.3.1998, s. 36).

- c) hantering av klagomål avseende en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller avseende kreditavtalet i sig,
 - d) information till låntagaren om ändringar av räntor eller avgifter eller om förfallna betalningar avseende en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller avseende kreditavtalet i sig.
- 10. *hemmedlemsstat*: när det gäller en kreditförvaltare, den medlemsstat där dess säte är beläget eller, om kreditförvaltaren enligt nationell rätt inte har något säte, den medlemsstat där dess huvudkontor är beläget eller, när det gäller en kreditförvärvare, den medlemsstat där kreditförvärvaren eller dess företrädare har hemvist eller har sitt säte eller, om kreditförvärvaren enligt nationell rätt inte har något säte, den medlemsstat där dess huvudkontor är beläget.
 - 11. *värmedlemsstat*: en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten, där en kreditförvaltare har etablerat en filial, eller där kreditförvaltaren utför kreditförvaltningsverksamhet, och under alla omständigheter, där låntagaren har hemvist eller har sitt säte eller, om denne enligt nationell rätt inte har något säte, den medlemsstat där dess huvudkontor är beläget.
 - 12. *konsument*: en fysisk person som i de kreditavtal som omfattas av detta direktiv agerar för ändamål som faller utanför dennes handels-, närings- eller yrkesverksamhet.
 - 13. *nödlidande kreditavtal*: ett kreditavtal som klassificeras som en nödlidande exponering i enlighet med artikel 47a i förordning (EU) nr 575/2013.

AVDELNING II

KREDITFÖRVALTARE

KAPITEL I

Auktorisation av kreditförvaltare

Artikel 4

Allmänna krav

- 1. Medlemsstaterna ska kräva att en kreditförvaltare erhåller auktorisation i en hemmedlemsstat innan den inleder sin verksamhet inom medlemsstatens territorium i enlighet med de krav som fastställs i de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas.
- 2. Medlemsstaterna ska ge befogenhet att bevilja en sådan auktorisation som avses i punkt 1 i denna artikel till de behöriga myndigheter som utsetts enligt artikel 21.3.

Artikel 5

Krav för beviljande av auktorisation

- 1. Utan att det påverkar artikel 6 ska medlemsstaterna fastställa följande krav för beviljande av en sådan auktorisation som avses i artikel 4.1:
 - a) Sökanden är en sådan juridisk person som avses i artikel 54 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och har sitt säte eller, om sökanden enligt nationell rätt inte har något säte, sitt huvudkontor, i den medlemsstat där sökanden ansöker om auktorisation.
 - b) Medlemmarna i sökandens lednings- eller förvaltningsorgan har tillräckligt gott anseende, vilket de kan påvisa genom att uppfylla följande krav:
 - i) De förekommer inte i belastningsregistret eller i något annat motsvarande nationellt register för relevanta brott, i synnerhet de med anknytning till egendom, finansiella tjänster och verksamheter, penningtvätt, ocker, bedrägeri, skattebrott, brott mot tystnadsplikten eller brott mot den fysiska integriteten, samt andra brott enligt lagstiftning som rör företag, konkurs, insolvens eller konsumentskydd.

- ii) De kumulativa effekterna av mindre incidenter inverkar inte på deras goda anseende.
 - iii) De har alltid handlat på ett transparent, öppet och samarbetsvilligt sätt i sina tidigare affärsförbindelser med tillsyns- och regleringsmyndigheter.
 - iv) De är inte föremål för något pågående insolvensförfarande eller har tidigare försatts i konkurs, såvida inte rättigheterna återställts i enlighet med nationell rätt.
- c) Sökandens lednings- eller förvaltningsorgan som helhet har tillräckliga kunskaper och erfarenheter för att kunna bedriva sin verksamhet på ett kompetent och ansvarsfullt sätt.
- d) De personer som har kvalificerade innehav hos sökanden, i den mening som avses i artikel 4.1.36 i förordning (EU) nr 575/2013, har tillräckligt gott anseende vilket de kan påvisa genom att uppfylla de krav som fastställs i leden b i och iv i denna punkt.
- e) Sökanden har inrättat robusta styrformer och adekvata interna kontrollmekanismer, inklusive riskhanterings- och redovisningsförfaranden, som säkerställer att låntagarens rättigheter respekteras och att den lagstiftning som reglerar en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller kreditavtalet i sig samt förordning (EU) 2016/679 efterlevs.
- f) Sökanden tillämpar en lämplig policy som säkerställer efterlevnad av regler om skydd för låntagarna och en rättvis och omsorgsfull behandling av dem, inbegripet genom att beakta deras ekonomiska situation och att dessa låntagare vid behov hänvisas till skuldrådgivning eller sociala tjänster.
- g) Sökanden har adekvata och särskilda interna förfaranden som säkerställer att låntagares klagomål registreras och handläggs.
- h) Sökanden har infört adekvata förfaranden för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, om kreditförvaltare i de nationella bestämmelser varigenom direktiv (EU) 2015/849 införlivas utsetts till ansvariga enheter för att förebygga och bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.
- i) Sökanden omfattas enligt tillämplig nationell rätt av krav avseende rapportering och offentliggörande.
2. EBA ska, efter samråd med berörda intressenter och med beaktande av alla berörda intressen, utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 med avseende på de krav som anges i punkt 1 c i den här artikeln.
3. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska vägra att utfärda en sådan auktorisation som avses i artikel 4.1 om sökanden inte uppfyller de krav som anges i punkt 1 i den här artikeln och, i förekommande fall, i artikel 6.2 a.

Artikel 6

Rätt att inneha medel

1. Medlemsstaterna ska fastställa huruvida kreditförvaltare, när de utför kreditförvaltningsverksamhet på deras territorium antingen,
- a) får ta emot och inneha medel från låntagare för att överföra dessa medel till kreditförvärvare, eller
 - b) inte får ta emot och inneha medel från låntagare.

2. I de fall där kreditförvaltare får ta emot och inneha medel från låntagare enligt punkt 1 a ska medlemsstaterna
- a) uppställa, utöver de krav för beviljande av tillstånd som anges i artikel 5.1, ett krav på att sökanden har ett separat konto i ett kreditinstitut till vilket alla medel som mottagits från låntagare ska insättas och behållas fram till dess att de överförs till respektive kreditförvärvare, på de villkor som överenskommits med kreditförvärvaren,
 - b) säkerställa att dessa medel skyddas i enlighet med nationell rätt till förmån för kreditförvärvare mot krav från kreditförvaltarnas övriga borgenärer, särskilt i händelse av insolvens,
 - c) fastställa att när en låntagare gör en betalning till en kreditförvaltare för att helt eller delvis återbetala de belopp som avser en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal, eller det nödlidande kreditavtalet i sig, ska den betalningen anses ha betalats till kreditförvärvaren,
 - d) kräva att en kreditförvaltare lämnar ett kvitto eller betalningsbevis till låntagaren, i pappersform eller på något annat varaktigt medium, när kreditförvaltaren mottar medel från låntagaren, med bekräftelse av de mottagna beloppen.
3. Om en kreditförvaltare inte avser att ta emot och inneha medel från låntagare som en del av sin affärsmodell ska kreditförvaltaren ange detta i sin ansökan om auktorisation enligt artikel 4.1. I sådana fall ska de krav som uppställts i enlighet med punkt 2 a i den här artikeln inte tillämpas.

Artikel 7

Förfarande för auktorisation av kreditförvaltare

1. Medlemsstaterna ska fastställa ett förfarande för auktorisation av kreditförvaltare som gör det möjligt för en sökande att lämna in en ansökan och lämna alla uppgifter som är nödvändiga för att hemmedlemsstatens behöriga myndighet ska kunna kontrollera att sökanden har uppfyllt alla villkor som fastställs i de nationella bestämmelser varigenom artikel 5.1 och, i förekommande fall, artikel 6.2 a införlivas.
2. En ansökan om auktorisation av kreditförvaltare, som avses i punkt 1, ska åtföljas av följande:
- a) Bevis på sökandens rättsliga ställning och en kopia av stiftelseurkunden och bolagsordningen.
 - b) Adress till sökandens huvudkontor eller säte.
 - c) Identiteten på medlemmarna i sökandens lednings- eller förvaltningsorgan och de personer som har kvalificerade innehav i enlighet med artikel 4.1.36 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - d) Bevis på att sökanden uppfyller villkoren i artikel 5.1 b och c.
 - e) Bevis på att de personer som har kvalificerade innehav i den mening som avses i artikel 4.1.36, i förordning (EU) nr 575/2013 uppfyller de villkor som fastställs i artikel 5.1 d i detta direktiv.
 - f) Bevis på de styrformer och interna kontrollmekanismer som avses i artikel 5.1 e.
 - g) Bevis på den policy som avses i artikel 5.1 f.
 - h) Bevis på de interna förfaranden som avses i artikel 5.1 g.
 - i) Bevis på de förfaranden som avses i artikel 5.1 h.
 - j) I förekommande fall, bevis på att det finns ett separat konto i ett kreditinstitut enligt artikel 6.2 a.
 - k) Eventuella utkontrakteringsavtal, som avses i artikel 12.1.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna i en hemmedlemsstat, inom 45 arbetsdagar från mottagandet av ansökan om auktorisation, bedömer om ansökan är fullständig.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter, inom 90 dagar efter mottagandet av en fullständig ansökan eller, om ansökan anses vara ofullständig, av den information som krävs, underrättar sökanden om huruvida auktorisation beviljats eller nekats samt, anger skälen varför auktorisation har nekats.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att en sökande har rätt att överklaga inför domstol antingen om hemmedlemsstatens behöriga myndigheter beslutar att avslå en ansökan om auktorisation enligt artikel 5.3 eller om inget beslut har fattats av de behöriga myndigheterna avseende ansökan inom den tidsfrist som fastställs i punkt 4 i den här artikeln.

Artikel 8

Upphävande av auktorisation

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter har de tillsyns- och utredningsbefogenheter samt befogenheter att ålägga sanktioner som krävs i enlighet med artikel 22 för att återkalla en auktorisation som beviljats en kreditförvaltare om något av följande är tillämpligt på en sådan kreditförvaltare:
 - a) Inte utnyttjar auktorisationen inom tolv månader efter det att den beviljades.
 - b) Uttryckligen avstår från auktorisationen.
 - c) Har upphört att bedriva verksamhet som kreditförvaltare i mer än tolv månader.
 - d) Har erhållit auktorisationen på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat sätt i strid mot gällande regler.
 - e) Inte längre uppfyller kraven för beviljande av auktorisation som kreditförvaltare i artikel 5.1 och, i förekommande fall, i artikel 6.2 a.
 - f) Begår en allvarlig överträdelse av tillämpliga regler, inbegripet de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas, eller av andra konsumentskyddsregler, inbegripet tillämpliga regler i värdmedlemsstaten och i den medlemsstat där krediten beviljades.
2. När en auktorisation återkallas i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaterna säkerställa att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter omedelbart underrättar de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten om kreditförvaltaren tillhandahåller tjänster enligt artikel 13, och även de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten.

Artikel 9

Förteckning eller register över auktoriserade kreditförvaltare

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna inrättar och upprätthåller åtminstone en förteckning, eller om det anses mer lämpligt, ett nationellt register över alla kreditförvaltare som är auktoriserade att tillhandahålla tjänster inom deras territorium, inbegripet kreditförvaltare som tillhandahåller tjänster enligt artikel 13 i detta direktiv.

EBA ska utarbeta riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att inrätta och upprätthålla sådana förteckningar eller register och specificera de typer av information som ingår i dem för att garantera lika spelregler i hela unionen och transparens för kreditförvärvare och låntagare.
2. Den förteckning eller det register som avses i punkt 1 ska göras tillgängligt för allmänheten på de behöriga myndigheternas webbplats och uppdateras regelbundet.

3. Om en auktorisation har återkallats enligt artikel 8 ska de behöriga myndigheterna utan dröjsmål uppdatera den förteckning eller det register som avses i artikel 1 i den här artikeln.

Artikel 10

Kontakter med låntagare, uppgifter om överlåtelse och efterföljande kommunikation

1. Medlemsstaterna ska kräva att kreditförvärvare och kreditförvaltare i sina kontakter med låntagare
 - a) handlar i god tro, rättvist och professionellt,
 - b) tillhandahåller information som inte är vilseledande, otydlig eller felaktig,
 - c) respekterar och skyddar låntagarnas personuppgifter och integritet,
 - d) kommunicerar med låntagarna på ett sätt som inte utgör trakasserier, tvång eller otillbörlig påverkan.
2. Medlemsstaterna ska se till att kreditförvärvaren, eller den enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii eller kreditförvaltaren, om en sådan utsetts att utföra kreditförvaltningsverksamhet, efter varje överlåtelse av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal, eller av det nödlidande kreditavtalet i sig, till en kreditförvärvare, och alltid före den första skuldindrivningen, men även på begäran av låntagaren, sänder låntagaren ett meddelande i pappersform eller via något annat varaktigt medium, med åtminstone följande:
 - a) Information om den överlåtelse som ägt rum, inklusive datum för överlåtelsen.
 - b) Kreditförvärvarens identitet och kontaktuppgifter.
 - c) Identiteten på och kontaktuppgifterna till kreditförvaltaren eller den enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii, om en sådan utsetts.
 - d) Om en kreditförvaltare utsetts, bevis för auktorisation av kreditförvaltaren som beviljats enligt artikel 7.
 - e) I förekommande fall, identiteten på och kontaktuppgifterna till tillhandahållaren av kreditförvaltning.
 - f) Presentation på ett framträdande sätt av en kontaktpunkt från vilken information vid behov kan erhållas hos kreditförvärvaren, eller hos den enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii eller hos kreditförvaltaren, om en sådan utsetts att utföra kreditförvaltningsverksamhet, och i förekommande fall hos tillhandahållaren av kreditförvaltning.
 - g) Information om de belopp som låntagaren är skyldig vid tidpunkten för meddelandet, med uppgift om vad som ska betalas som kapital, ränta, avgifter och andra tillåtna pålagor.
 - h) En förklaring om att all relevant unionsrätt och nationell rätt, i synnerhet rörande verkställighet av avtal, konsumentskydd, låntagares rättigheter och straffrätt, fortsätter att vara tillämplig.
 - i) Namn på samt adress och kontaktuppgifter till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där låntagaren har hemvist eller har sitt säte eller, om låntagaren enligt nationell rätt inte har något säte, den medlemsstat där dess huvudkontor är beläget och där låntagaren kan lämna in ett klagomål.

Det meddelande som föreskrivs i första stycket ska vara skrivet på ett språk som är klart och begripligt för allmänheten.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditförvärvaren, eller den enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii eller kreditförvaltaren, om en sådan utsetts att utföra kreditförvaltningsverksamhet, under alla efterföljande kontakter med låntagaren inkluderar den information som anges i punkt 2 f i den här artikeln, förutom när det rör sig om det första meddelandet efter det att en ny kreditförvaltare har utsetts, i vilket fall den information som anges i punkt 2 c och d i den här artikeln också ska inkluderas.

4. Punkterna 2 och 3 ska inte påverka tillämpningen av eventuella ytterligare krav på kommunikation som föreskrivs i annan tillämplig unionsrätt eller nationell rätt.

*Artikel 11***Avtalsförhållandet mellan en kreditförvaltare och en kreditförvärvare**

1. Om en kreditförvärvare inte själv utför kreditförvaltningsverksamhet ska medlemsstaterna säkerställa att en utsedd kreditförvaltare tillhandahåller sina tjänster avseende förvaltning och verkställighet av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller av det nödlidande kreditavtalet i sig på grundval av ett kreditförvaltningsavtal med kreditförvärvaren.
2. Det kreditförvaltningsavtal som avses i punkt 1 ska innehålla följande:
 - a) En detaljerad beskrivning av den kreditförvaltningsverksamhet som ska utföras av kreditförvaltaren.
 - b) Ersättningsnivån för kreditförvaltaren eller hur ersättningen ska beräknas.
 - c) Uppgifter om i vilken utsträckning kreditförvaltaren kan företräda kreditförvärvaren i förhållande till låntagaren.
 - d) Ett åtagande från parterna att följa den unionsrätt och nationella rätt som är tillämplig på en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller på kreditavtalet i sig, inbegripet vad gäller konsument- och dataskydd.
 - e) En klausul med krav på en rättvis och omsorgsfull behandling av låntagarna.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att det kreditförvaltningsavtal som avses i punkt 1 innehåller ett krav på att kreditförvaltaren underrättar kreditförvärvaren innan någon del av dess kreditförvaltningsverksamhet utkontrakteras.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditförvaltaren dokumenterar och behåller följande uppgifter i minst fem år från och med dagen då det kreditförvaltningsavtal som avses i punkt 1 upphör att gälla eller under den tillämpliga lagstadgade preskriptionstiden i hemmedlemsstaten, i båda fallen dock högst 10 år:
 - a) Relevant korrespondens med både kreditförvärvaren och låntagaren, på de villkor som föreskrivs i tillämplig nationell rätt.
 - b) Relevanta instruktioner som mottagits av kreditförvärvaren avseende kreditgivares rättigheter enligt varje nödlidande kreditavtal, eller avseende det nödlidande kreditavtalet i sig, som kreditförvaltaren förvaltar och verkställer på kreditförvärvarens vägnar, enligt de villkor som föreskrivs i tillämplig nationell rätt.
 - c) Kreditförvaltningsavtalet.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditförvaltaren på begäran tillhandahåller de behöriga myndigheterna de uppgifter som avses i punkt 4.

*Artikel 12***Utkontraktering som utförs av en kreditförvaltare**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att när en kreditförvaltare använder en tillhandahållare av kreditförvaltning för att utföra någon av kreditförvaltningsverksamheterna förblir kreditförvaltaren fullt ansvarig för efterlevnaden av alla skyldigheter enligt de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas. Utkontraktering av denna kreditförvaltningsverksamhet ska omfattas av följande villkor:
 - a) Ingående av ett skriftligt utkontrakteringsavtal mellan kreditförvaltaren och tillhandahållaren av kreditförvaltning enligt vilket tillhandahållaren av kreditförvaltning är skyldig att följa tillämplig lagstiftning, inbegripet nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas, och relevant unionsrätt eller nationell rätt som är tillämplig på en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller på kreditavtalet i sig.
 - b) Det är förbjudet att samtidigt utkontraktera all kreditförvaltningsverksamhet till en tillhandahållare av kreditförvaltning.
 - c) Avtalsförhållandet mellan kreditförvaltaren och kreditförvärvaren och kreditförvaltarens skyldigheter gentemot kreditförvärvaren eller låntagarna ändras inte genom utkontrakteringsavtalet med tillhandahållaren av kreditförvaltning.

- d) En kreditförvaltares efterlevnad av kraven i sin auktorisation enligt artikel 5.1 påverkas inte av en utkontraktering av viss kreditförvaltningsverksamhet.
- e) Utkontraktering till tillhandahållaren av kreditförvaltning hindrar inte de behöriga myndigheternas tillsyn över en kreditförvaltare i enlighet med artiklarna 14 och 21.
- f) Kreditförvaltaren har direkt tillgång till alla relevanta uppgifter om den kreditförvaltningsverksamhet som utkontrakterats till tillhandahållaren av kreditförvaltning.
- g) Efter det att utkontrakteringsavtalet upphört att gälla har kreditförvaltaren den sakkunskap och de resurser som krävs för att kunna tillhandahålla den kreditförvaltningsverksamhet som utkontrakterats.

Utkontraktering av kreditförvaltningsverksamhet får inte ske på ett sådant sätt att kvaliteten på kreditförvaltarens internkontroll eller sundheten eller kontinuiteten i kreditförvaltningsverksamheten försämras.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditförvaltaren informerar de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten och, i tillämpliga fall, värdmedlemsstaten, innan kreditförvaltningsverksamhet utkontrakteras i enlighet med punkt 1.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditförvaltaren dokumenterar och behåller uppgifter om de relevanta instruktioner som getts till tillhandahållaren av kreditförvaltning, i enlighet med de villkor som fastställs i tillämplig nationell rätt, liksom det utkontrakteringsavtal som avses i punkt 1, för en period om minst fem år från och med dagen då utkontrakteringsavtalet upphör att gälla, eller för den tillämpliga lagstadgade preskriptionstiden i medlemsstaten, i båda fallen dock högst tio år.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditförvaltaren och tillhandahållaren av kreditförvaltning på begäran tillhandahåller de behöriga myndigheterna de uppgifter som avses i punkt 3.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillhandahållare av kreditförvaltning inte tillåts ta emot och inneha medel från låntagare.

KAPITEL II

Gränsöverskridande kreditförvaltningsverksamhet

Artikel 13

Frihet att tillhandahålla kreditförvaltningsverksamhet i en värdmedlemsstat

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att en kreditförvaltare som har erhållit en auktorisation i enlighet med artikel 4.1 i en hemmedlemsstat har rätt att i unionen tillhandahålla de tjänster som omfattas av denna auktorisation, utan att detta påverkar de begränsningar och krav som fastställs i värdmedlemsstatens nationella rätt i enlighet med detta direktiv – inbegripet i tillämpliga fall, ett förbud mot att ta emot och inneha medel från låntagare – och som inte är kopplade till andra auktorisationskrav för kreditförvaltare, eller de som fastställts för omförhandling av villkor och bestämmelser som rör en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller av kreditavtalet i sig.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att om en kreditförvaltare som har erhållit en auktorisation i enlighet med artikel 4.1 i en hemmedlemsstat avser att tillhandahålla tjänster i en värdmedlemsstat, ska den meddela följande uppgifter till hemmedlemsstatens behöriga myndighet:

- a) Den värdmedlemsstat där kreditförvaltaren avser att tillhandahålla tjänster och, om kreditförvaltaren redan känner till denna information, den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten.
- b) I tillämpliga fall, adressen till kreditförvaltarens filial som etablerats i värdmedlemsstaten.
- c) I tillämpliga fall, identiteten på och adressen till tillhandahållaren av kreditförvaltning i värdmedlemsstaten.

- d) Identiteten på de personer som är ansvariga för kreditförvaltningsverksamheten i värdmedlemsstaten.
- e) I tillämpliga fall, uppgifter om de åtgärder som vidtagits för att anpassa kreditförvaltarens interna förfaranden, styrformer och interna kontrollmekanismer för att säkerställa att den lagstiftning som är tillämplig på en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller kreditavtalet i sig följs.
- f) En beskrivning av det förfarande som fastställts för efterlevnaden av reglerna om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, och genom vilket kreditförvaltare enligt den nationella rätt i värdmedlemsstaten varigenom direktiv (EU) 2015/849 införlivas har utsetts som ansvariga enheter för att förebygga och bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.
- g) Att kreditförvaltare har möjlighet att kommunicera på värdmedlemsstatens språk eller på kreditavtalets språk.
- h) Huruvida kreditförvaltare är auktoriserade i sin hemmedlemsstat att ta emot och inneha medel från låntagare.

3. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska inom 45 dagar efter att ha mottagit alla de uppgifter som avses i punkt 2 vidarebefordra dessa uppgifter till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, som utan dröjsmål ska bekräfta att de mottagits. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska därefter informera kreditförvaltare om vilken dag informationen lämnades till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter och vilken dag dessa behöriga myndigheter bekräftar mottagandet av informationen. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska också vidarebefordra all information som avses i punkt 2 till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att en kreditförvaltare har rätt att överklaga inför domstol om hemmedlemsstatens behöriga myndigheter underlåter att meddela de uppgifter som avses i punkt 2.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditförvaltare har möjlighet att börja tillhandahålla tjänster i värdmedlemsstaten från och med den tidigaste av följande tidpunkter:

- a) Mottagande av ett meddelande från de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten som bekräftar mottagande av det meddelande som avses i punkt 3.
- b) I avsaknad av ett mottagande av ett meddelande som avses i led a i denna punkt, efter utgången av två månader från den dag då alla de uppgifter som avses i punkt 2 har överlämnats till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att en kreditförvaltare underrättar hemmedlemsstatens behöriga myndigheter om alla senare ändringar av de uppgifter som ska lämnas i enlighet med punkt 2. I sådana fall ska medlemsstaterna säkerställa att det förfarande som anges i punkterna 3, 4 och 5 följs.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, i den förteckning eller det register som avses i artikel 9, registrerar de kreditförvaltare som är auktoriserade att tillhandahålla kreditförvaltningsverksamhet inom deras territorium och uppgifter om hemmedlemsstaten.

Artikel 14

Övervakning av kreditförvaltare som tillhandahåller gränsöverskridande tjänster

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter granskar och utvärderar den kontinuerliga efterlevnaden av kraven i detta direktiv avseende en kreditförvaltare som utför kreditförvaltningsverksamhet i en värdmedlemsstat.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten har befogenhet att med hänsyn till kraven i detta direktiv övervaka, utreda och ålägga administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder avseende kreditförvaltare när dessa utför kreditförvaltningsverksamhet i en värdmedlemsstat.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter underrättar värdmedlemsstatens behöriga myndigheter och, när så är lämpligt, de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten, om de åtgärder som vidtagits i förhållande till kreditförvaltaren.
4. Medlemsstaterna ska, när en kreditförvaltare utför kreditförvaltningsverksamhet i en värdmedlemsstat, säkerställa att hemmedlemsstatens och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter och, när så är lämpligt, de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten, samarbetar nära vid utförandet av sina uppgifter och åligganden, i synnerhet när de utför kontroller, utredningar och inspektioner på plats.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter, vid utövandet av sina uppgifter och åligganden i enlighet med detta direktiv, begär hjälp av värdmedlemsstatens behöriga myndigheter med att genomföra en inspektion på plats av en filial som är etablerad i eller av en tillhandahållare av kreditförvaltning som utsetts i en värdmedlemsstat. Inspektion på plats av en filial eller av en tillhandahållare av kreditförvaltning ska utföras i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där inspektionen genomförs.
6. Medlemsstaterna ska vidare säkerställa att värdmedlemsstatens behöriga myndigheter har rätt att besluta om vilka åtgärder som är mest lämpliga att vidta i varje enskilt fall för att uppfylla en begäran om hjälp från hemmedlemsstatens behöriga myndigheter.
7. När värdmedlemsstatens behöriga myndigheter beslutar att genomföra inspektioner på plats på hemmedlemsstatens behöriga myndigheters vägnar, ska de utan dröjsmål underrätta hemmedlemsstatens behöriga myndigheter om resultaten av inspektionerna.
8. Värdmedlemsstatens behöriga myndigheter får på eget initiativ genomföra kontroller, inspektioner och utredningar när det gäller kreditförvaltningsverksamhet som tillhandahålls inom deras territorium av en kreditförvaltare som auktoriserats i en hemmedlemsstat. Värdmedlemsstatens behöriga myndigheter ska utan dröjsmål tillhandahålla hemmedlemsstatens behöriga myndigheter resultaten av dessa kontroller, inspektioner och utredningar.
9. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, när dessa har bevisning för att en kreditförvaltare som bedriver kreditförvaltningsverksamhet inom värdmedlemsstatens territorium som föreskrivs i artikel 13 överträder tillämpliga regler, inbegripet skyldigheter som följer av de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas, överlämnar denna bevisning till hemmedlemsstatens behöriga myndigheter och begär att de vidtar lämpliga åtgärder, utan att detta påverkar de tillsyns- och utredningsbefogenheter och befogenheter att ålägga sanktioner avseende kreditförvaltaren enligt nationell rätt som värdmedlemsstatens behöriga myndigheter har, särskilt de som är tillämpliga på krediten eller kreditavtalet.
10. Medlemsstaterna ska säkerställa att om de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten, har bevisning för att en kreditförvaltare överträder de skyldigheter som föreskrivs i detta direktiv eller i de nationella regler som är tillämpliga på krediten eller kreditavtalet, ska de vidarebefordra denna bevisning till hemmedlemsstatens behöriga myndigheter och begära att de vidtar lämpliga åtgärder, utan att detta påverkar tillsyns- och utredningsbefogenheterna och befogenheterna att ålägga sanktioner på hos de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten.
11. Medlemsstaterna ska säkerställa att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter meddelar detaljer om eventuella administrativa förfaranden eller andra förfaranden som inletts avseende den bevisning som tillhandahållits av värdmedlemsstaten, eller om eventuella administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder som vidtagits mot kreditförvaltaren eller ett motiverat beslut om varför inga åtgärder vidtagits, till den värdmedlemsstats behöriga myndigheter som hänvisade till bevisningen senast två månader från datumet för den begäran som avses i punkt 9. När ett förfarande har inletts ska hemmedlemsstatens behöriga myndigheter regelbundet informera värdmedlemsstatens behöriga myndigheter om dess status.

12. Om en kreditförvaltare fortsätter att överträda tillämpliga regler, inbegripet sina skyldigheter enligt detta direktiv, ska medlemsstaterna, efter att de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten har underrättat hemmedlemsstaten om detta, säkerställa att värdmedlemsstatens behöriga myndigheter har rätt att ålägga lämpliga administrativa sanktioner och vidta avhjälpande åtgärder för att säkerställa efterlevnad av detta direktiv när något av följande gäller:

- a) Kreditförvaltaren har inte vidtagit några adekvata och effektiva åtgärder för att korrigera denna överträdelse inom rimlig tid, eller
- b) i brådskande fall, när omedelbara åtgärder krävs för att avvärja ett allvarligt hot mot låntagarnas kollektiva intressen.

Värdmedlemsstatens behöriga myndigheter får besluta om de administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder som avses i första stycket utan hinder av eventuella administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder som redan påförts av hemmedlemsstatens behöriga myndigheter.

Dessutom får värdmedlemsstatens behöriga myndigheter förbjuda ytterligare verksamhet för en kreditförvaltare som överträder tillämpliga regler, inbegripet sina skyldigheter enligt detta direktiv till dess att ett adekvat beslut fattas av hemmedlemsstatens behöriga myndighet eller till dess att kreditförvaltaren vidtar åtgärder för att avhjälpa överträdelsen.

AVDELNING III

KREDITFÖRVÄRVARE

Artikel 15

Rätt till information om en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller om det nödlidande kreditavtalet i sig

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett kreditinstitut tillhandahåller en presumtiv kreditförvärvare nödvändig information om en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller om det nödlidande kreditavtalet i sig och, i tillämpliga fall, om säkerheten, för att den presumtiva kreditförvärvaren, innan ett avtal om överlåtelse av den kreditgivarens rättigheter enligt det nödlidande kreditavtalet eller det nödlidande kreditavtalet i sig ingås, ska kunna göra sin egen bedömning av värdet av kreditgivarens rättigheter enligt det nödlidande kreditavtalet eller av det nödlidande kreditavtalet i sig och sannolikheten för att få ersättning enligt avtalets värde, samtidigt som skyddet av den information som tillhandahålls av kreditinstitutet och affärssuppgifternas konfidentialitet säkerställs.

2. Medlemsstaterna ska på halvårsbasis kräva att kreditinstitut som överlåter en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller det nödlidande kreditavtalet i sig till en kreditförvärvare underrättar de behöriga myndigheter i värdmedlemsstaten som utsetts i enlighet med artikel 21.3 i detta direktiv och de behöriga myndigheter som avses i artikel 4.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²²⁾ om åtminstone följande:

- a) Kreditförvärvarens identifieringskod för juridisk person (LEI-kod) eller, i tillämpliga fall, LEI-koden för kreditförvärvarens företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, eller när en sådan identifieringskod inte finns,
 - i) identiteten på kreditförvärvaren eller på medlemmarna i kreditförvärvarens lednings- eller förvaltningsorgan och på de personer som har kvalificerade innehav i kreditförvärvaren i den mening som avses i artikel 4.1.36 i förordning (EU) nr 575/2013, och
 - ii) kreditförvärvarens adress eller, i tillämpliga fall, adressen till kreditförvärvarens företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19.

⁽²²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- b) Det sammanlagda utestående saldot för kreditgivarens rättigheter enligt de nödlidande kreditavtalen eller för de nödlidande kreditavtal som överlåtits.
 - c) Antalet av och storleken på kreditgivarens rättigheter enligt de nödlidande kreditavtalen eller av de nödlidande kreditavtal som överlåtits.
 - d) Huruvida överlåtelsen omfattar kreditgivarens rättigheter enligt de nödlidande kreditavtalen eller de nödlidande kreditavtalen i sig som ingåtts med konsumenter och, i tillämpliga fall, de typer av tillgångar som utgör säkerhet för de nödlidande kreditavtalen.
3. De behöriga myndigheter som avses i punkt 2 får kräva att kreditinstitut lämnar den information som avses i den punkten kvartalsvis närhelst de anser det nödvändigt, bland annat för att bättre kunna övervaka ett stort antal överlåtelser som kan äga rum under en krisperiod.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdmedlemsstatens behöriga myndigheter utan dröjsmål meddelar den information som avses i punkterna 2 och 3 samt all annan information som de anser vara nödvändig för att utföra sina uppgifter och åligganden i enlighet med detta direktiv till de behöriga myndigheterna i kreditförvärvarens hemmedlemsstat.
5. Punkterna 1–4 ska tillämpas i enlighet med förordningarna (EU) 2016/679 och (EU) 2018/1725.

Artikel 16

Tekniska genomförandestandarder för datamallar

1. EBA ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att närmare ange de mallar som ska användas av kreditinstitut för tillhandahållande av den information som avses i artikel 15.1, i syfte att ge detaljerad information om sina kreditexponeringar utanför handelslagret till kreditförvärvare att användas för analys, finansiell due diligence-granskning och värdering av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller av det nödlidande kreditavtalet i sig.
2. EBA ska i det förslag till tekniska genomförandestandarder som avses i punkt 1 i denna artikel specificera datafälten, inklusive vilka datafält som är obligatoriska, och behandlingen av konfidentiella uppgifter enligt artikel 15.1.
3. Förslagen till tekniska genomförandestandarder ska stå i proportion till arten och storleken på krediterna och kreditportföljerna.
4. Vid utarbetandet av de förslag till tekniska genomförandestandarder som avses i punkt 1 ska EBA beakta samtliga följande
- a) befintlig marknadspraxis för datadelning mellan köpare och säljare,
 - b) återkoppling från användare av deras erfarenheter av att använda EBA:s befintliga mallar för transaktioner med nödlidande lån,
 - c) befintliga liknande krav på medlemsstatsnivå,
 - d) vikten av att minimera bearbetningskostnaderna för kreditinstitut och kreditförvärvare.
5. EBA ska lämna det förslag till tekniska genomförandestandarder som avses i punkt 1 till kommissionen senast den 29 september 2022.
6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i punkt 1 i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. Datamallarna ska användas för transaktioner som avser krediter som lämnats den 1 juli 2018 eller senare och som blir nödlidande efter den 28 december 2021. För krediter som beviljats mellan den 1 juli 2018 och dagen för ikraftträdandet av de tekniska genomförandestandarder som avses i punkt 1 ska kreditinstituten fylla i datamallen med den information som de redan har tillgång till.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditinstitut också tillämpar de tekniska genomförandestandarder som avses i punkt 6 för överlåtelse av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller av det nödlidande kreditavtalet i sig till andra kreditinstitut. Datamallarna ska användas av kreditinstitut för att tillhandahålla information mellan kreditinstitut i fall där det endast sker en överlåtelse av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller av det nödlidande kreditavtalet i sig.

Artikel 17

Kreditförvärvarnas skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa följande:

- a) En kreditförvärvare som har hemvist i unionen eller har sitt säte eller, om kreditförvärvaren enligt nationell rätt inte har något säte, sitt huvudkontor i unionen ska utse en sådan enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii eller en kreditförvaltare, att utföra kreditförvaltningsverksamhet med avseende på en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal, eller det nödlidande kreditavtalet i sig, som ingåtts med konsumenter.
- b) Om en kreditförvärvare inte har hemvist i unionen eller har sitt säte eller, om kreditförvärvaren enligt nationell rätt inte har något säte, sitt huvudkontor i unionen ska dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19.1 utse en sådan enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii, eller en kreditförvaltare, utom i de fall där företrädaren själv är en sådan enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii, eller en kreditförvaltare, för att utföra kreditförvaltningsverksamhet med avseende på en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal, eller det nödlidande kreditavtalet i sig, som ingås med
 - i) fysiska personer, inklusive konsumenter och egenföretagare,
 - ii) mikroföretag samt små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 2 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG ⁽²³⁾.

Värdmedlemsstater får utvidga kravet i första stycket till att omfatta andra kreditavtal.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att en kreditförvärvare inte är föremål för några ytterligare administrativa krav avseende förvärv av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller det nödlidande kreditavtalet i sig än vad som föreskrivs i de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas, eller i bestämmelser enligt tillämplig konsumentskydds rätt, avtalsrätt, civilrätt eller straffrätt. Medlemsstaterna ska säkerställa att relevant unionsrätt och nationell rätt, i synnerhet rörande verkställighet av avtal, konsumentskydd, låntagares rättigheter, kreditgivning, banksekretessregler och straffrätt, fortsätter att vara tillämplig på kreditförvärvaren när kreditgivarens rättigheter enligt kreditavtalet eller kreditavtalet i sig överläts till kreditförvärvaren. Den skyddsnivå som konsumenter och andra låntagare säkras enligt unionsrätten och nationell rätt, samt enligt insolvensregler, ska inte påverkas av att kreditgivarens rättigheter enligt kreditavtalet eller kreditavtalet i sig överläts till kreditförvärvaren, samtidigt som tillämpningen av nationella och internationella regler avseende skuldebrev och växlar inte ska påverkas.

3. Detta direktiv påverkar inte nationella befogenheter i fråga om kreditregister, inbegripet befogenheten att kräva information från kreditförvärvare avseende en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller avseende kreditavtalet i sig och dess prestation.

4. Medlemsstaterna får tillåta att kreditförvärvare anlitar fysiska personer för förvaltningen av de kreditavtal som de har förvärvat. Dessa fysiska personer ska omfattas av en nationell reglerings- och tillsynsordning och ska inte åtnjuta den frihet att utföra kreditförvaltningsverksamhet i en annan medlemsstat som föreskrivs i detta direktiv.

⁽²³⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att den utsedde kreditförvaltaren, eller enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii, på kreditförvärvarens vägnar uppfyller de skyldigheter som ålagts kreditförvärvaren enligt punkt 2 i den här artikeln och artiklarna 18 och 20. Om ingen kreditförvaltare eller sådan enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii utses ska kreditförvärvaren eller dess företrädare fortsätta att omfattas av dessa skyldigheter.

Medlemsstaterna får kräva att den utsedde kreditförvaltaren, eller enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii, på kreditförvärvarens vägnar uppfyller de skyldigheter som ålagts kreditförvärvaren i enlighet med nationell rätt, inbegripet med avseende på punkt 3 i den här artikeln.

Artikel 18

Användning av kreditförvaltare eller andra enheter

1. Om kreditförvärvaren eller, i tillämpliga fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, utser en sådan enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii, eller en kreditförvaltare, för att utföra kreditförvaltningsverksamhet med avseende på de överlåtna kreditgivarrättigheterna enligt ett nödlidande kreditavtal, eller det nödlidande kreditavtalet i sig, ska medlemsstaterna kräva att kreditförvärvaren eller dess företrädare underrättar de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat om identiteten på och adressen till den enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii eller kreditförvaltaren senast den dag då kreditförvaltningsverksamheten inleds.

2. Om kreditförvärvaren eller, i tillämpliga fall, den företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19 utser en annan enhet än den som anmälts enligt punkt 1 i den här artikeln, ska den underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat om detta senast den dag då denna ändring äger rum och ange identiteten på och adressen till den nya enhet som den har utsett för att utföra kreditförvaltningsverksamhet med avseende på de överlåtna kreditgivarrättigheterna enligt ett nödlidande kreditavtal eller det nödlidande kreditavtalet i sig.

3. Medlemsstaterna ska kräva att de behöriga myndigheterna i kreditförvärvarens hemmedlemsstat utan onödigt dröjsmål överför den information som mottagits i enlighet med punkterna 1 och 2 till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där krediten beviljades och till de behöriga myndigheterna i den nya kreditförvaltarens hemmedlemsstat.

Artikel 19

Företrädare för kreditförvärvare från ett tredjeland

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att när en överlåtelse av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal, eller av det nödlidande kreditavtalet i sig, äger rum ska en kreditförvärvare som inte har hemvist i unionen eller har sitt säte eller, om kreditförvärvaren enligt nationell rätt inte har något säte, sitt huvudkontor i unionen skriftligen utse en företrädare som har hemvist i unionen eller har sitt säte eller, om kreditförvärvaren enligt nationell rätt inte har något säte, sitt huvudkontor i unionen.

2. Den företrädare som avses i punkt 1 ska kontaktas, utöver eller i stället för kreditförvärvaren, av de behöriga myndigheterna i detta direktiv och ska vara fullt ansvarig för den kontinuerliga efterlevnaden av de skyldigheter som åläggs kreditförvärvaren enligt de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas.

*Artikel 20***Överlåtelse av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller av det nödlidande kreditavtalet i sig av en kreditförvärvare och underrättelse till de behöriga myndigheterna**

1. Medlemsstaterna ska kräva att en kreditförvärvare eller, i tillämpliga fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, som överlåter en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal, eller det nödlidande kreditavtalet i sig, på halvårsbasis underrättar sin hemmedlemsstats behöriga myndigheter om den nya kreditförvärvarens identifieringskod för juridisk person (LEI-kod) och, i tillämpliga fall, LEI-koden för dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, eller när en sådan identifieringskod inte finns, om

- a) identiteten på den nya kreditförvärvaren eller, i tillämpliga fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, på medlemmarna i den nya kreditförvärvarens eller dess företrädares lednings- eller förvaltningsorgan och på de personer som har kvalificerade innehav i den nya kreditförvärvaren eller dess företrädare i den mening som avses i artikel 4.1.36 i förordning (EU) nr 575/2013, och
- b) den nya kreditförvärvarens adress eller, i tillämpliga fall, adressen till kreditförvärvarens företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19.

Dessutom ska kreditförvärvaren eller dess företrädare underrätta sin hemmedlemsstats behöriga myndigheter om åtminstone följande:

- a) Det sammanlagda utestående saldot för kreditgivarens rättigheter enligt de nödlidande kreditavtalen eller för de nödlidande kreditavtal som överlåtits.
- b) Antalet av och storleken på kreditgivarens rättigheter enligt de nödlidande kreditavtalen eller av de nödlidande kreditavtal som överlåtits
- c) Huruvida överlåtelsen omfattar en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal, eller ett nödlidande kreditavtal i sig, som ingåtts med konsumenter och, i förekommande fall, de typer av tillgångar som utgör säkerhet för det nödlidande kreditavtalet.

2. De behöriga myndigheter som avses i punkt 1 får kräva att kreditförvärvare eller, i tillämpliga fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, lämnar den information som avses i den punkten kvartalsvis närhelst dessa behöriga myndigheter anser det nödvändigt, bland annat för att bättre kunna övervaka ett stort antal överlåtelser som skulle kunna äga rum under en krisperiod.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheter som avses i punkterna 1 och 2 utan onödigt dröjsmål överför den information som mottagits i enlighet med dessa punkter till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter och till de behöriga myndigheterna i den nya kreditförvärvarens hemmedlemsstat.

AVDELNING IV

TILLSYN

*Artikel 21***De behöriga myndigheternas tillsyn**

1. Medlemsstaterna ska fortlöpande säkerställa att kreditförvaltare och, i förekommande fall, tillhandahållare av kreditförvaltning till vilka kreditförvaltningsverksamhet har utkontrakterats i enlighet med artikel 12, uppfyller de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas och säkerställa att denna verksamhet är föremål för adekvat övervakning som utförs av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten i syfte att bedöma sådan efterlevnad.

2. Hemmedlemsstaten för en kreditförvärvare eller, i tillämpliga fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, ska säkerställa att de behöriga myndigheter som avses i punkt 1 i den här artikeln ansvarar för övervakningen av de skyldigheter som fastställs i artikel 10 och artiklarna 17–20 avseende kreditförvärvaren eller, i förekommande fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19.
3. Medlemsstaterna ska utse de behöriga myndigheter som är ansvariga för att utföra de uppgifter och åligganden som föreskrivs i de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas.
4. Om en medlemsstat utser fler än en behörig myndighet enligt punkt 3 ska den fastställa deras respektive uppgifter och utse en av dem till en gemensam kontaktpunkt för alla nödvändiga informationsutbyten och kontakter med hemmedlemsstaters eller värdmedlemsstaters behöriga myndigheter.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas så att de behöriga myndigheter som utsetts enligt punkt 3 i denna artikel, från kreditförvärvare eller deras företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, kreditförvaltare, tillhandahållare av kreditförvaltning till vilka en kreditförvaltare utkontrakterat kreditförvaltningsverksamhet i enlighet med artikel 12, låntagare och andra personer eller offentliga myndigheter, kan erhålla den information som krävs för att utföra följande:
 - a) Bedöma den kontinuerliga efterlevnaden av de krav som fastställs i de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas.
 - b) Utredda eventuella överträdelser av dessa krav.
 - c) Ålägga administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder i enlighet med de nationella bestämmelser varigenom artikel 23 införlivas.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheter som utsetts enligt punkt 3 har den expertis, de resurser, den operativa kapacitet och de befogenheter som krävs för att utföra sina uppgifter och åligganden enligt detta direktiv.

Artikel 22

De behöriga myndigheternas tillsynsroll och tillsynsbefogenheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter, som utsetts enligt artikel 21.3, ges alla de tillsyns- och utredningsbefogenheter samt befogenheter att ålägga sanktioner som krävs för att utföra sina uppgifter och åligganden enligt detta direktiv, inbegripet åtminstone följande:
 - a) Befogenhet att bevilja eller neka en auktorisation enligt artiklarna 5 och 6.
 - b) Befogenhet att återkalla en auktorisation enligt artikel 8.
 - c) Befogenhet att förbjuda någon av kreditförvaltningsverksamheterna.
 - d) Befogenhet att genomföra inspektioner på plats och skrivbordskontroller.
 - e) Befogenhet att ålägga administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder i enlighet med de nationella bestämmelser varigenom artikel 23 införlivas.
 - f) Befogenhet att se över utkontrakteringsavtal som ingåtts mellan kreditförvaltare och tillhandahållare av kreditförvaltning i enlighet med artikel 12.1.
 - g) Befogenhet att kräva att kreditförvaltare avsätter medlemmar i sina lednings- eller förvaltningsorgan om dessa inte uppfyller kraven i artikel 5.1 b.
 - h) Befogenhet att kräva att kreditförvaltare ändrar eller uppdaterar sina interna styrformer och interna kontrollmekanismer i syfte att effektivt säkerställa att låntagarnas rättigheter respekteras i enlighet med den lagstiftning som reglerar kreditavtalet.

- i) Befogenhet att kräva att kreditförvaltare ändrar eller uppdaterar den policy som de har antagit för att säkerställa en rättvis och omsorgsfull behandling av låntagarna samt registrering och handläggning av klagomål från låntagare.
- j) Befogenhet att kräva ytterligare information avseende överlåtelsen av en kreditgivares rättigheter enligt det nödlidande kreditavtalet eller av det nödlidande kreditavtalet i sig.

2. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheter i värdmedlemsstaten som utsetts enligt artikel 21.3 och i den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten, ges alla de befogenheter som krävs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter och åligganden som fastställs i detta direktiv.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter genom tillämpning av en riskbaserad strategi utvärderar hur en kreditförvaltare uppfyller kraven i artikel 5.1 e–h.

4. Medlemsstaterna ska fastställa omfattningen av den utvärdering som avses i punkt 3, med beaktande av storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos den berörda kreditförvaltarens verksamhet.

5. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska underrätta de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten, eller i den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten, om resultaten av den utvärdering som avses i punkt 3, på begäran av en av dessa behöriga myndigheter, eller om hemmedlemsstatens behöriga myndigheter anser det lämpligt. Uppgifterna om eventuella administrativa sanktioner eller avhjälpande åtgärder som vidtagits ska alltid översändas av hemmedlemsstatens behöriga myndigheter till värdmedlemsstaternas behöriga myndigheter och, när så är lämpligt, till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att hemmedlemsstatens och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, och de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten, vid utförandet av den utvärdering som avses i punkt 3 utbyter all information som är nödvändig för att de ska kunna utföra sina respektive uppgifter och åligganden som fastställs i detta direktiv.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter kan kräva att en kreditförvaltare, en tillhandahållare av kreditförvaltning eller en kreditförvärvare eller dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19 som inte uppfyller kraven i de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas, på ett tidigt stadium vidtar alla åtgärder som krävs för att följa dessa bestämmelser.

Artikel 23

Administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder

1. Medlemsstaterna ska, utan att deras rätt att fastställa straffrättsliga påföljder påverkas, fastställa bestämmelser om lämpliga administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder som tillämpas i åtminstone följande situationer:

- a) En kreditförvaltare underlåter att efterleva de krav som fastställs i de nationella bestämmelser varigenom artikel 11 i detta direktiv införlivas, eller ingår ett utkontrakteringsavtal i strid med de nationella bestämmelser varigenom artikel 12 införlivas, eller den tillhandahållare av kreditförvaltning till vilken kreditförvaltningsverksamhet har utkontrakterats begär en allvarlig överträdelse av de tillämpliga rättsliga bestämmelserna, inbegripet de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas.
- b) En kreditförvaltares styrformer och interna kontrollmekanismer enligt artikel 5.1 e säkerställer inte att låntagarnas rättigheter respekteras och att bestämmelserna om skydd av personuppgifter efterlevs.
- c) En kreditförvaltares policy är otillräcklig vad gäller en korrekt behandling av låntagare som anges i artikel 5.1 f.
- d) En kreditförvaltares interna förfaranden enligt artikel 5.1 g innebär att klagomål från låntagare inte kan registreras och handläggas enligt de skyldigheter som fastställs i de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas.

- e) En kreditförvärvare eller, i tillämpliga fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, underlåter att lämna den information som föreskrivs i de nationella bestämmelser varigenom artiklarna 18 och 20 införlivas.
- f) En kreditförvärvare eller, i tillämpliga fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, underlåter att följa det krav som föreskrivs i de nationella bestämmelser varigenom artikel 17 införlivas.
- g) En kreditförvärvare underlåter att efterleva det krav som föreskrivs i de nationella bestämmelser varigenom artikel 19 införlivas.
- h) Ett kreditinstitut underlåter att tillhandahålla den information som anges i de nationella bestämmelser varigenom artikel 15 införlivas.
- i) En kreditförvaltare tillåter en eller flera personer som inte uppfyller kraven enligt artikel 5.1 b att bli eller fortsätta som medlemmar i dess lednings- eller förvaltningsorgan.
- j) En kreditförvaltare underlåter att efterleva de krav som fastställs i de nationella bestämmelser varigenom artikel 24 införlivas.
- k) En kreditförvärvare eller, i tillämpliga fall, kreditförvaltare eller någon av de enheter som omnämns i artikel 2.5 a i eller iii underlåter att efterleva de nationella bestämmelser varigenom artikel 10 införlivas.
- l) En kreditförvaltare tar emot och innehar medel från låntagare när detta inte är tillåtet i en medlemsstat i enlighet med artikel 6.1 b.
- m) En kreditförvaltare underlåter att efterleva de krav som fastställs i de nationella bestämmelser varigenom artikel 6.2 införlivas.

2. De administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder som avses i punkt 1 ska vara effektiva, proportionella och avskräckande och ska omfatta åtminstone följande:

- a) Återkallande av en auktorisation att bedriva verksamhet som kreditförvaltare.
- b) Ett beslut enligt vilket kreditförvaltaren eller kreditförvärvaren eller, i tillämpliga fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19 ska avhjälpa överträdelsen och upphöra med sitt agerande och inte upprepa det.
- c) Administrativa sanktionsavgifter.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder genomförs på ett verkningsfullt sätt.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna, när de fastställer typen av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder och beloppet för de administrativa sanktionsavgifterna, beaktar relevanta omständigheter, inbegripet följande:

- a) Överträdelsens svårighetsgrad och varaktighet.
- b) Graden av ansvar hos den kreditförvaltare eller kreditförvärvare eller, i tillämpliga fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, som är ansvarig för överträdelsen.
- c) Den ekonomiska bärkraften hos den kreditförvaltare eller kreditförvärvare som är ansvarig för överträdelsen, inbegripet med hänvisning till total omsättning för en juridisk person eller årsinkomst för en fysisk person.
- d) Storleken på de vinster som gjorts eller på de förluster som undvikits genom överträdelsen till förmån för den kreditförvaltare eller kreditförvärvare eller, i tillämpliga fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, som är ansvarig för överträdelsen, i den mån dessa vinster eller förluster kan fastställas.
- e) De förluster som tredje parter orsakats genom överträdelsen, i den mån dessa förluster kan fastställas.
- f) Graden av samarbete med de behöriga myndigheterna som utövas av den kreditförvaltare eller kreditförvärvare som är ansvarig för överträdelsen.
- g) Tidigare överträdelser som gjorts av den kreditförvaltare eller kreditförvärvare eller, i tillämpliga fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, som är ansvarig för överträdelsen.
- h) Överträdelsens faktiska eller eventuella konsekvenser för systemet.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna kan tillämpa de administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder som anges i punkt 2 på medlemmarna i lednings- eller förvaltningsorganet och andra fysiska personer som enligt nationell rätt är skyldiga till överträdelsen.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att de innan de behöriga myndigheterna fattar beslut om att ålägga de administrativa sanktioner eller avhjälpande åtgärder som avses i punkt 2 i denna artikel, ger den berörda kreditförvaltaren, kreditförvärvaren eller, i förekommande fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, tillfälle att bli hörda.
7. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla beslut genom vilka de administrativa sanktioner eller avhjälpande åtgärder som avses i punkt 2 påförs är motiverade på lämpligt sätt och kan överklagas.
8. Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa några regler om administrativa sanktioner för överträdelser som är föremål för straffrättsliga påföljder enligt deras nationella rätt. I det fallet ska medlemsstaterna meddela kommissionen de relevanta straffrättsliga bestämmelserna.

AVDELNING V

SKYDDSÅTGÄRDER OCH SAMARBETSSKYLDIGHET

Artikel 24

Klagomål

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditförvaltarna inrättar och upprätthåller effektiva och transparenta förfaranden för hantering av klagomål från låntagare.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditförvaltarnas behandling av klagomål från låntagare är kostnadsfri och att kreditförvaltarna registrerar klagomålen och åtgärderna som vidtagits för att hantera dem.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna inrättar och offentliggör ett förfarande för hantering av klagomål från låntagare som gäller kreditförvärvare, kreditförvaltare och tillhandahållare av kreditförvaltning och ska säkerställa att de behandlas utan dröjsmål vid mottagandet.

Artikel 25

Skydd av personuppgifter

Behandling av personuppgifter inom ramen för detta direktiv ska genomföras i enlighet med förordningarna (EU) 2016/679 och (EU) 2018/1725.

Artikel 26

Samarbete mellan behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheter som avses i artiklarna 8, 13, 14, 15, 18, 20 och 22 samarbetar med varandra när det krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter och åligganden i enlighet med de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas. Dessa behöriga myndigheter ska också samordna sina insatser för att undvika eventuellt dubbelarbete och överlappningar när de tillämpar tillsynsbefogenheter och administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder på gränsöverskridande ärenden.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna på begäran och utan onödigt dröjsmål förser varandra med de upplysningar som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter och åligganden enligt de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheter som tar emot konfidentiella uppgifter vid utförandet av sina uppgifter och åligganden enligt detta direktiv endast använder dessa uppgifter vid fullgörandet av sina uppgifter och åligganden enligt de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas. För utbytet av information mellan behöriga myndigheter ska tystnadsplikt gälla enligt artikel 76 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ⁽²⁴⁾.
4. Medlemsstaterna ska föreskriva att alla personer som arbetar eller som har arbetat för behöriga myndigheter samt revisorer och experter som är verksamma för behöriga myndigheters räkning ska omfattas av kravet på tystnadsplikt.
5. Medlemsstaterna ska vidta de administrativa och organisatoriska åtgärder som behövs för att underlätta det samarbete som föreskrivs i denna artikel.
6. EBA ska underlätta informationsutbytet mellan behöriga myndigheter i medlemsstaterna och främja samarbetet mellan dem.

AVDELNING VI

ÄNDRINGAR

Artikel 27

Ändringar av direktiv 2008/48/EG

Direktiv 2008/48/EG ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas:

"Artikel 11a

Information om ändring av bestämmelserna och villkoren i ett kreditavtal

Utan att det påverkar andra skyldigheter som föreskrivs i detta direktiv ska medlemsstaterna säkerställa att kreditgivaren, innan bestämmelserna och villkoren i ett kreditavtal ändras, lämnar följande information till konsumenten:

- a) En tydlig beskrivning av de föreslagna ändringarna och, i tillämpliga fall, av behovet av konsumentens samtycke, eller av de ändringar som införts genom lagstiftning.
- b) Tidsplanen för genomförandet av de ändringar som avses i led a.
- c) De möjligheter att inlämna klagomål som konsumenten har tillgång till avseende de ändringar som avses i led a.
- d) Tidsfristen för inlämning av sådana klagomål.
- e) Namnet på och adressen till den behöriga myndighet till vilken konsumenten kan inlämna det klagomålet."

2. Följande artikel ska införas:

"Artikel 16a

Försenad betalning och verkställighet

1. Medlemsstaterna ska kräva att kreditgivare har adekvata riktlinjer och förfaranden så att de när så är lämpligt gör sitt yttersta för att medge skäligen anstånd innan verkställighetsförfaranden inleds. Sådana anståndsåtgärder ska bland annat beakta konsumentens omständigheter och får bland annat bestå av följande:

- a) Total eller partiell refinansiering av ett kreditavtal.

⁽²⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

b) Ändring av de gällande bestämmelserna och villkoren i ett kreditavtal, vilket till exempel får ske genom

- i) förlängning av kreditavtalets löptid,
- ii) ändring av typen av kreditavtal,
- iii) betalningsanstånd för samtliga eller vissa delbetalningar under en period,
- iv) ändring av räntesatsen,
- v) erbjudande om betalningsuppskov,
- vi) delbetalningar,
- vii) valutaomräkningar,
- viii) partiell skuldavskrivning och skuldkonsolidering.

2. Förteckningen över potentiella anståndsåtgärder i punkt 1 b påverkar inte tillämpningen av regler i nationell rätt och kräver inte att medlemsstaterna föreskriver alla dessa åtgärder i sin nationella rätt.

3. I fall där kreditgivaren har rätt att fastställa och påföra konsumenten avgifter på grund av betalningsförsummelsen kan medlemsstaterna bestämma att dessa avgifter inte får vara högre än vad som är nödvändigt för att ersätta kreditgivaren för de kostnader som denne ådragit sig till följd av betalningsförsummelsen.

4. Medlemsstaterna får tillåta kreditgivare att påföra konsumenten ytterligare avgifter i händelse av betalningsförsummelse. I sådana fall ska medlemsstaterna fastställa ett tak för sådana avgifter.”

3. Artikel 22.1 ska ersättas med följande:

”1. I den mån detta direktiv innehåller harmoniserade bestämmelser får medlemsstaterna inte behålla eller införa andra bestämmelser i sin nationella rätt som skiljer sig från vad som fastställs i detta direktiv. Artikel 16a.3 och 16.a.4 ska dock inte hindra medlemsstaterna från att behålla eller införa strängare bestämmelser för att skydda konsumenterna.”

Artikel 28

Ändringar av direktiv 2014/17/EU

Direktiv 2014/17/EU ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas:

”Artikel 27a

Information om ändring av bestämmelserna och villkoren i ett kreditavtal

Utan att det påverkar andra skyldigheter som föreskrivs i detta direktiv ska medlemsstaterna säkerställa att kreditgivaren, innan bestämmelserna och villkoren i ett kreditavtal ändras, lämnar följande information till konsumenten:

- a) En tydlig beskrivning av de föreslagna ändringarna och, i tillämpliga fall, av behovet av konsumentens samtycke, eller av de ändringar som införts genom lagstiftning.
- b) Tidsplanen för genomförandet av de ändringar som avses i led a.
- c) De möjligheter att inlämna klagomål som konsumenten har tillgång till avseende de ändringar som avses i led a.
- d) Tidsfristen för inlämning av sådana klagomål.
- e) Namnet på och adressen till den behöriga myndighet till vilken konsumenten kan inlämna klagomål.”

2. Artikel 28 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska kräva att kreditgivare har adekvata riktlinjer och förfaranden så att de när så är lämpligt gör sitt yttersta för att medge skäligen anstånd innan utmätningsförfaranden inleds. Sådana anståndsåtgärder ska bland annat beakta konsumentens omständigheter och får bland annat bestå av följande:

- a) Total eller partiell refinansiering av ett kreditavtal.
- b) Ändring av de gällande bestämmelserna och villkoren i ett kreditavtal, vilket till exempel får ske genom
 - i) förlängning av kreditavtalets löptid,
 - ii) ändring av typen av kreditavtal,
 - iii) betalningsanstånd för samtliga eller vissa delbetalningar under en period,
 - iv) ändring av räntesatsen,
 - v) erbjudande om betalningsuppskov,
 - vi) delbetalningar,
 - vii) valutaomräkningar,
 - viii) partiell skuldavskrivning och skuldkonsolidering."

b) Följande punkt ska införas:

"1a. Förteckningen över de potentiella anståndsåtgärder som anges i punkt 1 b påverkar inte tillämpningen av regler i nationell rätt och kräver inte att medlemsstaterna föreskriver alla dessa åtgärder i sin nationella rätt."

3. Följande artikel ska införas:

"Artikel 28a

Överlåtelse av kreditgivarens rättigheter eller kreditavtalet i sig

1. Om kreditgivarens rättigheter enligt ett kreditavtal eller kreditavtalet i sig överläts till en tredje part ska konsumenten ha rätt att göra gällande samma invändningar gentemot den nya fordringsägaren som konsumenten kunde ha gjort gentemot den ursprungliga kreditgivaren, inklusive kvittningsrätt när detta medges i den berörda medlemsstaten.

2. Konsumenten ska underrättas om den överlåtelse som avses i punkt 1, såvida inte den ursprungliga kreditgivaren i överenskommelse med den nya fordringsägaren fortfarande handhar krediten gentemot konsumenten."

AVDELNING VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 29

Kommitté

1. Kommissionen ska biträddas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁵⁾.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

⁽²⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

*Artikel 30***Utvärdering**

1. Senast den 29 december 2026 ska kommissionen genomföra en utvärdering av detta direktiv och lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Utvärderingen ska innehålla minst följande uppgifter:

- a) Antalet auktoriserade kreditförvaltare i unionen och antalet kreditförvaltare som tillhandahåller sina tjänster i en värdmedlemsstat.
- b) Antalet kreditgivarrättigheter enligt nödlidande kreditavtal eller antalet nödlidande kreditavtal som förvärvats från kreditinstitut av kreditförvärvare som har hemvist eller har sitt säte eller, om kreditförvärvaren enligt nationell rätt inte har något säte, sitt huvudkontor i samma medlemsstat som kreditinstitutet, eller i en annan medlemsstat än kreditinstitutet eller utanför unionen.
- c) En bedömning av den befintliga risk för penningtvätt och finansiering av terrorism som är förknippad med den verksamhet som kreditförvaltarna och kreditförvärvarna bedriver.
- d) En bedömning av samarbetet mellan behöriga myndigheter enligt artikel 26.

2. Om det i utvärderingen konstateras att det finns väsentliga problem med detta direktivs funktion ska det i rapporten beskrivas hur kommissionen avser att åtgärda de konstaterade problemen, inbegripet steg och tidsplan för en eventuell översyn.

*Artikel 31***Översynsklausul**

Utan att det påverkar Europaparlamentets och rådets lagstiftningsbefogenheter ska kommissionen senast den 29 december 2023 för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport som omfattar följande aspekter:

- a) Regelverkets ändamålsenlighet när det gäller ett eventuellt införande av tak för avgifter till följd av betalningsförsummelse som hänförs till kreditavtal som ingåtts med
 - i) fysiska personer för ändamål som rör dessa fysiska personers närings-, företags- eller yrkesverksamhet,
 - ii) små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 2 i bilagan till rekommendation 2003/361/EG,
 - iii) låntagare, förutsatt att krediten garanteras av en fysisk person eller är säkrad genom tillgångar eller egendom som tillhör denna fysiska person.
- b) Relevanta aspekter, inbegripet eventuella anståndsåtgärder, avseende kreditavtal som ingåtts med
 - i) fysiska personer för ändamål som rör dessa fysiska personers närings-, företags- eller yrkesverksamhet,
 - ii) små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 2 i bilagan till rekommendation 2003/361/EG,
 - iii) låntagare, förutsatt att krediten garanteras av en fysisk person eller är säkrad genom tillgångar eller egendom som tillhör denna fysiska person.
- c) Behovet av och möjligheten att utarbeta tekniska genomförandestandarder eller tillsynsstandarder eller andra lämpliga sätt att införa gemensamma rapporteringsformat för kommunikation med låntagare enligt artikel 10.2 och när det gäller anståndsåtgärder.

Den rapport som avses i första stycket ska när så är lämpligt åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

*Artikel 32***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska senast den 29 december 2023 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.
2. De ska tillämpa de bestämmelser som avses i punkt 1 från och med den 30 december 2023.

Genom undantag från första stycket ska enheter som i enlighet med nationell rätt redan bedriver kreditförvaltningsverksamhet den 30 december 2023 ha rätt att fortsätta att bedriva denna kreditförvaltningsverksamhet i sin hemmedlemsstat till och med den 29 juni 2024 eller till och med den dag då de erhåller auktorisation i enlighet med detta direktiv, beroende på vilken dag som infaller först.

Medlemsstater som redan har system som är likvärdiga med eller striktare än de som fastställs i detta direktiv för kreditförvaltningsverksamhet får tillåta att enheter som redan bedriver kreditförvaltningsverksamhet enligt dessa system den 30 december 2023 automatiskt, i de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas, erkänns som auktoriserade kreditförvaltare.

3. När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i punkt 1 ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 33***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 34***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 24 november 2021.

På Europaparlamentets vägnar
D.M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
A. LOGAR
Ordförande

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2021/2168

av den 21 september 2021

om ändring av delegerad förordning (EU) 2019/2035 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller bestämmelser om anläggningar som håller landlevande djur och kläckerier samt om spårbarhet för vissa hållna landlevande djur och kläckägg

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 av den 9 mars 2016 om överförbara djursjukdomar och om ändring och upphävande av vissa akter med avseende på djurhälsa ("djurhälsolag") ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 94.3, 97.2, 118.1, 118.2 och 122.2, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EU) 2016/429 fastställs bestämmelser om förebyggande och bekämpning av djursjukdomar som kan överföras till djur eller till människor. I del IV i den förordningen fastställs särskilt bestämmelser för anläggningar som håller landlevande djur och för kläckerier samt bestämmelser om spårbarhet av vissa hållna landlevande djur och kläckägg inom unionen. I förordning (EU) 2016/429 ges även kommissionen befogenhet att anta bestämmelser i syfte att komplettera vissa icke väsentliga delar av den förordningen genom delegerade akter.
- (2) Genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/2035 ⁽²⁾ kompletteras förordning (EU) 2016/429 vad gäller bestämmelser om anläggningar som håller landlevande djur och kläckerier samt om spårbarhet för vissa hållna landlevande djur och kläckägg. I del II i den delegerade förordningen fastställs särskilt bestämmelser om registrering och godkännande av anläggningar som håller landlevande djur, inbegripet anläggningar som utför uppsamling och anläggningar från vilka sändningar av kläckägg eller fjäderfän förflyttas till en annan medlemsstat. I del III i den delegerade förordningen fastställs dessutom bestämmelser om spårbarhet för hållna landlevande djur och kläckägg, och mer specifikt fastställs bestämmelser om spårbarhet för hållna nötkreatur, får och getter samt för märkning av kläckägg.
- (3) De bestämmelser som fastställs i den här förordningen är innehållsmässigt kopplade till varandra och gäller för aktörer som transporterar eller håller landlevande djur eller kläckägg. I syfte att uppnå enhetlighet, enkelhet och en effektiv tillämpning och för att undvika överlappande bestämmelser bör de därför fastställas i en enda rättsakt i stället för att vara spridda i ett antal separata akter som innehåller många korshänvisningar. Detta tillvägagångssätt överensstämmer också med ett av de principiella målen med förordning (EU) 2016/429, som var att förenkla unionens djurhälsobestämmelser och därmed göra dem mer transparenta och lättare att tillämpa.

⁽¹⁾ EUT L 84, 31.3.2016, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/2035 av den 28 juni 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller bestämmelser om anläggningar som håller landlevande djur och kläckerier samt om spårbarhet för vissa hållna landlevande djur och kläckägg (EUT L 314, 5.12.2019, s. 115).

- (4) Enligt förordning (EU) 2016/429 ska de aktörer som driver kläckerier från vilka sändningar av kläckägg eller fjäderfän flyttas till en annan medlemsstat och de aktörer som driver fjäderfäanläggningar från vilka sändningar av fjäderfän som inte är avsedda för slakt eller kläckägg flyttas till en annan medlemsstat ansöka om godkännande av sina anläggningar hos den behöriga myndigheten. Genom artikel 94.3 a i den förordningen ges kommissionen befogenhet att föreskriva undantag från kravet på aktörerna att hos den behöriga myndigheten ansöka om godkännande för vissa typer av anläggningar som utgör en obetydlig risk.
- (5) Förflyttning till en annan medlemsstat av små mängder andra fjäderfän än strutsfåglar och kläckägg från dessa djur utgör en låg risk för spridning av sjukdomar. Dessutom kan de aktörer som driver anläggningar från vilka små mängder av sådana djur och kläckägg förflyttas till en annan medlemsstat av praktiska skäl inte uppfylla alla de krav för godkännande som fastställs i delegerad förordning (EU) 2019/2035. Artikel 4 i delegerad förordning (EU) 2019/2035 bör därför ändras för att föreskriva ett undantag från skyldigheten att ansöka om godkännande hos den behöriga myndigheten för de aktörer som driver kläckerier och anläggningar som håller fjäderfän från vilka färre än 20 djur av andra fjäderfän än strutsfåglar och färre än 20 kläckägg av andra fjäderfän än strutsfåglar förflyttas till en annan medlemsstat.
- (6) I artikel 38.1 i delegerad förordning (EU) 2019/2035 föreskrivs att aktörer som håller nötkreatur ska säkerställa att nötkreatur identifieras genom särskilda identifieringsmärken, medan det enligt artikel 38.2 i samma förordning föreskrivs att aktörerna får ersätta de särskilda identifieringsmärkena med alternativa identifieringsmärken. På liknande sätt fastställs i artikel 45.1 och 45.2 i den delegerade förordningen skyldigheter för aktörerna att identifiera sina hållna får och getter med särskilda identifieringsmärken, medan det enligt artikel 45.4 i samma förordning föreskrivs att aktörerna får ersätta de särskilda identifieringsmärkena med alternativa identifieringsmärken.
- (7) Däremot får medlemsstaterna enligt artikel 269 i förordning (EU) 2016/429 på vissa områden anta nationella ytterligare åtgärder eller åtgärder som är strängare än de som fastställs i den förordningen för att tillämpa inom sina territorier. Spårbarhetskrav för sändningar av hållna landlevande djur och avelsmaterial är ett av dessa områden. Delegerad förordning (EU) 2019/2035 återspeglar inte denna möjlighet på ett korrekt sätt. Artiklarna 38.2, 45.4 och 48 i delegerad förordning (EU) 2019/2035 bör därför ändras för att klargöra att möjligheten för de aktörer som håller nötkreatur, får eller getter att identifiera dessa djur med alternativa identifieringsmetoder bör förutsätta ett godkännande av medlemsstaten. På så sätt klargörs vilken roll och vilket ansvar de medlemsstater som tillämpar nationella åtgärder har när det gäller att säkerställa ett korrekt genomförande av ytterligare eller strängare spårbarhetskrav för hållna nötkreatur, får och getter i enlighet med artikel 269 i förordning (EU) 2016/429.
- (8) I artikel 76 i delegerad förordning (EU) 2019/2035 föreskrivs att de aktörer som håller papegojor ska se till att identifieringsmärket för papegojor visar djurets identitetskod. Definitionen av en identitetskod i den delegerade förordningen går dock utöver vad som är nödvändigt för identifieringen av papegojor och utgör en betydande administrativ börda för medlemsstaterna. Delegerad förordning (EU) 2019/2035 bör därför ändras så att identifieringsmärkena för papegojor i stället visar en alfanumerisk kod som gör det möjligt att identifiera dem och som ger en tillräcklig spårbarhetsnivå för dessa djur när de förflyttas mellan medlemsstater.
- (9) I artikel 80 i delegerad förordning (EU) 2019/2035 föreskrivs att varje kläckägg ska märkas med det unika godkännandenumret för kläckäggens ursprungsanläggning. Enligt förordning (EU) 2016/429 krävs dock godkännande endast för de anläggningar som sänder kläckägg till en annan medlemsstat. I kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/688 ^(*) föreskrivs dessutom att när sändningar med färre än 20 kläckägg av andra fjäderfän än strutsfåglar förflyttas till en annan medlemsstat måste dessa ägg komma från en registrerad anläggning. Delegerad förordning (EU) 2019/2035 bör därför ändras så att de aktörer som driver anläggningar som håller fjäderfä och de aktörer som driver kläckerier från vilka sändningar med färre än 20 kläckägg av andra fjäderfän än strutsfåglar förflyttas till en annan medlemsstat undantas från skyldigheten att säkerställa att alla kläckägg är märkta med ursprungsanläggningens unika godkännandenummer. Denna ändring är dessutom i linje med de ändringar som genom den här förordningen ska göras i artikel 4 i delegerad förordning (EU) 2019/2035.

(*) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/688 av den 17 december 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller djurhälsokrav för förflyttningar av landlevande djur och kläckägg inom unionen (EUT L 174, 3.6.2020, s. 140).

- (10) I artikel 5 i delegerad förordning (EU) 2019/2035 fastställs kraven för att bevilja godkännande av anläggningar för uppsamling av hov- och klövdjur, och där föreskrivs att den behöriga myndigheten ska säkerställa att sådana anläggningar uppfyller de krav som fastställs i del 1 i bilaga I till den förordningen. I del 1 punkt 1 b i bilaga I till delegerad förordning (EU) 2019/2035 föreskrivs att en anläggning endast får godkännas för uppsamling av hov- och klövdjur om anläggningen vid varje given tidpunkt endast inhyser samma kategori av hov- och klövdjur av samma art och hälsostatus. Befintliga uppsamlingsplatser kan dock ha ett eller flera epidemiologiskt åtskilda djurhållningsområden. Dessa separata områden bör drivas på ett sätt som säkerställer att de djur som hålls i dessa områden inte kommer i direkt eller indirekt kontakt med varandra. På så sätt kan hov- och klövdjur av olika arter, kategorier eller hälsostatus hållas i samma anläggning så länge de hålls i olika epidemiologiskt åtskilda djurhållningsområden. Del 1 i bilaga I till delegerad förordning (EU) 2019/2035 bör därför ändras för att ge denna möjlighet.
- (11) I artiklarna 15–18 i delegerad förordning (EU) 2020/688 föreskrivs dessutom en möjlighet att inkludera får och getter i samma sändning eftersom båda arterna omfattas av samma djurhälsokrav som fastställs i den delegerade förordningen. Möjligheten att inkludera får och getter i samma sändning bör också tillåtas enligt delegerad förordning (EU) 2019/2035. Delegerad förordning (EU) 2019/2035 bör därför ändras så att den innehåller ett undantag från huvudregeln i del 1 i bilaga I till den förordningen om att endast hov- och klövdjur av samma art får samlas tillsammans.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Delegerad förordning (EU) 2019/2035 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

Undantag från kravet för aktörer att hos den behöriga myndigheten ansöka om godkännande av vissa typer av anläggningar

Genom undantag från artikel 94.1 a, c och d i förordning (EU) 2016/429 ska de aktörer som driver följande typer av anläggningar inte vara skyldiga att ansöka hos den behöriga myndigheten om godkännande av sina anläggningar i enlighet med artikel 96.1 i den förordningen:

- a) Anläggningar för uppsamling av hästdjur om dessa djur samlas för tävlingar, kapplöpningar, uppvisningar, utbildning, kollektiva fritids- eller arbetsaktiviteter, eller i samband med avelsverksamhet.
- b) Kläckerier med fåglar i fångenskap.
- c) Kläckerier från vilka sändningar av färre än 20 kläckägg av fjäderfä eller sändningar av färre än 20 fjäderfän förflyttas till en annan medlemsstat.
- d) Anläggningar som håller fjäderfä från vilka sändningar av färre än 20 fjäderfän som inte är avsedda för slakt eller sändningar av färre än 20 kläckägg av fjäderfä förflyttas till en annan medlemsstat.”

2. I artikel 38.2 ska led a ersättas med följande:

”a) ett av de konventionella öronmärken som avses i punkt 1 i denna artikel med en elektronisk identifierare som godkänts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där nötkreaturen hålls, om en sådan ersättning har godkänts av den medlemsstaten i enlighet med artikel 41.1,”

3. I artikel 45.4 ska led a ersättas med följande:

”a) ett av de identifieringsmärken som avses i punkt 2 i denna artikel, i enlighet med de undantag som föreskrivs i artikel 46, om sådana undantag har godkänts av den medlemsstat där fåren och getterna hålls i enlighet med artikel 48.5,”

4. Artikel 48 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska led c utgå.

b) Följande punkt ska läggas till som punkt 5:

”5. Medlemsstaterna får tillåta aktörerna att ersätta ett av de identifieringsmärken som avses i artikel 45.2 i enlighet med de undantag som föreskrivs i artikel 45.4 för får och getter som hålls inom deras territorium.”

5. I artikel 76.1 ska leden a, b och c ersättas med följande:

”a) en benring enligt förteckningen i bilaga III led h fäst vid minst ett ben på djuret och som synligt, läsbart och outplånligt visar en alfanumerisk kod,

eller

b) en injicerbar transponder enligt förteckningen i bilaga III led e och som läsbart och outplånligt visar en alfanumerisk kod,

eller

c) en tatuering enligt förteckningen i bilaga III led g anbringad på djuret och som synligt och outplånligt visar en alfanumerisk kod.”

6. Artikel 80 ska ersättas med följande:

”Artikel 80

Skyldigheter för aktörer när det gäller spårbarhet för kläckägg

1. Aktörer som driver anläggningar som håller fjäderfä och aktörer som driver kläckerier med fjäderfä ska säkerställa att varje kläckägg som förflyttas till en annan medlemsstat är märkt med det unika godkännandenumret för kläckäggens ursprungsanläggning.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas på

a) aktörer som driver anläggningar som håller fjäderfä från vilka sändningar av färre än 20 kläckägg av andra fjäderfän än strutsfåglar förflyttas till en annan medlemsstat,

b) aktörer som driver kläckerier från vilka sändningar av färre än 20 kläckägg av andra fjäderfän än strutsfåglar förflyttas till en annan medlemsstat.”

7. I bilaga I del 1 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Kraven när det gäller isolering och andra biosäkerhetsåtgärder ska för de anläggningar för uppsamling av hov- och klövdjur som avses i artikel 5 vara följande:

a) Det ska finnas lämpliga isoleringsfaciliteter för hov- och klövdjur.

b) Anläggningen, eller vart och ett av de epidemiologiskt åtskilda djurhållningsområdena på anläggningen, får vid varje given tidpunkt endast inhysa samma kategori av hov- och klövdjur av samma art och hälsostatus.

c) Genom undantag från kravet på separering av arter av hov- och klövdjur enligt led b får får och getter hållas tillsammans vid varje given tidpunkt på anläggningen eller i samma epidemiologiskt åtskilda djurhållningsområde på anläggningen.

d) Det ska finnas ett lämpligt system för att säkerställa uppsamling av avloppsvatten.

e) De områden där hov- och klövdjuren hålls och alla gåingar, samt materiel och utrustning som kommer i kontakt med dem ska rengöras och desinficeras efter det att varje parti av hov- och klövdjur har avlägsnats och, om så krävs, innan ett nytt parti av hov- och klövdjur förs in i enlighet med fastställda driftsförfaranden.

f) Lämpliga sanitära uppehåll ska göras efter rengöring och desinfektion och innan ett nytt parti hov- och klövdjur anländer till de faciliteter där hov- och klövdjur hålls.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 september 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2021/2169**av den 2 december 2021****om öppnande för år 2022 av en tullkvot för import till unionen av vissa varor med ursprung i Norge vilka framställs genom bearbetning av de jordbruksprodukter som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 510/2014**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 510/2014 av den 16 april 2014 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 1216/2009 och (EG) nr 614/2009 ⁽¹⁾, särskilt artikel 16.1 a,med beaktande av rådets beslut 2004/859/EG av den 25 oktober 2004 om ingående av ett avtal genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Norge om protokoll 2 till det bilaterala frihandelsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Konungariket Norge ⁽²⁾, särskilt artikel 3, och

av följande skäl:

- (1) I protokoll 2 till avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Konungariket Norge av den 14 maj 1973 ⁽³⁾ (*det bilaterala frihandelsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Konungariket Norge*) och i protokoll 3 till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) ⁽⁴⁾, ändrat genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 140/2001 av den 23 november 2001 om ändring av protokoll 2 och 3 till EES-avtalet om bearbetade och andra jordbruksprodukter ⁽⁵⁾, fastställs handelsordningen mellan unionen och Konungariket Norge när det gäller vissa jordbruksprodukter och bearbetade jordbruksprodukter.
- (2) I protokoll 3 till EES-avtalet föreskrivs en nolltullsats för vatten med tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne, som klassificeras enligt KN-nummer 2202 10 00, och andra alkoholfria drycker, inte innehållande produkter enligt nr 0401–0404 eller fett av produkter enligt nr 0401–0404, vilka klassificeras enligt KN-nummer 2202 90 10.
- (3) Sedan den 1 januari 2017 har KN-nummer 2202 90 ersatts med KN-nummer 2202 91 00 och 2202 99. Denna förordning bör därför omfatta produkter enligt KN-nummer 2202 10 00, ex 2202 91 00 och ex 2202 99.
- (4) Avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Norge om protokoll 2 till det bilaterala frihandelsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Konungariket Norge ⁽⁶⁾ (*avtalet genom skriftväxling*) upphäver tillfälligt den tullfria ordningen enligt protokoll 2 för varor som klassificeras enligt KN-nummer 2202 10 00 (vatten, inbegripet mineralvatten och kolsyrat vatten, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne) och ex 2202 90 10 (andra alkoholfria drycker innehållande socker), som ersatts med KN-nummer 2202 10 00, ex 2202 91 00 och ex 2202 99. I enlighet med avtalet genom skriftväxling tillåts tullfri import av dessa varor med ursprung i Norge endast inom gränserna för en tullfri kvot. Tull måste erläggas för import som överstiger denna tullfria kvot.
- (5) Det fastställs dessutom i avtalet genom skriftväxling att om tullkvoten inte har förbrukats senast den 31 oktober ett visst år kommer de omnämnda produkterna att medges obegränsat, tullfritt tillträde till unionen från och med den 1 januari till och med den 31 december det följande året.

⁽¹⁾ EUT L 150, 20.5.2014, s. 1.⁽²⁾ EUT L 370, 17.12.2004, s. 70.⁽³⁾ EGT L 171, 27.6.1973, s. 2.⁽⁴⁾ EGT L 1, 3.1.1994, s. 3.⁽⁵⁾ EGT L 22, 24.1.2002, s. 34.⁽⁶⁾ EUT L 370, 17.12.2004, s. 72.

- (6) Den årliga kvot för 2020 som öppnades genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/2154 ⁽⁷⁾ för de berörda produkterna hade inte förbrukats den 31 oktober 2020. I kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/2122 ⁽⁸⁾ fastställs följaktligen att den tullfria ordning som föreskrivs i avtalet genom skriftväxling inte ska gälla import till unionen under perioden 1 januari–31 december 2021, och varorna beviljas därmed obegränsad tullfri tillgång till unionen.
- (7) Enligt avtalet genom skriftväxling krävs att den tullfria kvoten för dessa vatten och drycker öppnas igen för 2022. Den senaste årliga kvoten för dessa produkter öppnades för 2020 genom genomförandeförordning (EU) 2019/2154. Eftersom ingen årlig kvot öppnades för 2021 bör kvotvolymen för 2022 ligga på samma nivå som för 2020.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för övergripande frågor rörande handeln med bearbetade jordbruksprodukter som inte förtecknas i bilaga I.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

- Under perioden 1 januari–31 december 2022 öppnas den tullfria tullkvoten enligt bilagan för varor med ursprung i Norge som förtecknas i den bilagan och på de villkor som anges i den.
- Ursprungsreglerna i protokoll 3 till det bilaterala frihandelsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Konungariket Norge ska gälla för de varor som förtecknas i bilagan till denna förordning.
- För kvantiteter som importeras utöver den kvotvolym som fastställs i bilagan ska en förmånstullsats på 0,047 euro/liter gälla.

Artikel 2

Den tullfria tullkvot som avses i artikel 1.1 ska förvaltas av kommissionen i enlighet med artiklarna 49–54 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 ⁽⁹⁾.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2022.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 december 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

⁽⁷⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/2154 av den 16 december 2019 om öppnande för år 2020 av en tullkvot för import till unionen av vissa varor med ursprung i Norge vilka framställs genom bearbetning av de jordbruksprodukter som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 510/2014 (EUT L 327, 17.12.2019, s. 66).

⁽⁸⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/2122 av den 16 december 2020 om beviljande av obegränsad tullfri tillgång till unionen för 2021 för vissa varor med ursprung i Norge vilka framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 510/2014 (EUT L 426, 17.12.2020, s. 32).

⁽⁹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 29.12.2015, s. 558).

Varor med ursprung i Norge som ska beviljas obegränsat tullfritt tillträde till unionen under perioden 1 januari–31 december 2022

Löpnummer	KN-nummer	Taric-nummer	Varuslag		Kvotvolym
09.0709	2202 10 00		— Vatten, inbegripet mineralvatten och kolsyrat vatten, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne		23,029 miljoner liter
	ex 2202 91 00	10	— Alkoholfri öl innehållande socker		
	ex 2202 99 11	11 19	— Sojabaserade drycker med ett proteininnehåll på minst 2,8 viktprocent, innehållande socker (sackaros eller invertsocker)	Inte innehållande varor enligt nr 0401–0404 eller fett av varor enligt nr 0401–0404	
	ex 2202 99 15	11 19	— Sojabaserade drycker med ett proteininnehåll på mindre än 2,8 viktprocent; drycker baserade på nötter enligt kapitel 8 i Gemensamma tulltaxan, spannmål enligt kapitel 10 i Gemensamma tulltaxan eller frön enligt kapitel 12 i Gemensamma tulltaxan, innehållande socker (sackaros eller invertsocker)		
	ex 2202 99 19	11 19	— Andra icke alkoholhaltiga drycker innehållande socker (sackaros eller invertsocker)		

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2021/2170**av den 7 december 2021****om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av aluminiumfolie för vidare förädling med ursprung i Folkrepubliken Kina**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 9.4, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE**1.1. Inledande**

- (1) Den 22 oktober 2020 inledde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) en antidumpningsundersökning beträffande import av aluminiumfolie för vidare förädling med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallad *Kina* eller *det berörda landet*) på grundval av artikel 5 i grundförordningen ⁽²⁾.

1.2. Provisoriska åtgärder

- (2) I enlighet med artikel 19a i grundförordningen försåg kommissionen den 21 maj 2021 parterna med en sammanfattning av de föreslagna provisoriska tullarna och närmare uppgifter om beräkningen av dumpningsmarginalerna och de marginaler som är tillräckliga för att undanröja skadan för unionsindustrin (nedan kallad *skademarginal*). Berörda parter uppmanades att inom tre arbetsdagar lämna synpunkter på beräkningarnas riktighet. Två exporterande tillverkare som ingick i urvalet och en användare inkom med synpunkter ⁽³⁾.
- (3) Den 18 juni 2021 införde kommissionen en provisorisk antidumpningstull genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/983 ⁽⁴⁾ (nedan kallad *förordningen om provisorisk tull*).

1.3. Efterföljande förfarande

- (4) Efter det att de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för införandet av en provisorisk antidumpningstull hade meddelats (nedan kallat *det preliminära utlämnandet*), inkom användare, icke-närstående importörer, de exporterande tillverkare som ingick i urvalet och de kinesiska myndigheterna med skriftliga synpunkter på de provisoriska undersökningsresultaten. Jiangsu Zhongji, en exporterande tillverkare, begärde och fick mer information om hur dess skademarginal hade beräknats.
- (5) Efter det att förfarandefristerna löpt ut inkom flera ytterligare synpunkter och svar på andra parters synpunkter. Eftersom dessa synpunkter inte inkom inom tidsfristerna kunde kommissionen dock inte beakta dem i samband med det allmänna meddelandet av uppgifter. I alla händelser beaktade kommissionen de argument som framförts av de berörda parterna under undersökningen.
- (6) De parter som begärde att bli hörda gavs möjlighet till detta. Kommissionen hörde tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet, Xiamen Xiashun, Donghai Foil och Jiangsu Zhongji, tre användare, Effegidi, Walki Oy och Gascogne Flexible, samt ett konsortium som företrädde fem importörer, nämligen Cartonai Italia, QualityFoil SARL, Cutting Packaging, Transparent Paper LTD och Now Plastics.

⁽¹⁾ EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ EUT C 352 I, 22.10.2020, s. 1.

⁽³⁾ Se skäl 394 i förordningen om provisorisk tull.

⁽⁴⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/983 av den 17 juni 2021 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av aluminiumfolie för vidare förädling med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 216, 18.6.2021, s. 142).

- (7) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för de slutgiltiga undersökningsresultaten och mot bakgrund av reserestriktionerna till följd av covid-19-pandemin genomförde den dubbelkontroller på distans av de uppgifter som Walki Oy och QualityFoil SARL inkommit med. Den planerade dubbelkontrollen på distans hos användaren Manreal kunde inte slutföras på grund av Manreals bristande samarbetsvilja. Manreal begärde att förhørsombudet skulle inbegripa, som bekräftade att avslutandet av dubbelkontrollen på distans hos Manreal inte innebar att Manreals rätt till försvar åsidosattes. Manreals svar på frågeformuläret beaktades därför inte i de slutgiltiga undersökningsresultaten. Detta påverkade dock inte slutsatsen beträffande unionens intresse. Trots att dubbelkontrollen på distans av Manreal inte kunde slutföras ansågs företaget fortfarande vara en berörd part och dess synpunkter i undersökningen beaktades.

1.4. Stickprovsförfarande

- (8) Efter det att förordningen om provisorisk tull offentliggjorts hävdade Manreal att kommissionen genom sitt val av exporterande tillverkare som skulle ingå i urvalet kunde ha bortsett från ett stort antal företag som inriktade sig på olika sektorer, eftersom företagen i urvalet endast svarar för 27 % av den kinesiska industrin för aluminiumfolie för vidare förädling.
- (9) Manreal kunde dock inte styrka i vilket avseende det urval som kommissionen valt inte var representativt för de kinesiska exporterande tillverkarna av aluminiumfolie för vidare förädling i denna undersökning. Därför avvisades detta påstående.

1.5. Individuell undersökning

- (10) Eftersom inga synpunkter lämnats beträffande detta avsnitt bekräftades skäl 33 i förordningen om provisorisk tull.

1.6. Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod

- (11) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande undersökningsperioden (eller i tabeller, *UP*) och skadeundersökningsperioden bekräftades skäl 38 i förordningen om provisorisk tull.

1.7. Ändring av geografisk omfattning

- (12) Sedan den 1 januari 2021 är Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (nedan kallat *Förenade kungariket*) inte längre med i Europeiska unionen. Denna förordning baseras därför på uppgifter för Europeiska unionen utan Förenade kungariket (EU-27).

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1. Invändningar gällande produktdefinitionen

- (13) Efter det att förordningen om provisorisk tull offentliggjorts upprepade flera parter sin begäran om undantag rörande följande produkter: aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer och aluminiumfolie för vidare förädling för elektriska bilbatterier. De inom med ytterligare bevisning för att unionstillverkare avvisade köperbudanden. Den ytterligare bevisning som inkom ändrade dock inte resultatet av analysen i förordningen om provisorisk tull, eftersom kommissionen hade inhämtat bevisning om kapacitet, försäljning och provvalsningstillverkning beträffande aluminiumfolie för vidare förädling med en tjocklek på under 6 mikrometer. En användare bekräftade i sina synpunkter på förordningen om provisorisk tull att den, efter undersökningsperioden, hade mottagit ett provvalsat breddband av aluminiumfolie för vidare förädling med en tjocklek på under 6 mikrometer från en unionstillverkare. Viss bevisning rörde dessutom avvisande av köperbudanden efter undersökningsperioden. Såsom diskuteras i skälen 165–171 har situationen vad gäller covid-19-pandemin och den efterföljande starka ekonomiska återhämtningen gett upphov till internationell brist på transporter och bristande utbud. Det är dock inte uppenbart att denna situation kommer att ha en långsiktig inverkan på marknaden. Kommissionen avvisade därför begäran om undantag för aluminiumfolie för vidare förädling med en tjocklek på under 6 mikrometer och aluminiumfolie för vidare förädling som används för elbilbatterier från definitionen av den undersökta produkten.
- (14) En användare (Gascogne) hävdade dessutom att det fanns en motsägelse i kommissionens provisoriska undersökningsresultat rörande försäljningen av aluminiumfolie för vidare förädling med en tjocklek på under 6 mikrometer, eftersom kommissionen konstaterade att ingen av unionstillverkarna för närvarande aktivt marknadsför aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer, samtidigt som den "kunde [...] bekräfta att flera olika unionstillverkare har sålt aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer i kommersiell tillverkningsmängd, om än i begränsad skala, under en period på tio år före undersökningsperioden". Gascogne begärde dessutom tillgång till försäljningsuppgifterna för att bättre kunna förstå kommissionens slutsatser i förordningen om provisorisk tull.

- (15) Eftersom aluminiumfolie för vidare förädling beställs enligt varje kunds specifikationer är det inte ovanligt att en ny kund för aluminiumfolie för vidare förädling med en tjocklek på under 6 mikrometer (eller andra tjocklekar) begär att få ett provvalsat breddband för att genomföra egna provningar. I detta sammanhang konstaterade kommissionen i skäl 350 i förordningen om provisorisk tull att folie med en tjocklek under 6 mikrometer var ett framväxande marknadssegment med relativt låg förbrukning under undersökningsperioden. Det är därför ingen motsägelse att unionstillverkarna inte aktivt marknadsförde sina produkter inom ett så litet marknadssegment som aluminiumfolie för vidare förädling med en tjocklek på under 6 mikrometer, även om de tidigare haft viss begränsad försäljning. Eftersom försäljningen av aluminiumfolie för vidare förädling med en tjocklek på under 6 mikrometer utgör konfidentiella affärsuppgifter kan kommissionen inte lämna ut de begärda uppgifterna.
- (16) Konsortiet av importörer hävdade att det inte finns någon bevisning i förordningen om provisorisk tull om att unionstillverkarna kan tillverka aluminiumfolie för vidare förädling med en tjocklek på under 6 mikrometer i de begärda kvantiteterna. Såsom beskrivs i skäl 50 i förordningen om provisorisk tull har kommissionen samlat in gott om bevis på att unionstillverkarna har kapacitet att tillverka aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer, och förtydligade även att detta inbegriper provvalsningstillverkning enligt kundens specifikation. Kommissionen kan inte lämna ut denna bevisning eftersom den innehåller konfidentiella affärsuppgifter. Konsortiet angav inte heller vad det anser vara begärda kvantiteter inom detta marknadssegment. Kommissionen har kontrollerat att unionsindustrins betydande outnyttjade kapacitet kan tillgodose efterfrågan på aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer. Såsom framgår av skäl 273 i förordningen om provisorisk tull finns det inte bara tillräcklig kapacitet för att tillgodose nuvarande efterfrågan, utan även möjligheter att öka den totala produktionen. Såsom anges i skäl 51 i förordningen om provisorisk tull har kommissionen även bekräftat att flera tillverkare har kapacitet att tillverka aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer i det sista valsningsstadiet, vilket är nödvändigt för att minska aluminiumfolie för vidare förädling till en tjocklek under 6 mikrometer. Kommissionen har därmed bekräftat att unionsindustrin har outnyttjad kapacitet specifikt för marknadssegmentet aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer när efterfrågan ökar i framtiden.
- (17) En exporterande tillverkare, Xiamen Xiashun, hävdade att kommissionen i förordningen om provisorisk tull inte lämnade uppgifter eller analyser till stöd för sitt uttalande om att unionens folietillverkare förbereder sig för att möta efterfrågan på den framväxande marknaden för folie för bilbatterier.
- (18) De uppgifter som visar att unionstillverkarna förbereder sig för att möta efterfrågan på folie för bilbatterier är ytterst konfidentiella och låter sig inte sammanfattas. Projekten har ännu inte offentliggjorts och är således ytterst känsliga. Kommissionen gjorde en noggrann avvägning innan den beslutade att de begärda uppgifterna inte skulle lämnas ut. Kommissionen övervägde de andra parternas intresse av att få tillgång till dessa uppgifter, men drog slutsatsen att även en sammanfattning av uppgifterna skulle avslöja affärsmöjligheter som skulle skada de respektive unionstillverkarnas verksamheter. De begärda uppgifterna kan därför inte lämnas ut.
- (19) Xiamen Xiashun hävdade vidare att kommissionen inte beaktade uppgifterna om framtida efterfrågan på folie för bilbatterier i unionen, som företaget hade lämnat vid hörandet den 23 februari 2021. Av de inlämnade uppgifterna drog Xiamen Xiashun slutsatsen att unionstillverkarna inte har kapacitet för att tillgodose efterfrågan på folie för bilbatterier, men att de däremot tillgodoser efterfrågan från andra användare av aluminiumfolie för vidare förädling.
- (20) De uppgifter som Xiamen Xiashun inkom med och hänvisade till är företagets egen uppskattning av högsta efterfrågan på folie för bilbatterier i framtiden, baserat på en allmänt tillgänglig översikt av planerade framtida batteriprojekt. Siffrorna i denna översikt av planerade projekt omfattar dock flera batteriprojekt som ska genomföras i framtiden, utan att ange exakt tidpunkt. Den projektkapacitet som Xiamen Xiashun använde som grund för sin beräkning utgår dessutom från projektens potentiella maximala kapacitet, dvs. att en kapacitet upp till ett visst värde kan uppnås.
- (21) För de kommande tre åren var Xiamen Xiashuns prognos betydligt lägre. I motsats till Xiamen Xiashuns påståenden visar kommissionen i tabell 6 i skäl 273 i förordningen om provisorisk tull att unionsindustrin har en betydande outnyttjad kapacitet. Denna kapacitet kan tillgodose efterfrågan på den framtida marknaden för folie för bilbatterier och överskrider tydligt Xiamen Xiashuns uppskattning av efterfrågan under de tre kommande åren. Unionstillverkarnas befintliga produktionskapacitet måste inte täcka hela den potentiella framtida efterfrågan eftersom de kan utöka sin produktionskapacitet i linje med efterfrågan. Kommissionen avisade därför detta påstående.
- (22) Xiamen Xiashun hävdade dessutom att kommissionen i skäl 59 i förordningen om provisorisk tull bortsåg från skillnader i de tekniska egenskaperna eftersom det för närvarande inte fanns någon betydande export från Kina att tillverkningen av elektriska bilbatterier i EU fortfarande är i sin linda.

- (23) Påståendet avvisades. Kommissionen behandlar de tekniska egenskaperna hos folie för bilbatterier i skälen 56 och 57 i förordningen om provisorisk tull. I skäl 59 i förordningen om provisorisk tull behandlas endast Xiamen Xiashuns begäran om att aluminiumfolie för vidare förädling skulle undantas vad gäller användning som folie för bilbatterier på grundval av de låga exportvolymerna från Kina.
- (24) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Gascogne sin begäran om att få tillgång till de uppgifter som kommissionen använde i sin bedömning i skäl 50 i förordningen om provisorisk tull för att bekräfta flera unionstillverkarens försäljning av aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer i kommersiell tillverkningsmängd, om än i begränsad omfattning, under en period på tio år före undersökningsperioden. Gascogne hävdade att kommissionen åtminstone borde ange ett volymintervall för att klargöra vilka kommersiella tillverkningsmängder som finns tillgängliga.
- (25) Det var endast en användare som faktiskt köpte en mängd för kommersiell tillverkning, vilken utgjorde en mycket liten del av dess förbrukning av aluminiumfolie för vidare förädling. Kommissionen betraktade alla leveranser som inte gjordes enbart för provningsändamål som kommersiell tillverkning.
- (26) Eftersom det står klart att marknaden för aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer är en ny och framväxande marknad med låg efterfrågan under undersökningsperioden, var tidigare försäljning bara en av faktorerna i kommissionens bedömning. Kommissionen bedömde även unionsindustrins påvisade möjligheter och kapacitet för att tillverka produkten genom nyligen genomförd provvalsningstillverkning. Användarnas intresse av att få tillgång till dessa konfidentiella uppgifter, om än i intervall, uppvägs därför inte intresset att skydda konfidentiell information. Kommissionen avvisade således begäran om att den skulle lämna ut närmare uppgifter om unionstillverkarnas konfidentiella information om tidigare försäljning av aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer.
- (27) Gascogne förklarade dessutom att företaget inte instämde i kommissionens åsikt i skäl 13 i det allmänna slutliga utlämnandet av uppgifter om att unionstillverkarnas vägran att godta beställningar av aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer berodde på logistiska begränsningar och försörjningsbrist till följd av den exceptionella situationen i samband med covid-19-pandemin och den påföljande starka ekonomiska återhämtningen. Gascogne upprepade sitt påstående om att avvisandet av köperbjudanden om aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer utan tvivel berodde på unionstillverkarnas oförmåga eller ovilja att tillverka denna tjocklek.
- (28) Gascogne citerade endast den sista delen av skäl 13 i det allmänna slutliga utlämnandet av uppgifter. I början av skäl 13 hänvisar kommissionen inte bara till en dokumenterad leverans av provvalsat bredband av aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer från en unionstillverkare, utan även till slutsatserna i förordningen om provisorisk tull, där kommissionen visar att unionstillverkarna har möjligheter och kapacitet att tillverka aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer, och även hänvisar till försäljning under det senaste årtiondet. I förordningen om provisorisk tull klargör kommissionen dessutom att aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer är en framväxande marknad med endast begränsad efterfrågan under undersökningsperioden, vilket också är orsaken till att unionstillverkarna inte hade någon försäljning under undersökningsperioden.
- (29) Efter det slutgiltiga utlämnandet hävdade Walki att kommissionen inte hade lämnat ut de ytterligare uppgifter som företaget begärde i sina synpunkter på förordningen om provisorisk tull. Till följd av att ett mer detaljerat produktkontrollnummer hade införts begärde Walki närmare bestämt uppgifter om a) procentandelen av klagandens totala försäljning av aluminiumfolie för vidare förädling på unionens marknad vad gällde tjocklekskod 1 i produktkontrollnumret (tjocklek över 5,0 och mindre eller lika med 6,0 mikrometer), b) faktiskt totalt antal ton av tjocklekskod 1 som tillverkats av samtliga klaganden, c) faktiskt antal ton aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklekskod 1 som sålts öppet på unionens marknad av klagandena, och d) hur många av de fem klagandena som bidrog till det tonantal som anges i b och c.
- (30) Såsom anges i skälen 48–50 i förordningen om provisorisk tull har kommissionen inte bara inhämtat uppgifter om produktkontrollnumrets kod 1, utan även uppgifter om aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer som exakt motsvarar begäran om undantag för produkter. Kommissionen inhämtade uppgifter om alla samarbetsvilliga användares efterfrågan under undersökningsperioden, men även uppgifter om alla samarbetsvilliga unionstillverkarens försäljning och tillverkning av aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer. I skäl 50 i förordningen om provisorisk tull klargörs det att ingen av unionstillverkarna aktivt marknadsförde aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer under undersökningsperioden, med undantag för i direkta förhandlingar, och endast provvalsningstillverkning under undersökningsperioden nämns. Kommissionen nämner även kommersiella tillverkningsmängder, om än i begränsad skala, under en period på tio år före undersökningsperioden. Dessa uppgifter visar att unionstillverkarna i urvalet inte sålde aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer under undersökningsperioden. Detta besvarar alla frågor som Walki ställer i fråga om sin begäran om undantag. Walki kunde inte styrka hur de begärda uppgifterna om produktkontrollnumrets tjocklekskod 1, som även innefattar aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek lika med 6,0 mikrometer, skulle vara till hjälp och nödvändiga för dess begäran om undantag, eftersom de uppgifter som kommissionen har lämnat motsvarar uppgifterna i begäran om undantag.

- (31) Under sitt hörande efter det slutliga utlämnandet av uppgifter förklarade Walki att efter undersökningsperioden, i oktober 2021, fanns det fortfarande inga europeiska tillverkare som aktivt sålde eller saluförde aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer på marknaden. Walki inkom med bevisning för att företaget efter undersökningsperioden inte fick några positiva svar på sina förfrågningar om offerter för aluminiumfolie för vidare förädling med en tjocklek lika med 6,0 mikrometer, och förklarade att det endast fanns en unionstillverkare som kunde ta emot beställningar på aluminiumfolie för vidare förädling med en tjocklek under 6 mikrometer i kommersiella mängder.
- (32) Kommissionen hänvisade till sina förklaringar i det slutliga allmänna meddelandet av uppgifter såsom anges i skäl 28.
- (33) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Xiamen Xiashun att kommissionen gjort en uppenbart oriktig bedömning och hade agerat i strid mot principen om god förvaltningssed på grund av att den inte med opartiskhet hade undersökt den framlagda bevisningen och inte vederbörligen hade beaktat all bevisning i sina avgöranden, eftersom den inte tillhandahöll en meningsfull sammanfattning av unionstillverkarnas planer på att öka sin kapacitet för att möta efterfrågan på folie för bilbatterier och avvisade den bevisning som Xiamen Xiashun lade fram om efterfrågan på folie för bilbatterier.
- (34) Xiamen Xiashun hävdade att kommissionens uttalande om att "unionsindustrin har en outnyttjad produktionskapacitet som kan tillgodose efterfrågan på den framväxande marknaden för folie för bilbatterier", motsade dess uttalande om att "de uppgifter som visar att unionstillverkarna förbereder sig för att möta efterfrågan på folie för bilbatterier är ytterst konfidentiella och låter sig inte sammanfattas eftersom projekten ännu inte har offentliggjorts och således är ytterst känsliga".
- (35) Xiamen Xiashun hävdade också att kommissionen avvisade dess omfattande översikt av förväntad efterfrågan eftersom företaget uppgav att flera batteriprojekt skulle genomföras i framtiden, men utan att ange exakt tidpunkt. Xiamen Xiashun hävdade att det är normalt att inga exakta tidpunkter anges när det gäller planerade projekt.
- (36) Kommissionens uttalande om att unionsindustrin kan tillgodose efterfrågan på den framväxande marknaden för folie för bilbatterier rör valsverkens totala outnyttjade kapacitet. Uppgifterna som visar att unionstillverkarna förbereder sig för att möta efterfrågan på folie för bilbatterier rör unionsindustrins ansträngningar för att kunna tillverka produkter med de särskilda egenskaper som batteritillverkare kräver. Genom att tillhandahålla en sammanfattning av dessa ansträngningar skulle kommissionen avslöja unionstillverkarnas affärsstrategier. Det finns således ingen motsägelse mellan de ovannämnda uttalandena. Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (37) När kommissionen bedömde den översikt av förväntad framtida efterfrågan som Xiamen Xiashun tillhandahöll från en allmänt tillgänglig källa gjorde kommissionen åtskillnad mellan projekt i planeringsfasen med en angiven tidsram och planerade projekt där det inte angavs vilket år som de kommer att tas i drift. Kommissionen avvisar således inte Xiamen Xiashuns bevisning, utan har gjort en grundlig analys av den faktiska förväntade efterfrågan. Bedömningen av huruvida unionsindustrin kan tillgodose den förväntade framtida efterfrågan baserades alltså på lämpligt sätt på batteriprojekt som förväntas genomföras under ett angivet år i framtiden. Påståendet avvisades således.

2.2. Slutsats

- (38) Efter att ha granskat synpunkterna på produktdefinitionen bekräftar kommissionen produktdefinitionen enligt beskrivningen i förordningen om provisorisk tull.

3. DUMPNING

- (39) Efter det ytterligare utlämnandet av uppgifter inkom de kinesiska myndigheterna och två exporterande tillverkare som ingick i urvalet med synpunkter på de provisoriska undersökningsresultaten.

3.1. Normalvärde

3.1.1. Betydande snedvridningar

- (40) De kinesiska myndigheterna och Xiamen Xiashun kommenterade frågan om betydande snedvridningar i Kina.

- (41) För det första hävdade de kinesiska myndigheterna att innehållet i rapporten om Kina och de sätt på vilka den används hade allvarliga faktiska och rättsliga brister. Enligt de kinesiska myndigheterna var innehållet missvisande, ensidigt och utan kontakt med verkligheten. I Kinarapporten behandlades kinesiska företags legitima konkurrensfördelar och de normala institutionella skillnaderna mellan Kina och Europa som grund för fastställandet av betydande snedvridning av marknaden. De kinesiska myndigheterna hävdade också att det faktum att kommissionen godtog unionsindustrins påståenden om snedvridning av marknaden baserat på Kinarapporten gav unionsindustrin orättvisa fördelar, vilket var detsamma som att döma på förhand. De kinesiska myndigheterna hävdade dessutom att användningen av en rapport som ersättning för en undersökning inte överensstämde med den grundläggande juridiska andan av rättvisa och riktighet.
- (42) Som svar på påståendet om faktiska brister i landsrapporten noterade kommissionen att landsrapporten är ett omfattande dokument som bygger på omfattande objektiva bevis, inbegripet lagstiftning, förordningar och andra officiella policydokument som offentliggjorts av de kinesiska myndigheterna, rapporter från internationella organisationer, akademiska studier och artiklar från forskare samt andra tillförlitliga oberoende källor. Den offentliggjordes i december 2017 så att alla berörda parter hade goda möjligheter att motbevisa, komplettera eller kommentera den och den bevisning som den grundar sig på. De kinesiska myndigheterna har inte inkommit med några motargument, utan har endast lämnat ogrundade och allmänna synpunkter.
- (43) När det gäller argumentet från de kinesiska myndigheterna att utfärdandet av en landsrapport ersatte den faktiska undersökningen erinrade kommissionen om att den enligt artikel 2.6a e i grundförordningen om den anser att den bevisning som klaganden lagt fram om betydande snedvridningar är tillräcklig kan inleda undersökningen på denna grundval. Fastställandet av förekomsten och inverkan av betydande snedvridningar och den därav följande användningen av den metod som föreskrivs i artikel 2.6a a i grundförordningen sker emellertid vid tidpunkten för det preliminära och/eller slutliga utlämnandet av uppgifter till följd av en undersökning. Förekomsten och den potentiella inverkan av de betydande snedvridningarna bekräftas inte i inledandeskedet, såsom de kinesiska myndigheterna hävdar, utan först efter en fördjupad undersökning. Därför avvisas detta argument.
- (44) För det andra menade de kinesiska myndigheterna att kommissionen endast utfärdade rapporter för ett fåtal utvalda länder, vilket var tillräckligt för att ge upphov till farhågor vad gäller behandling som mest gynnad nation. Dessutom hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen aldrig offentliggjort en tydlig och förutsägbar standard för hur den väljer ut de länder eller sektorer som den offentliggör rapporter om.
- (45) Kommissionen erinrade om att enligt artikel 2.6a c i grundförordningen ska en landsrapport utarbetas endast om kommissionen har välgrundade indikationer på att det kan förekomma betydande snedvridningar i ett visst land eller en viss sektor i det landet. Efter godkännandet av de nya bestämmelserna i artikel 2.6a i grundförordningen i december 2017 fick kommissionen sådana tecken på betydande snedvridningar för Kina. Kommissionen offentliggjorde också en rapport om snedvridningar i Ryssland och utesluter inte att andra rapporter kommer att följa. Eftersom merparten av ärendena rörande handelspolitiska skyddsåtgärder gällde Kina och det fanns allvarliga indikationer på snedvridningar i Kina var det första landet för vilket kommissionen utarbetade en rapport. Ryssland är det land som har flest fall av handelspolitiska skyddsinstrument och därför fanns det objektiva skäl för kommissionen att utarbeta rapporter om dessa två länder i denna ordning.
- (46) Förekomsten av en landsrapport är inte heller ett obligatoriskt villkor för att inleda en undersökning enligt artikel 2.6a i grundförordningen. Enligt artikel 2.6a e i grundförordningen är tillräcklig bevisning för betydande snedvridningar i något land av de klagande som uppfyller kriterierna i artikel 2.6a b tillräcklig för att inleda undersökningen på den grunden. Därför är reglerna om betydande snedvridningar tillämpliga på alla länder utan åtskillnad, oavsett om det finns en landsrapport eller ej. Därför kan reglerna om snedvridningar i landet inte strida mot behandlingen som mest gynnad nation. Kommissionen avvisade därför dessa påståenden.
- (47) För det tredje och när det gäller nationell behandling tillade de kinesiska myndigheterna att begreppet marknadssnedvridning eller motsvarande normer inte fanns i EU:s lagstiftning om den inre marknaden eller konkurrens bortsett från grundförordningarna. De kinesiska myndigheterna hävdade därför att kommissionen varken hade befogenhet enligt internationell rätt eller någon lagstiftning eller praxis inom ramen för sin exklusiva behörighet på den inre marknaden eller konkurrensregleringar att undersöka snedvridningarna i Kina.

- (48) Kommissionen grundade sin metod i denna undersökning på bestämmelserna i artikel 2.6a i grundförordningen. Det är juridiskt irrelevant att begreppet betydande snedvridningar inte används i andra europeiska lagar. Antidumpningsområdet regleras av bestämmelserna i WTO:s antidumpningsavtal, enligt vilket dumpning ska bedömas med avseende på importerade produkter, och avtalet innehåller inte heller något krav på att bedöma inhemska marknadsförhållanden utöver den föreskrivna skadeanalysen. Därför avvisades detta påstående.
- (49) Vidare menade de kinesiska myndigheterna att kommissionen tillämpade diskriminerande regler och standarder mot kinesiska företag när de befann sig i liknande situationer jämfört med företagen i EU, inbegripet men inte begränsat till orättvisa beviskrav och bevisböda. Samtidigt utvärderade kommissionen inte om EU eller medlemsstaterna var föremål för marknadssnedvridningar. Denna uppsättning förfaranden påverkade allvarligt tillförlitligheten och legitimiteten i kommissionens analys och slutsatser om de centrala frågorna i antidumpningsundersökningar när det gäller beräkningen av dumpning och skada. Det är därför tillräckligt att uttrycka farhågor om ett eventuellt åsidosättande av nationella behandlingsskyldigheter enligt WTO:s regler.
- (50) De kinesiska myndigheterna lämnade ingen förklaring eller bevisning avseende de påstått diskriminerande reglerna mot kinesiska företag. Kommissionen ansåg därför att påståendena var ogrundade. När det gäller de påstådda snedvridningarna i EU konstaterade kommissionen att utöver detta påstående från de kinesiska myndigheterna, som är allmänt hållet och ogrundat, är snedvridningar som förekommer i EU och som påverkar EU-företag inte föremål för analysen enligt artikel 2.6a i grundförordningen, som gäller exportlandet. Detta begrepp är därför rättsligt irrelevant för unionsindustrin när det specifikt handlar om antidumpningsundersökningar. Påståendet avvisades därför.
- (51) För det fjärde hävdade de kinesiska myndigheterna att bestämmelserna i artikel 2.6a i grundförordningen är oförenliga med artikel 2.2 i antidumpningsavtalet som innehåller en uttömmande förteckning över situationer där normalvärdet kan konstrueras och där betydande snedvridningar inte ingår. De kinesiska myndigheterna hävdade vidare att användningen av uppgifter från ett lämpligt representativt land eller internationella priser för att konstruera normalvärdet enligt artikel 2.6a i grundförordningen också var oförenlig med artikel 6.1 b i Gatt och artikel 2.2 i antidumpningsavtalet, särskilt artikel 2.2.1.1. De kinesiska myndigheterna hävdade dessutom att WTO:s regler krävde användning av tillverkningskostnaden i ursprungslandet plus ett skäligt belopp för administrativa kostnader, försäljningskostnader och allmänna kostnader samt för vinst när normalvärdet konstruerades. Artikel 2.6a i grundförordningen utvidgade dock tillämpningsområdet för uppgiftskällan till att omfatta tillverknings- och försäljningskostnader i ett lämpligt representativt land eller internationella priser, kostnader eller referensvärden. Detta låg enligt de kinesiska myndigheterna utanför WTO-reglerna. Oavsett om artikel 2.5 i grundförordningen var förenlig med WTO-reglerna eller ej, borde kommissionen inte konstruera normalvärdet om så kallade marknadssnedvridningar förekommer enligt artikel 2.6a i grundförordningen.
- (52) Kommissionen anser att bestämmelsen i artikel 2.6a är förenlig med Europeiska unionens skyldigheter inom ramen för WTO. Det är kommissionens uppfattning, i linje med överprövningsorganets klargöranden i tvisten EU – antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel från Argentina (DS473), att de bestämmelser i grundförordningen som är allmänt tillämpliga på alla WTO-medlemmar, särskilt artikel 2.5 andra stycket, möjliggör användning av uppgifter från ett tredjeland, vederbörligen justerade när en sådan justering är nödvändig och underbyggd. Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (53) De kinesiska myndigheterna hävdade att kommissionen i detta fall direkt bortsåg från de kinesiska exportörernas bokföring, vilket var oförenligt med artikel 2.2.1.1 i antidumpningsavtalet. De kinesiska myndigheterna hävdade att överprövningsorganet i DS473 EU-biodiesel (Argentina) och panelen i DS494 EU-Cost Adjustment Methodologies II (Ryssland) hävdade att enligt artikel 2.2.1.1 i antidumpningsavtalet, så länge de register som förs av den exportör eller tillverkare som är föremål för undersökning – inom godtagbara gränser – på ett korrekt och tillförlitligt sätt motsvarar alla de faktiska kostnader som den berörda tillverkaren eller exportören ådragit sig för den undersökta produkten bör den undersökande myndigheten använda denna dokumentation för att fastställa tillverkningskostnaden.
- (54) Kommissionen erinrade om att tvisterna DS473 och DS494 inte gällde tillämpningen av artikel 2.6a i grundförordningen som är den relevanta rättsliga grunden för fastställandet av normalvärdet i denna undersökning. Dessa tvister rörde också andra faktiska situationer än den faktiska situationen avseende förekomsten av betydande snedvridningar. Därför avvisades detta påstående.

- (55) De kinesiska myndigheterna vidhöll dessutom att kommissionens undersökning på grundval av artikel 2.6a i grundförordningen i detta fall hade dubbla måttstockar. Enligt de kinesiska myndigheterna vägrade kommissionen att godta de kinesiska exportörernas kostnadsuppgifter med motiveringen att det förekom betydande marknadssnedvridningar på den kinesiska marknaden men den godtog uppgifterna från det representativa landet och använde dem för att ersätta de kinesiska tillverkarnas uppgifter utan någon utvärdering av huruvida det kan förekomma marknadssnedvridningar som påverkar dessa uppgifter. Detta är enligt de kinesiska myndigheterna ett bevis på "dubbla måttstockar". De kinesiska myndigheterna hävdade att detta tillvägagångssätt inte garanterade tillförlitligheten för de relevanta kostnaderna i det valda representativa landet. Dessutom var det omöjligt att verkligen återspegla kostnaderna för tillverkarna i ursprungslandet.
- (56) De kinesiska myndigheterna tillade att det även finns utvecklingsinitiativ inom EU och dess medlemsstater som liknar Kinas femårsplaner, t.ex. den nya industristrategin och den tyska industrins 4.0-initiativ. Enligt officiella källor gynnades EU:s aluminiumindustri av över 200 statliga stödåtgärder under perioden 2017–2020, som tillhandahölls av EU-medlemsstaterna och godkändes av kommissionen.
- (57) Kommissionen erinrade om att den under undersökningen övervägde om det fanns uppgifter i ärendehandlingarna som tyder på att det förekommer snedvridningar i de representativa länderna även när det gäller de huvudsakliga råvaror som används vid tillverkningen av den berörda produkten, till exempel om de omfattas av exportrestriktioner. Under undersökningen fanns det dessutom stora möjligheter för alla parter att kommentera lämpligheten hos de potentiella representativa länder som kommissionen övervägde. Kommissionen offentliggör särskilt två noter i akten om lämpligheten för de möjliga representativa länderna och ett preliminärt val av lämpligt land för undersökningen. Dessa meddelanden görs tillgängliga för alla parter för synpunkter. Även i detta fall hade de kinesiska myndigheterna och alla andra parter möjlighet att inkomma med synpunkter och bevisning för att de möjliga representativa länder som övervägdes påverkades av betydande snedvridningar och därför inte var lämpliga för undersökningen.
- (58) Kommissionen konstaterade att i enlighet med artikel 2.6a b i grundförordningen analyseras den potentiella inverkan av en eller flera av de snedvridande faktorer som anges i denna bestämmelse med avseende på priser och kostnader i exportlandet. Kostnadsstrukturen och prisbildningsmekanismerna på andra marknader, såsom ekonomiskt stöd som påstått beviljats i EU, har ingen som helst betydelse i samband med detta förfarande (även om det skulle förekomma, vilket inte är fallet ⁽⁵⁾). Detta påstående var därför ogrundat och avvisades.
- (59) Xiamen Xiashun lämnade ett antal synpunkter på förekomsten av betydande snedvridningar.
- (60) För det första påpekade Xiamen Xiashun i skäl 97 i förordningen om provisorisk tull att det hänvisas till en internetartikel enligt vilken Xiamen Xiashun aktivt arbetar för att främja partiuppbyggnad och fackföreningsarbete. Xiamen Xiashun påpekade att denna artikel enbart bör tolkas som att Xiamen Xiashun underlättar för arbetstagare i fackföreningar, vare sig de är partimedlemmar eller ej, att bedriva sin fackliga verksamhet inom företaget. Xiamen Xiashun framhöll dock att ordalydelsen "beslutsfattande" inte innebär att partimedlemmar eller fackföreningen har något att säga till om vad gäller företagets ledning och styrning eller prissättningen på råvaruinköp eller produktförsäljning. Därför borde inga slutsatser om statlig kontroll eller marknadssnedvridningar grundas på denna ordalydelse.
- (61) Xiamen Xiashun motsatte sig dessutom kommissionens slutsatser i skäl 97 i förordningen om provisorisk tull, och förklarade att det faktum att det finns partimedlemmar i företaget inte innebär att de kontrollerar företaget. Xiamen Xiashun påpekade att företaget enligt lag är skyldigt att tillåta partimedlemmar att anordna partiuppbyggnadsaktiviteter, men att det inte innebär att partimedlemmarna har något inflytande över företaget. Företaget tillade att alla människor har rätt att bekänna sig till vilken region eller tillhöra vilket politiskt parti de vill, och att detta inte påverkar företagets beslutsprocess. Xiamen Xiashun framhöll även att den omständigheten att det anordnas partiuppbyggnadsaktiviteter inom företaget inte innebär att det finns medlemmar av det kinesiska kommunistpartiet i företagets ledning. Xiamen Xiashun förklarade dessutom att kommissionens översättning av "partiuppbyggnad" är fel och att kommunistpartiets medlemmars aktiviteter inom företaget främst rör studier av regeringspolitik, att lämna synpunkter och ge råd till partiorganisationen, eller ibland till och med vissa underhållningsaktiviteter. Företaget tillade att det inte fanns några uppgifter i ärendehandlingarna som tydde på att kommunistpartiet kontrollerar de svarande företagen. Xiamen Xiashun upprepade dessa synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter.

⁽⁵⁾ Se t.ex. domstolens dom av den 28 februari 2018, C-301/16 P, kommissionen/Xinyi PV Products (Anhui), ECLI:EU:C:2018:132, punkt 56.

- (62) Kommissionen konstaterade för det första att den verksamhet som bedrivs av den partikommitté som är aktiv inom Xiamen Xiashun tydligt beskrivs som "beslutsfattande" i den artikel som citeras i skäl 97 i förordningen om provisorisk tull. Artikel 2.6a första och andra strecksatsen är två av de faktorer för att bedöma förekomsten av betydande snedvridningar i ett land att "den berörda marknaden försörjs till betydande del av företag som ägs av eller drivs under kontroll, politisk styrning eller överinseende av exportlandets myndigheter" och "förekomsten av statlig närvaro i företagen som gör att staten kan påverka priser eller kostnader". Partikommitténs deltagande i "beslutsfattandet" i Xiamen Xiashun faller inom båda dessa kriterier. Kriteriet "statlig närvaro i företagen som gör att staten påverkar priser eller kostnader" innebär inte att staten direkt fastställer priserna på de varor som säljs, utan snarare att företaget tack vare partimedlemmars närvaro och engagemang i kan förvänta sig en mer förmånlig behandling och stöd från myndigheterna, vilket indirekt inverkar på dess kostnader och priser. Närvaron av medlemmar i det kinesiska kommunistpartiet i företaget och den omständigheten att företaget underlättar partiuppbyggnadsaktiviteter och deltagande i "beslutsfattandet" är en tydlig indikator på att företaget inte är oberoende gentemot staten och att det kan agera enligt kommunistpartiets politik snarare än marknadskrafterna. Detta argument avvisas därför.
- (63) Visserligen har varje anställd i princip rätt att tillhöra den religion eller det politiska parti som den väljer, men i Kina är situationen sakligt sett annorlunda, eftersom Kina är en enpartistat och Kinas kommunistparti är lika med staten och dess regering ⁽⁶⁾. Närvaron av medlemmar från kommunistpartiet i ett företag, som organiserar regelbundna partiuppbyggnadsaktiviteter och har "beslutsfattande" rättigheter, vilket diskuteras i skälen 50 och 52, visar därför på en statlig närvaro i företaget. När det gäller partikommitténs verksamhet konstaterar kommissionen för det första att partiuppbyggnadsaktiviteterna används av kommissionen i betydelsen "aktiviteter för att stärka partiandan i företaget" eller "utveckling av partirelaterade aktiviteter för att säkerställa partiets övergripande ledarskap" i enlighet med de officiella riktlinjerna ⁽⁷⁾. Kommissionen påminner om att de partikommittéer som finns i företaget, som redan förklarats i skäl 52, har åtminstone en indirekt, om än åtminstone potentiellt snedvridande effekt, på grund av den nära sammankopplingen mellan staten och kommunistpartiet i Kina.
- (64) För det andra ifrågasatte Xiamen Xiashun kommissionens slutsats i skäl 166 i förordningen om provisorisk tull att Xiamen Xiashun är föremål för landsomfattande störningar avseende arbetskraft. Xiamen Xiashun hävdade att lönerna är betydligt högre än hos konkurrenterna. Vidare konstaterade Xiamen Xiashun att bevisbördan på exporterande tillverkare för att motbevisa presumtionen om förekomsten av "betydande snedvridningar" har blivit så tung att det är omöjligt för något enskilt företag att möta. Xiamen Xiashun konstaterade att detta i praktiken innebär att i) det är helt oklart hur och med vilka bevis ett enskilt företag kan motbevisa antagandet att dess kostnadsposter, till exempel arbetskostnader, är snedvridna och ii) även om det finns specifika faktiska bevis som jämförelsevis visar på betydande skillnader i kostnader mellan exporterande tillverkare, kommer detta inte att leda till att kommissionen ifrågasätter sin första uppfattning om förekomsten av "betydande snedvridningar".
-
- ⁽⁶⁾ Enligt en artikel på webbplatsen för den interna disciplinnämnden: I den kinesiska historiska traditionen har "regering" alltid varit ett brett begrepp med obegränsat ansvar. Under partiets ledning delar partiet och regeringen bara arbetet, och det finns ingen åtskillnad mellan partiet och regeringen. Oavsett om det gäller den nationella folkkongressen, Kinesiska folkets konferens för politiskt samråd eller "en regering och två kammare", måste de alla genomföra besluten och arrangemangen i partiets centralkommitté och vara ansvariga mot folket och stå under deras tillsyn. Alla organ som utövar statsmakt under partiets enda ledning tillhör kategorin offentlig sektor. Finns tillgängligt på: https://www.ccdi.gov.cn/special/zmsjd/zm19da_zm19da/201802/t20180201_163113.html (senast besökt den 16 juni 2021).
- ⁽⁷⁾ Se till exempel Riktlinjer från kommunistpartiets centralkommitté om en upptrappning av Förenade frontens arbete i den privata sektorn för den nya eran, från och med den 15 september 2020. Avsnitt II.4: "Vi måste utöka partiets övergripande kapacitet att leda Förenade frontens arbete inom den privata sektorn och intensifiera arbetet inom detta område på ett effektivt sätt. Avsnitt III.6: Vi måste trappa upp partiuppbyggnaden ytterligare i de privata företagen, göra det möjligt för partimedlemmarna att verka effektivt som ett försvarsvärk och göra det möjligt för partimedlemmarna att utöva sina roller som förtrupper och pionjärer. Avsnitt VII.26: Förbättra institutionerna och mekanismerna för ledarskap. Partikommittéer på alla nivåer måste förlita sig på Förenade frontens arbetsledande grupper för att inrätta och förbättra mekanismerna för att samordna Förenade frontens arbete i den privata sektorn och regelbundet studera, planera och främja arbetet på ett samordnat sätt. Vi måste göra det möjligt för Förenade frontens arbetsavdelningar i partikommittéer att fullt ut spela sina ledande och samordnande roller och göra det möjligt för industri- och handelsförbund att spela sina överbryggande och assisterande roller i Förenade frontens arbete i den privata sektorn." Tillgänglig på: http://www.gov.cn/zhengce/2020-09/15/content_5543685.htm.

- (65) Enligt avsnitt 3.3.1.7 i förordningen om provisorisk tull erinrade kommissionen om att lönerna i Kina snedvrids, bland annat av begränsningarna i rörlighet på grund av systemet med registrering av hushåll (*hukou*), samt på grund av bristen på närvaron av oberoende fackföreningar och brist på kollektiva förhandlingar. Eftersom kommissionens slutsatser i avsnitt 3.3.1.7 pekar på förekomsten av horisontella, landsomfattande snedvridningar på den kinesiska arbetsmarknaden, leder de negativa effekterna av dessa snedvridningar till slutsatsen att lönekostnaderna i Kina är snedvridna överlag. Det finns inga uppgifter i ärendehandlingarna som kan ligga till grund för fastställandet att Xiamen Xiashuns inhemska lönekostnader inte påverkades av snedvridningarna på arbetsmarknaden. För det första har Xiamen Xiashun tillverkare inte lagt fram någon bevisning för hur dessa horisontella snedvridningar inte påverkar arbetskostnaderna, till exempel genom att bevisa att personalen inte påverkades av systemet med registrering av hushåll, att det fanns oberoende fackföreningar och att det fanns kollektivförhandlingar. Dessutom fanns det inga belägg för att lönerna var förenliga med marknadsprinciperna, eftersom de inte lämnade några uppgifter i detta avseende. En viss lönenivå i jämförelse med konkurrenterna i samma verksamhet tyder inte i sig på att de horisontella landsomfattande snedvridningar som förekommer på arbetsmarknaden i Kina inte påverkade lönenivån för Xiamen Xiashun.
- (66) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Xiamen Xiashun att företagets löner var betydligt högre än konkurrenternas, och att denna skillnad i lönenivån borde bevisa att det inte var föremål för de påstådda snedvridningarna.
- (67) Xiamen Xiashun inkom inte med någon konkret bevisning för att företaget inte var föremål för de landsomfattande snedvridningarna av lönekostnaderna, vilka fastställs i avsnitt 3.3.1.7 i förordningen om provisorisk tull. Enligt kommissionens åsikt tyder inte förekomsten av en viss lönenivå i jämförelse med konkurrenterna i samma verksamhet i sig på att de horisontella landsomfattande snedvridningar som förekommer på arbetsmarknaden i Kina inte påverkade den exporterande tillverkarens lönenivå. Med andra ord, även om lönerna för denna exporterande tillverkare var högre än konkurrenternas, visar detta inte att en sådan lönenivå inte påverkas av snedvridningarna på arbetsmarknaden i Kina.
- (68) När det gäller påståendet om att det inte är möjligt för exporterande tillverkare att motbevisa en presumtion om att det förekommer betydande snedvridningar, instämmer kommissionen inte alls. För det första finns det ingen presumtion, eftersom kommissionen i varje undersökning i stor detalj bedömer förekomsten av betydande snedvridningar som påverkar den undersökta produkten och de berörda exporterande tillverkarna, med på ett opartiskt sätt hänsyn till all tillgänglig bevisning i ärendet. Om det finns påståenden om att horisontella snedvridningar inte påverkar vissa inhemska kostnader enligt artikel 2.6a a tredje strecksatsen i grundförordningen, analyserar kommissionen dem noggrant i detalj, vilket analysernas längd i denna och andra undersökningar som rör Kina tydligt visar. Om det fanns bevis för att Xiamen Xiashun inte påverkades av de landsomfattande snedvridningar som finns på den kinesiska arbetsmarknaden skulle kommissionen naturligtvis använda företagets egen arbetskostnad i enlighet med artikel 2.6a a tredje strecksatsen i grundförordningen.
- (69) För det tredje kommenterade Xiamen Xiashun att det faktum att kommissionen systematiskt bortser från de kinesiska exporterande tillverkarnas arbetskostnader visar att artikel 2.6a i grundförordningen är oförenlig med artikel 2.2 och 2.2.1.1 i antidumpningsavtalet. Detta beror på att artikel 2.6a i grundförordningen föreskriver att kostnader och priser ska bortses systematiskt utan att undersöka om villkoren i artikel 2.2 i antidumpningsavtalet är uppfyllda.
- (70) Kommissionen erinrade om att i varje undersökning har alla parter möjlighet att lämna bevis för alla relevanta aspekter däribland påståendet att vissa produktionsfaktorer inte är snedvridna, i enlighet med artikel 2.6a tredje strecksatsen i grundförordningen. Såsom förklaras i skälen 55 och 56 avvisar kommissionen inte systematiskt arbetskostnaderna för de kinesiska exporterande tillverkarna, utan analyserar uppgifterna i detalj i varje fall där en part hävdar bristen på snedvridningar för att kontrollera om en exporterande tillverkare påverkas av de betydande snedvridningarna ⁽⁸⁾. Detta påstående avvisas därför.

⁽⁸⁾ Vad gäller Xiamen Xiashun fastställde kommissionen att inköpspriset för Titanium Boron Aluminium Rod från Förenade kungariket inte var snedvridet och ersatte därför inte detta inköpspris med uppgifter från det representativa landet. (Skäl 161 i förordningen om provisorisk tull.)

- (71) För det fjärde konstaterade Xiamen Xiashun att kommissionen i skäl 155 i förordningen om provisorisk tull angav att Xiamen Xiashun fick vissa utmärkelser eller formella erkännanden, vilket innebär att det måste uppfylla behörighetskraven för att få dem, inbegripet att följa den kinesiska regeringens officiella linje och uppfylla officiella statliga strategier och policyer. Xiamen Xiashun betonade att dessa erkännanden bara är utmärkelser som företaget mottagit och även om företaget behövde uppfylla vissa krav kontrollerades det inte av regeringen. Xiamen Xiashun tillade att det inte fanns någon bevisning i ärendehandlingarna som tyder på att det har instruerats av regeringen att fastställa ett inköpspris för råvaror eller ett produktsäljningspris som strider mot marknadsförhållandena.
- (72) Som kommissionen redan förklarat i skäl 155 i förordningen om provisorisk tull, innebär utmärkelserna och titlarna som Xiamen Xiashun erhållit inte bara ett erkännande av företagets prestationer, utan kräver också klart att det följer regeringens officiella politik. Som framgår av citaten i skäl 155 i förordningen om provisorisk tull är endast de företag som strikt följer regeringens linje berättigade till utmärkelser som Xiamen Xiashun erhåller, till exempel titeln Fujian Backbone Enterprise.
- (73) För det femte hävdade Xiamen Xiashun, vilket företaget upprepade efter det slutliga utlämnandet, att kommissionen i skäl 157 i förordningen om provisorisk tull konstaterar att Xiamen Xiashun i avsaknad av bevis på motsatsen omfattas av de landsomfattande snedvridningarna när det gäller konkursförfaranden. Xiamen Xiashun framhöll att företaget är framgångsrikt och därför inte kan bevisa att det inte omfattas av snedvridningar när det gäller konkursförfaranden.
- (74) Såsom redan förklaras i skäl 157 i förordningen om provisorisk tull ligger problemet med konkurslagarna i Kina i ett otillräckligt verkställande av dessa lagar och den roll som staten har i insolvensförfarandena. Parterna har möjlighet att inkomma med bevisning om alla relevanta faktorer i alla undersökningar, och kommissionen analyserar uppgifterna i detalj i varje fall där en part hävdar bristen på snedvridningar för att kontrollera om en exporterande tillverkare påverkas av de betydande snedvridningarna. Detta påstående avvisas därför.
- (75) För det sjätte kommenterade Xiamen Xiashun att kommissionen i skäl 162 i förordningen om provisorisk tull uppgav att Xiamen Xiashun hade etablerat ett samriskföretag med ett statsägt företag och att kommissionen kom fram till att Xiamen Xiashun samarbetade nära den kinesiska staten och att de landsomfattande snedvridningarna även gäller dess leverantörer. Xiamen Xiashun konstaterade att det är mycket vanligt i hela världen att privata företag gör affärer med statsägda företag eller statliga organ, och det betyder inte att den andra parten tvingas överlämna kontrollen över verksamheten till regeringen. När det gäller Xiamen Xiashun drivs samriskföretaget med det statsägda företaget enbart enligt stadgarna och bolagsrätten i Kina. Xiamen Xiashun underströk att det inte fanns någon tillgänglig bevisning som tyder på att regeringen kontrollerar och styr prissättningen av produkter, utbud och efterfrågan på råvaror samt den dagliga driften av samriskföretaget.
- (76) Samtidigt som kommissionen håller med om att samriskföretag mellan privata och statsägda företag är mycket vanliga i världen, är de statliga företagens roll i Kina mycket specifik, vilket beskrivs i avsnitt 3.3.1.3 i förordningen om provisorisk tull. Ytterligare en relevant illustration av den snedvridande effekten av statsägda företag i Kina på priser och kostnader är citatet från en artikel som publicerades på den kinesiska regeringens webbplats: "Den omfattande utvecklingen av statsägda företag inom grundläggande teknologi och strategiska industrier har gynnat och stöttat privata företag i många aspekter, till exempel prisinkludering, talangöverföring, teknologiska spridningseffekter och kapitalundsättning" ⁽⁹⁾. "Förmånen", "stödet", "prisinkluderingen" och "kapitalundsättning" som nämns i artikeln pekar tydligt på en snedvridande effekt av samarbetet mellan statsägda företag och privata företag på den kinesiska marknaden. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Xiamen Xiashun sina synpunkter men lämnade inga bevis för att avfärda kommissionens slutsatser.

3.1.2. *Representativt land*

- (77) I förordningen om provisorisk tull valde kommissionen Turkiet som representativt land i enlighet med artikel 2.6a i grundförordningen. Detaljerna i den metod som användes för urvalet fastställdes i den första och andra noteringen som tillställdes parterna i den öppna akten den 25 november 2020 och den 17 mars 2021 (nedan kallade *första noteringen* och *andra noteringen*) samt i skälen 170–197 i förordningen om provisorisk tull.

⁽⁹⁾ Se artikeln "The role of state-owned enterprises is irreplaceable", publicerad den 29 november 2018, tillgänglig på: http://www.gov.cn/xinwen/2018-11/29/content_5344296.htm.

- (78) Xiamen Xiashun och Donghai invände vid upprepade tillfällen mot kommissionens val att använda uppgifter från företag som tillverkar stänger, profiler och rör av aluminium som referensvärde för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst. Enligt dessa parter uppfattning liknade stänger, profiler och rör av aluminium inte aluminiumfolie för vidare förädling och det fanns väsentliga skillnader mellan de två produkterna när det gäller deras användning, produktionskostnader och produktionsfaktorer. Xiamens Xiashun hävdade vidare att skillnaderna påverkade företagets vinst och försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, vilket innebär att vinst och försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader för de företag som tillverkar aluminiumprofiler inte bör användas för att bestämma normalvärdet. Enligt Donghai borde kommissionen ha begränsat sitt urval endast till företag som tillverkar aluminiumfolie för vidare förädling. Donghai hävdade dessutom att enligt artikel 2.6a i grundförordningen ska det företag som väljs från det representativa landet tillverka den undersökta produkten. Xiamen Xiashun upprepade samma påståenden efter det slutliga utlämnandet av uppgifter.
- (79) För det första hänvisar kommissionen till sin bedömning i skälen 184–190 i förordningen om provisorisk tull, där den motiverar sitt val av sektorn för aluminiumprofiler och turkiska tillverkare inom denna sektor. Kommissionen bekräftade att vissa egenskaper, slutanvändningar, tillverkningsprocesser och produktionskostnader för aluminiumfolie för vidare förädling och aluminiumprofiler kanske inte är identiska, men erinrar om att dessa aspekter måste ses som en helhet för att avgöra om en produkt eller sektor faller i samma allmänna kategori och/eller sektor som den undersökta produkten. Som svar på Donghais argument om att endast uppgifter från tillverkare av aluminiumfolie för vidare förädling hade använts, erinrade kommissionen dessutom om att enligt artikel 2.6a i grundförordningen behöver kommissionen endast finna motsvarande kostnader för produktion och försäljning samt ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst, i ett lämpligt representativt land. Användning av uppgifter om företag som tillverkar exakt samma produkt är inte ett krav enligt den bestämmelsen.
- (80) För det andra erinrar kommissionen om att den när den tillämpar artikel 2.6a i grundförordningen har utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller valet av företag i det representativa landet. Som ett led i denna skönsmässiga bedömning och såsom anges i förordningen om provisorisk tull (se skälen 182, 188 och 192), får kommissionen, i avsaknad av uppgifter som visar ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst för tillverkare av aluminiumfolie för vidare förädling i ett eller flera potentiella representativa länder, vid behov även överväga tillverkare som tillverkar en produkt i samma allmänna kategori och/eller sektor som den undersökta produkten.
- (81) Xiamen Xiashun och Donghai ifrågasatte också kommissionens beslut att bortse från uppgifterna från en turkisk tillverkare av aluminiumfolie för vidare förädling ⁽¹⁰⁾, eftersom dess vinst var nära ett nollresultat. Enligt deras åsikt motsade detta kommissionens tillvägagångssätt vid undersökningen av stänger, profiler och rör av aluminium, där kommissionen vid fastställandet av ett rimligt värde för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst beaktade alla lönsamma företag oavsett deras vinstnivå, och så länge de inte gick med förlust ⁽¹¹⁾.
- (82) Det erinras om att den turkiska tillverkare av aluminiumfolie för vidare förädling som identifierades var det enda företaget med allmänt tillgängliga uppgifter för räkenskapsåret 2019 (som delvis överlappar med undersökningsperioden). En vinst nära noll för ett enda företag kan inte anses vara skäligt med tanke på den vinstnivå som en grupp av andra turkiska företag som är verksamma inom aluminiumindustrin visade under samma period. Till följd av detta, och såsom konstateras i förordningen om provisorisk tull (skäl 192), ansåg kommissionen att användningen av sammanslagna och viktade finansiella uppgifter för en grupp av företag med rimliga vinstsiffror var lämpligare i syfte att hitta ett rimligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader, allmänna kostnader samt vinst än att använda uppgifter för en enda tillverkare vars vinstnivå inte förefaller avspegla den ekonomiska situationen i sektorn. Kommissionen avvisade således detta påstående.

3.1.3. Källor som använts för att fastställa icke snedvridna kostnader för olika produktionsfaktorer

- (83) Kommissionen redogjorde för detaljer om de källor som används för att fastställa normalvärdet i skälen 198–223 i förordningen om provisorisk tull. Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull har flera parter gjort anspråk på de olika källorna som används för att bestämma normalvärdet.

⁽¹⁰⁾ Assan Aluminyum.

⁽¹¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1428 av den 12 oktober 2020 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av stänger, profiler och rör av aluminium med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 336, 13.10.2020, s. 8), skäl 171.

3.1.3.1. Råvaror

- (84) Donghai ansåg att kommissionens tillvägagångssätt att använda GTA-databasen var olämpligt, eftersom mer exakta surrogatvärden fanns allmänt tillgängliga. Donghai bestred i synnerhet GTA-värdena för kallvalsade ringar eller rullar, och föreslog att alternativa referenspriser baserade på CRU-rapporten ⁽¹²⁾ skulle användas i stället. I sitt svar på det preliminära utlämnandet av uppgifter upprepade Donghai dock endast det påstående företaget redan framfört som svar på den andra noten, utan att redovisa några nya faktiska eller rättsliga omständigheter. Donghais påstående avvisades därför och undersökningsresultaten i skälen 214–217 i förordningen om provisorisk tull bekräftades.
- (85) Donghai bestred också vid upprepade tillfällen referensvärdet för aluminiumskrot. Enligt Donghai bör referenspriset för skrot bestämmas med referensvärdet för aluminiumgöt som utgångspunkt. I förordningen om provisorisk tull (se skälen 211–212) förklarar kommissionen skälen för att tillämpa GTA-referensvärdet för aluminiumskrot i stället för ett referensvärde för aluminiumgöt. Eftersom Donghai inte inkom med någon ny bevisning för varför kommissionen inte borde använda värdet i GTA-databasen, avvisade kommissionen påståendet och höll fast vid sina slutsatser enligt skälen 211–212 i förordningen om provisorisk tull.
- (86) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter gjorde Donghai även vissa påståenden om stenkol.
- (87) Kommissionen klargör att stenkol inte utgör en produktionsfaktor för den berörda produkten, och därför fastställdes inget referensvärde för stenkol. Påståendet avvisades därför.
- (88) Xiamen Xiashun och Donghai hävdade också att kommissionen i förordningen om provisorisk tull uttryckligen ansåg att priset på en av de viktigaste råvaror som används för tillverkning av aluminiumfolie för vidare förädling, aluminiumgöt, befanns vara icke snedvridet i enlighet med artikel 7.2a i grundförordningen, och att den nämnde att inköpspriset för göt som betalades av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet "inte var betydligt lägre jämfört med det representativa internationella referenspriset" ⁽¹³⁾. Parterna ansåg därför att kommissionen borde ha använt det faktiska pris som de exporterande tillverkarna betalade för götet i stället för att använda ett referensvärde som baserades på GTA-uppgifter.
- (89) Xiamen Xiashun upprepade detta argument efter det slutliga utlämnandet av uppgifter.
- (90) Kommissionen erinrade om att beräkningen av normalvärdet och bedömningen av tillämpningen av regeln om lägre tull var olika analyser som grundats på olika bestämmelser i grundförordningen. Slutsatserna enligt artikel 2.6 a grundades på flera faktorer. Dessa inbegriper en bedömning av den potentiella effekten av en eller flera aspekter som anges i artikel 2.6a b i grundförordningen, till exempel offentlig politik, inblandning av offentliga myndigheter på marknaderna, statlig närvaro i företag osv. Den övergripande bedömningen av förekomsten av snedvridningar kan också ta hänsyn till den allmänna bakgrunden och situationen i landet. I enlighet med denna artikel fann kommissionen att aluminiumsektorn i Kina potentiellt påverkades av betydande snedvridningar (skälen 143 och 169 i förordningen om provisorisk tull) och därför måste normalvärdet konstrueras på grundval av tillverknings- och försäljningskostnaden som återspeglar icke snedvridna priser eller referensvärden. Det faktum att det genomsnittliga inköpspris för denna råvara i Kina som betalades av de exporterande tillverkarna i urvalet inte var betydligt lägre än referenspriset i det representativa landet, närmare bestämt inom ett intervall på [0–5 %] i genomsnitt, innebär inte automatiskt att det kan fastställas att de exporterande tillverkarnas kostnader inte var snedvridna. Enligt artikel 7.2a i grundförordningen bedömer kommissionen i själva verket endast prisnivån för särskilda insatser på den inhemska marknaden och om prisnivån för sådana insatser inhemskt är "betydligt lägre" jämfört med ett internationellt referensvärde för att motivera icke-tillämpning av regeln om lägre tull. Denna jämförelse av inhemska och internationella priser enligt artikel 7.2a har ett annat syfte och en annan bakgrund än beräkningen av normalvärdet grundat på artikel 2.6a i grundförordningen. Det fanns ingen bevisning i akten som stöder ett konstaterande av en positiv etablering enligt artikel 2.6a a tredje strecksatsen att priset på aluminiumgöt som köpts av en eller flera exporterande tillverkare inte påverkades av de betydande snedvridningarna och därför motiverade användningen av inhemska götpriser i det sammanhanget.

⁽¹²⁾ <https://www.crugroup.com/>.

⁽¹³⁾ Skälen 382–383 i förordningen om provisorisk tull.

- (91) Kommissionen vidhöll därför att resultatet av undersökningen enligt artikel 7.2a inte påverkade kommissionens slutsatser i skälen 143 och 169 i förordningen om provisorisk tull. Kommissionen avvisade således detta påstående.
- (92) Donghai och Xiamen Xiashun hävdade också att kommissionen inte bör tillämpa importtullar på material som de exporterande tillverkarna själva tillverkar eller köper i Kina. Enligt Donghais åsikt strider tillämpningen av importtullen mot grunden i artikel 2.6a a i grundförordningen för att återskapa de faktiska kostnader som ett teoretiskt företag i ett land vars ekonomi inte påverkas av betydande snedvridningar skulle ha burit. Enligt tredje stycket i den bestämmelsen "ska en sådan bedömning göras separat för varje exportör och producent". Enligt Donghai innebär detta att normalvärdet inte kan beräknas abstrakt, utan måste grundas på de undersökta företagens konkreta situation. Donghai hänvisade till kommissionens praxis, enligt vilken målet för artikel 2.6a a i grundförordningen var att "i ett eventuellt representativt land finna alla eller så många som möjligt av motsvarande icke snedvridna produktionsfaktorer som används av de samarbetsvilliga kinesiska tillverkarna och alla eller så många som möjligt av icke snedvridna belopp för produktionsomkostnader, försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst" ⁽¹⁴⁾. Donghai ansåg därför att införandet av importtullar för råvaror som kinesiska företag köper i sitt hemland inte kan anses vara rimligt enligt denna bestämmelse (och motivering). Xiamen Xiashun hävdade också att importtullen skulle kompensera mervärdesskatt som inte tas ut av exportländerna, så att exportpriset är jämförbart med det inhemska priset, på vilket mervärdesskatt tillämpas. Därför bör importtull inte läggas till för beräkning av normalvärdet.
- (93) Kommissionen erinrade om att artikel 2.6a gör det möjligt för kommissionen att fastställa normalvärdet på grundval av icke snedvridna kostnader och priser i ett representativt land, i detta fall Turkiet, som en indikator på vilket det icke-snedvridna priset i Kina skulle ha varit utan betydande snedvridningar. Eftersom en tillverkare i Turkiet som köper in dessa råvaror från ett annat land skulle omfattas av importskatt, beaktades även importskatter när normalvärdet konstruerades i syfte att avspegla priset/kostnaden för en viss råvara som en tillverkare i det representativa landet skulle betala, dvs. utan de betydande snedvridningar som föreligger i Kina. Kommissionen avvisade således detta påstående.

3.1.3.2. Arbetskraft

- (94) Donghai hävdade att kommissionen borde ha använt månatliga index i stället för ett genomsnittligt (årligt) producentprisindex, dock utan att styrka sitt påstående eller förklara hur detta skulle inverka på beräkningen av normalvärdet. Donghais påstående avvisades därför.

3.1.3.3. Elektricitet

- (95) Donghai hävdade att kommissionen borde ha använt uppgifter från Eurostat för att fastställa referensvärdet för el, vilka enligt Donghais åsikt var mer exakta än de turkiska nationella uppgifter som kommissionen använt, eftersom mervärdesskatt och andra avdragsgilla skatter inte var medräknade.
- (96) Kommissionen granskade påståendet och fann att Eurostats uppgifter om Turkiet i alla händelser grundade sig på uppgifter från den turkiska nationella statistiken, även om de presenterats på ett annat sätt. Kommissionen hade dessutom redan dragit av mervärdesskatt från de turkiska nationella uppgifterna när den fastställde referensvärdet för el. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

3.1.3.4. Försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst

- (97) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter påpekade Donghai att kommissionen även borde ha använt uppgifter för tre ytterligare företag, som också påstods vara tillverkare av aluminiumfolie för vidare förädling, för att fastställa referensvärdet för icke-snedvridna försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst.

⁽¹⁴⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/915 av den 4 juni 2019 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av viss aluminiumfolie i rullar med ursprung i Folkrepubliken Kina efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 (EUT L 146, 5.6.2019, s. 63), skäl 122.

- (98) För det första inkom inte Donghai med någon faktisk bevisning för att de nämnda ytterligare företagen tillverkade aluminiumfolie för vidare förädling under undersökningsperioden. För det andra har Donghai inte tillhandahållit lätt tillgängliga finansiella uppgifter för något av dessa företag, och kommissionen fann inga finansiella uppgifter för något av de tre företag som Donghai angett. Donghais påstående avvisades därför.

3.1.4. Produktionsfaktorer och informationskällor

- (99) Med beaktande av alla uppgifter som lämnats av de berörda parterna identifierades följande produktionsfaktorer och deras källor med avseende på Turkiet för att fastställa normalvärdet i enlighet med artikel 2.6a i grundförordningen:

Tabell 1

Produktionsfaktorer för aluminiumfolie för vidare förädling

Produktionsfaktor	Varukod	Icke-snedvridet värde	Måttenhet
Råvaror			
Aluminiumgöt	7601 10	12,73	CNY/kg
Skivor av aluminium	7601 20 20	13,91	CNY/kg
Plåt och band av aluminium	7606 12 92	26,06	CNY/kg
Valsolja (lacknafta)	2710 12 21	5,92	CNY/kg
Tillsatsmedel till valsolja	2710 12 21	5,92	CNY/kg
Skrot av aluminium	7602 00 19	11,01	CNY/kg
Arbetskraft			
Lönekostnader i tillverkningssektorn	i.u.	59,97	CNY/timme
Energi			
Elektricitet	i.u.	0,48–0,51 (°)	CNY/KWh

(°) Beroende på tillverkarens förbrukning och motsvarande förbrukningsintervall.

3.1.5. Beräkning av normalvärdet

- (100) Den detaljerade informationen om beräkningen av normalvärdet presenterades i skälen 224–231 i förordningen om provisorisk tull.
- (101) Under det preliminära skedet och även efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Donghai sin begäran om att företaget, tillsammans med andra enheter som tillhör samma företagsgrupp (Nanshan-gruppen), borde behandlas på ett konsoliderat sätt när det gäller beräkningen av normalvärdet. Enligt Donghai borde kommissionen närmare bestämt endast överväga att ersätta priserna för produktionsfaktorer som Nanshan-gruppen köpte i början av tillverkningsprocessen från en icke närstående part med referenspriserna. På så sätt skulle kommissionen täcka alla snedvridna produktionsfaktorer som köpts av gruppen. Företaget ansåg att trots att de är juridiskt åtskilda enheter utgör koncernens företag en del av en enhet ur ett ekonomiskt perspektiv eftersom i) de kontrolleras av samma enhet och det finns en betydande överlappning inom Nanshan-gruppen, både på styrelse- och chefsnivå, ii) de är alla belägna i samma industripark, och iii) tillverkningsprocessen är i hög grad integrerad, där tillverkningen från ett företag utgör insatsvaran för det andra. De enskilda företagen framträder dessutom för de icke-närstående kunderna som en enda enhet också, med en enda webbplats, ett enda varumärke och ett enda kontaktcentrum. Donghai hävdade att begreppet en enda ekonomisk enhet inte begränsades till lagstiftningen om handelspolitiska skyddsåtgärder, utan även gällde inom andra delar av unionsrätten (särskilt konkurrenslagstiftningen). Produktionsbesluten fattas dessutom inte hos Donghai, utan på gruppnivå. Enligt Donghais uppfattning leder kommissionens undersökningsresultat till diskriminering eftersom den förbiser skillnaderna mellan de exportörer som ingick i urvalet. Donghai försökte bevisa den påstådda diskrimineringen genom att jämföra den behandling som Xiamen Xiashun (den tillverkare som har den lägsta dumpningsmarginalen och tillverkar aluminiumfolie för vidare förädling från aluminiumgöt inom samma juridiska enhet) getts i detta ärende med Nanshan-gruppen.

- (102) Donghai hävdade dessutom att metoden även stred mot bestämmelserna i artikel 2.6a i grundförordningen, som hänvisar till "motsvarande kostnader för produktion och försäljning i ett lämpligt representativt land". Enligt Donghai var dess motsvarande produktionskostnader inte produktionskostnader för mellanliggande råvaror, utan de första råvarorna i produktionskedjan av aluminium, nämligen bauxit och kol. Donghai hävdade att kommissionen endast hade rätt att bortse från icke-närstående leverantörers materialkostnader.
- (103) Kommissionen granskade påståendet och bevisningen i ärendet. Inga nya argument inkom dock som motsade slutsatserna i skäl 231 i förordningen om provisorisk tull. Att fastställa tillverkningsprocessen på gruppnivå och med användning av närstående tillverkares produktionsfaktorer för andra produkter i tidigare led än aluminiumfolie för vidare förädling skulle dölja den industriella och ekonomiska verkligheten för de enheter som tillverkar aluminiumfolie för vidare förädling. Kommissionen anser även att om det konstateras att priser och kostnader snedvrids i Kina vad gäller den berörda produkten och dess insatsvaror, påverkas även insatserna från det närstående företaget inom koncernen av dessa undersökningsresultat. Oavsett om de kommer från en närstående leverantör bör dessa insatser därför justeras i detta sammanhang.
- (104) Dessutom ansåg inte kommissionen att metoden var diskriminerande. För det första jämför Donghai behandlingen av en annan tillverkare med behandlingen av Nanshan-gruppen, men bortser från det faktum att Donghai ensamt (och inte hela Nanshan-gruppen) är föremål för denna undersökning i sin egenskap av exporterande tillverkare. Den metod som kommissionen har tillämpat avspeglar endast hur de enskilda tillverkarna och deras produktionsprocesser är organiserade i praktiken. De "motsvarande" tillverkningskostnader som nämns i artikel 2.6a i grundförordningen är därför de kostnader som var och en av de juridiska personerna står för individuellt, vilka påverkas på samma sätt av de betydande snedvridningarna. Kommissionen avisade därför Donghais påstående.
- (105) Eftersom Donghai inte inkom med någon ny bevisning till stöd för sitt påstående som skulle kunna ändra kommissionens bedömning, bekräftade kommissionen sina provisoriska undersökningsresultat och den metod för att beräkna normalvärdet som anges i skälen 224–231 i förordningen om provisorisk tull.

3.2. Exportpris

- (106) Närmare uppgifter om beräkningen av exportpriset anges i skälen 232–235 i förordningen om provisorisk tull.
- (107) Xiamen Xiashun ifrågasatte den justering för förpackningskostnader som kommissionen tillämpat på företagets exportförsäljning. Xiamen Xiashun hävdade att förpackningskostnaderna redan ingår i företagets tillverkningskostnader, och ansåg att de olika förpackningsmaterialen tydligt anges i den uppdelning av tillverkningskostnaderna som företaget lämnat. Förpackningskostnaderna ingick därför redan i normalvärdet och borde inte dras av från exportpriset.
- (108) Kommissionen granskade påståendet och bevisningen i ärendet. De uppgifter som lämnats utgör dock inte tillräcklig bevisning enligt kommissionens åsikt. Det finns ingen tydlig indikation på att de angivna materialen faktiskt utgör förpackningsmaterial för den berörda produkten när den transporteras till kunderna, och det var utifrån de uppgifter som lämnats inte möjligt uppskatta kvantiteter och värde på det förpackningsmaterial som påstått hade använts. Påståendet avvisades därför.
- (109) Xiamen Xiashun upprepade detta påstående efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. Xiamen Xiashun hävdade att den totala kostnaden för de förpackningar som angavs i uppdelningen av tillverkningskostnaderna, uttryckta i procent av företagets tillverkningskostnader, är jämförbar med den justering för förpackningskostnader som kommissionen tillämpade på dess exportförsäljning, vilket visar på dubbelräkning.
- (110) Kommissionen höll inte med om denna bedömning. För det första är de påstådda förpackningskostnader som Xiamen Xiashun beräknat inte jämförbara med den justering som kommissionen tillämpade, utan är 36 % lägre. För det andra, och som företaget själv har erkänt, anges ingen kvantitet för det påstådda förpackningsmaterialet i de inlämnade uppgifterna som skulle ge kommissionen möjlighet att uppskatta en rimlig förbrukning och ett enhetspris, och företaget har inte heller inkommit med ytterligare uppgifter som visar att detta material faktiskt utgör förpackningsmaterial för transport av den berörda produkten.

3.3. Erbjudanden om åtaganden

- (111) Efter det slutliga utlämnandet lämnade en exporterande tillverkare, inom de tidsfrister som anges i artikel 8.2 i grundförordningen, ett erbjudande om ett prisåtagande, nämligen Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd, tillsammans med dess närstående handlare, Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., (HK) Limited.
- (112) Enligt artikel 8 i grundförordningen måste ett erbjudande om ett prisåtagande vara tillräckligt för att undanröja dumpningens skadevållande verkan och behöver inte godtas om det är praktiskt svårt att tillämpa dem. Kommissionen bedömde erbjudandet på grundval av dessa kriterier och kom fram till att det vore praktiskt svårt att tillämpa det av följande orsaker.
- (113) För det första tillverkar och säljer företaget olika produkttyper som skiljer sig åt väsentligt vad gäller priset. Det är inte lätt att endast skilja mellan olika typer och modeller av aluminiumfolie för vidare förädling genom en fysisk inspektion. Det skulle framför allt vara mycket svårt att bedöma tjocklek endast med hjälp av en fysisk inspektion. Utan en detaljerad laboratorieanalys kan tullmyndigheterna inte avgöra om den importerade produkten motsvarar vad som deklarerats. För det andra innebär det stora antalet produkttyper att det finns en hög risk för korsvis kompensation mellan de olika produkttyperna så att dyrare produkttyper eventuellt felaktigt deklarerar som en billigare produkttyp som också omfattas av åtagandet. Detta gör att åtagandet blir omöjligt att genomföra och därmed också praktiskt svårt att tillämpa i den mening som avses i artikel 8 i grundförordningen. För det tredje har Zhongji ett stort antal närstående företag som är direkt involverade i tillverkning eller försäljning av den undersökta produkten. Zhongji säljer dessutom produkten både direkt och indirekt. En så komplicerad företagsstruktur innebär att det finns hög risk för korsvis kompensation. Kommissionen skulle inte kunna övervaka och säkerställa efterlevnaden av åtagandet när det gäller den indirekta försäljningen via det närstående företaget i Hongkong och eventuellt även via de andra närstående företagen. Enbart detta skulle göra att det blir praktiskt svårt att tillämpa åtagandet.
- (114) Kommissionen sände en skrivelse till sökanden i vilken den angav skälen till att åtagandeerbjudandet avsågs.
- (115) Sökanden inkom med synpunkter på skrivelsen. Dessa synpunkter gjordes tillgängliga för de berörda parterna i ärendehandlingarna.
- (116) Zhongji instämde inte i kommissionens slutsats om att dess stora antal produkttyper gör det svårt att skilja mellan dem, vilket medför en risk för korsvis kompensation. Enligt Zhongjis åsikt kan tullmyndigheterna enkelt identifiera produkterna och priserna på de olika produkttyperna varierar inte i någon större utsträckning. Dessutom erbjöd företaget endast produkter från fem produktkontrollnummer för export.
- (117) När det gällde den komplexa gruppstrukturen erbjöd sig Zhongji också att göra ett åtagande om att endast sälja direkt till unionen via Zhongji Lamination Materials Co., Ltd, och inte sälja någon annan produkt till samma kunder i unionen till vilka den undersökta produkten säljs.
- (118) Kommissionen granskade företagets erbjudande och argument. Dessa synpunkter och ändringsförslag gör ändå inte att åtagandeerbjudandena blir möjliga att genomföra.
- (119) Även om Zhongjis åtagande att endast exportera fem produktkontrollnummer skulle minska, men inte undanröja, risken för korsvis kompensation, skulle det vara ytterst opraktiskt att genomföra. Såsom företaget bekräftar i sin inlägga skulle tullmyndigheterna inte kunna avgöra om den importerade produkten motsvarar vad som deklarerar endast genom en fysisk inspektion utan särskilda mätinstrument.

- (120) Av samma skäl skulle det vara ytterst svårt att genomföra Zhongjis åtagande att inte sälja någon annan produkt än den undersökta produkten till samma kunder i EU. Zhongjis närstående företag exporterar andra aluminiumprodukter till EU, vilka också är föremål för antidumpningsåtgärder ⁽¹⁵⁾, och åtgärder har införts för aluminiumprodukter som klassificeras enligt samma KN-nummer som den undersökta produkten ⁽¹⁶⁾.
- (121) Kommissionen ansåg därför att åtagandeeerbjudandet var omöjligt att genomföra och därmed också praktiskt svårt att genomföra i den mening som avses i artikel 8 i grundförordningen och avsåg därför erbjudandet.

3.4. Jämförelse

- (122) Närmare uppgifter om jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset anges i skälen 236–241 i förordningen om provisorisk tull.
- (123) Donghai ansåg också att de turkiska företagens försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst inbegrep tillägg, såsom transporter och försäkringar. Donghai ansåg därför att kommissionen i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen och för att säkerställa en rättvis jämförelse borde göra justeringar.
- (124) Donghai inkom inte med någon bevisning för att de turkiska företagens försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst inbegrep transporter och försäkringar, och att värdena därför inbegrep andra kostnader än de likadana värden som beaktades för de kinesiska exporterande tillverkarna. Kommissionen ansåg därför att värdena på både de turkiska företagens och de kinesiska exporterande tillverkarnas försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst låg på samma nivå och möjliggjorde en rättvis jämförelse.
- (125) Donghai invände dessutom mot den valuta och motsvarande räntesats som använts för justeringen av kreditkostnaderna. Enligt företaget borde fakturans valuta ha använts i stället. Eftersom Donghais bankkonton (och således kreditkostnaderna för kapitalinflöden) var i andra valutor än fakturans valuta, beräknade kommissionen kreditkostnaden på grundval av bokföringsvalutan. Detta påstående avvisades därför.
- (126) Donghai upprepade sitt påstående efter det slutliga utlämnandet och hävdade att kommissionen redan hade tillämpat fakturans valuta för räntesatsen i ett tidigare ärende.
- (127) Kommissionen vidhåller sin åsikt att den metod som den tillämpade är giltig och rimlig, särskilt eftersom båda metoderna ger liknande resultat. Påståendet avvisades därför.
- (128) Xiamen Xiashun invände mot justeringen enligt artikel 2.10 i, som beskrivs i skälen 240 och 241, för försäljning via dess närstående handelsföretag Daching, och upprepade sitt påstående efter det slutliga utlämnandet. Enligt Xiamen Xiashuns åsikt utgör de argument som kommissionen framför i skäl 240 inte tillräcklig bevisning för att anse att en enda ekonomisk enhet inte förelåg. Xiamen hävdade att det faktum att handlaren inte var stationerad i eller i närheten av tillverkarnas lokaler och att handlarens egen vinst täckte dess kontorsutgifter inte utgör tillräckliga skäl för att anse att en enda ekonomisk enhet inte förelåg, medan den omständigheten att handlaren även agerade som en inköpsenhet för vissa insatsvaror för gruppen förstärker, snarare än försvagar, företagets påstående.
- (129) Xiamen hävdade också att den omständigheten att den närstående handlaren förhandlar om de rabatter som tillämpas på den totala försäljningen av den berörda produkten till en företagskoncern i EU, även om en del av försäljningen (till en specifik juridisk person) sker direkt via Xiamen, stöder dess påstående om att de två företagen agerar som en enda ekonomisk enhet.

⁽¹⁵⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1784 av den 8 oktober 2021 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av valsade platta produkter av aluminium med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 359, 11.10.2021, s. 6).

⁽¹⁶⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2384 av den 17 december 2015 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på viss aluminiumfolie med ursprung i Folkrepubliken Kina och om avslutande av förfarandet beträffande import av viss aluminiumfolie med ursprung i Brasilien till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 (EUT L 332, 18.12.2015, s. 63).

- (130) Enligt kommissionens åsikt är det faktum att de omständigheter som räknas upp i skäl 240 i förordningen om provisorisk tull förekommer samtidigt en tydlig indikation på att Dachings funktioner liknar de funktioner som fullgörs av en agent.
- (131) Att Daching individuellt förhandlade om rabatten för försäljning till en viss kund förstärker dessutom argumentet att företaget agerar som en agent snarare än som en intern försäljningsavdelning. Xiamen Xiashun har vidare en fullt fungerande försäljningsavdelning som gjorde produktionsbeställningar, organiserade och genomförde transporter till kunder i unionen, inbegripet alla transportdokument för den färdiga produkten, hanterade tullklarering för export och utarbetade försäljningsdokument för minst [20–30 %] av sin exportförsäljning av den berörda produkten till EU. Kommissionen ansåg därför att den närstående handlaren inte kan anses utgöra en intern försäljningsavdelning och att de två företagen inte utgör en enda ekonomisk enhet.
- (132) Därför tillbakavisades påståendet.

3.5. Dumpningsmarginaler

- (133) Donghai hävdade att kommissionen beaktade felaktigt deklarerade cif-värden, vilka användes som nämnare för att beräkna dumpningsmarginalen för dess närstående handlare Nanshan Europe, eftersom kommissionen hade beräknat värdet för de flesta transaktionerna i stället för att använda de uppgifter som företaget hade lämnat. Kommissionen hade dessutom använt vinsten för en icke-närstående importör i stället för Nanshan Europas faktiska vinst för att beräkna det deklarerade cif-värdet. Detta påstående godtogs delvis: alla transaktioner till cif-leveransvillkor samt alla transaktioner för vilka styrkande handlingar lämnats om det deklarerade värdet användes såsom de rapporterades av företaget. För utestående transaktioner förblir det deklarerade cif-värdet ett beräknat värde, det baseras dock på den närstående handlarens faktiska vinst.
- (134) Med tanke på att kommissionen godtog vissa synpunkter från de berörda parterna som inkommit efter det preliminära utlämnandet av uppgifter, beräknade den dumpningsmarginalen i enlighet därmed.
- (135) Såsom förklaras i skäl 246 i förordningen om provisorisk tull är samarbetsviljan hög i detta fall. Kommissionen ansåg därför att det var lämpligt att fastställa den landsomfattande dumpningsmarginal som ska tillämpas på alla andra icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare på samma nivå som den högsta dumpningsmarginal som faststälts för de exporterande tillverkarna i urvalet, nämligen för Donghai. Dumpningsmarginalen fastställdes således till 98,5%.
- (136) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av kostnad, försäkring och frakt (cif) vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd	98,5 %
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd	81,5 %
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd	16,1 %
Andra samarbetsvilliga företag	69,5 %
Alla övriga företag	98,5 %

- (137) Beräkningen av individuella dumpningsmarginaler, inklusive korrigeringar och justeringar som vidtogs till följd av synpunkter som inkom efter det preliminära utlämnandet av uppgifter, lämnades ut till de exporterande tillverkarna i urvalet i form av ett företagsspecifikt utlämnande.

4. SKADA

4.1. Fastställande av den relevanta unionsmarknaden

- (138) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull upprepade Manreal sin begäran, som företaget redan framställt efter inledandet av undersökningen, om att kommissionen på ett oberoende sätt skulle inhämta och analysera uppgifter om den öppna och den företagsinterna marknaden.

- (139) Utöver en allmän anmärkning har Manreal inte styrkt varför de uppgifter som kommissionen inhämtat om den företagsinterna marknaden inte är tillförlitliga. Kommissionen avvisade därför begäran om att den skulle inhämta ytterligare uppgifter om den företagsinterna marknaden och hänvisar till de uppgifter som anges i tabell 2. I avsaknad av ytterligare synpunkter bekräftade kommissionen sin preliminära slutsats i skäl 253 i förordningen om provisorisk tull.

4.2. Förbrukning i unionen

- (140) Kommissionen fastställde unionens förbrukning på grundval av unionstillverkarnas svar på antidumpningsfrågeformuläret, det övergripande formuläret samt importuppgifter från Eurostat.
- (141) Unionens förbrukning utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden: Kommissionen lämnar ut tabellen över förbrukning i unionen på nytt, eftersom avrundningen av två siffror har korrigerats:

Tabell 2

Förbrukning i unionen (ton)

	2017	2018	2019	UP
Unionens totala förbrukning	201 281	201 696	191 084	189 149
<i>Index</i>	100	100	95	94
Företagsintern marknad	27 209	27 340	28 727	29 128
<i>Index</i>	100	100	106	107
Fri marknad	174 073	174 356	162 358	160 021
<i>Index</i>	100	100	93	92

Källa: Unionstillverkare i och utanför urvalet samt Eurostat.

4.3. Påståenden rörande import från Kina

- (142) Jiangsu Zhongji och Donghai hävdade att vissa handelsjusteringar av beräkningarna av prisunderskridande och målprisunderskridande för kinesiska tillverkare som säljer till icke-närstående distributörer borde göras, eftersom priset till icke-närstående distributörer är påstått lägre än de priser som tas ut av slutanvändarna, vilket i sin tur beror på att distributörerna tar ut ett pålägg.
- (143) Ingen av dessa exporterande tillverkare inkom med någon bevisning, t.ex. avtal med användare eller distributörer, som skulle motivera påståendet att funktionen som distributör eller användare påverkar prisjämförbarheten. Kommissionen bedömde dessutom påståendena med hjälp av kontrollerade uppgifter om alla exportförsäljningstransaktioner till unionen som lämnats in av Jiangsu Zhongji och Donghai för undersökningsperioden.
- (144) För Jiangsu Zhongji visade uppgifterna att bland företagets kunder avtalade alla oberoende distributörer konsekvent högre volymer än alla användare. Den största oberoende distributören räknat i volym köpte in mycket större volymer än den största kunden i användarkategorin. Det är en allmän affärsprincip att inköp av större volymer ger ökad förhandlingsstyrka och gör det möjligt att förhandla om lägre priser. Jiangsu Zhongji tilldelade dessutom försäljningskanaler för transaktionerna på ett inkonsekvent sätt i sina uppgifter, genom att ange samma kund som både slutanvändare och distributör för olika transaktioner. Sambandet mellan försäljningsvolymer och priser samt den inkonsekventa tilldelningen av försäljningskanaler innebär därför att det inte är möjligt att dra slutsatsen att inte bara volymerna, utan även de olika försäljningskanalerna, hade ett avgörande inflytande på priset.
- (145) På grundval av detta avvisades dessa påståenden som ogrundade i det slutliga utlämnandet av uppgifter.

- (146) Efter det slutliga utlämnandet inkom Jiangsu Zhongji med två exempel på avtal, (ett med en distributör och ett med en slutanvändare). Jiangsu Zhongji bekräftade även inkonsekvenserna när det gällde tilldelningen av olika försäljningskanaler till samma kunder, och uppgav att detta var ett skrivfel. Med anledning av dessa synpunkter undersökte kommissionen noggrant de inlämnade uppgifterna, men bekräftade slutsatserna i skäl (150). I synnerhet såldes den största delen av varorna till ett högre genomsnittligt pris till distributörer jämfört med tillverkare. Påståendet ansågs därför vara obestyrkt.
- (147) När det gällde liknande påståenden från Donghai hade kommissionen oavsiktligt felaktigt hänfört vissa fakta till Donghai i det slutliga utlämnandet. Med anledning av Donghais synpunkter på det slutliga utlämnandet omprövade kommissionen därför Donghais påståenden. Donghai upprepade sitt påstående om att Nanshan-gruppens exportpriser för försäljning till distributörer borde justeras uppåt för att avspegla skillnader i handelsnivån och lämnade exempel på fall där priserna till användare var högre än priserna till distributörer för beställningar med jämförbara volymer. Donghai inkom även med två exempel på avtal, (ett med en distributör och ett med en slutanvändare). Kommissionen granskade noggrant de inlämnade uppgifterna och drog följande slutsatser:
- (148) För det första utgör de två inlämnade avtalen endast en enda uppsättning avtal som valts av företaget och kan därför inte visa konsekventa prisskillnader mellan försäljningskanalerna. Avtalsexemplen rörde dessutom olika produktkontrollnummer och var därför inte fullständigt jämförbara.
- (149) För det andra var den detaljerade försäljningsförteckning som Donghai lämnat inte konsekvent, eftersom två viktiga kunder klassificerades både som slutanvändare och distributörer. Detta rörde en betydande andel av försäljningen.
- (150) För det tredje, av de femton produktkontrollnummer som Donghai exporterade till unionen såldes nio produktkontrollnummer både till slutanvändare och till distributörer. Inom fyra produktkontrollnummer var försäljningspriserna till flera enskilda slutanvändare lägre än flera försäljningspriser till enskilda distributörer. Med andra ord var priserna till slutanvändare inte konsekvent lägre än priserna till distributörer inom försäljningen av samma produktkontrollnummer. För ett produktkontrollnummer var även det genomsnittliga priset till distributörer högre än till slutanvändare, och överlag var den genomsnittliga prisskillnaden mellan slutanvändare och distributörer uttryckt i procent per produktkontrollnummer inte konsekvent, utan varierade kraftigt.
- (151) På grundval av ovanstående ansåg inte kommissionen att Donghais priser visade en konsekvent och kvantifierbar skillnad i priserna mellan produkter som såldes till slutanvändare och till distributörer. Därför avvisades detta påstående.
- (152) Kommissionen bekräftade därför prisunderskridandemarginaler på mellan 3,3 % och 13,7 % för importen från det berörda landet på unionsmarknaden. Det vägda genomsnittliga prisunderskridandet var 10,3 %.

4.4. Unionsindustrins ekonomiska situation

4.4.1. Mikroekonomiska indikatorer – arbetskraftskostnader

- (153) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull begärde Manreal att kommissionen ytterligare skulle undersöka ökningen av klagandenas produktionskostnader, särskilt arbetskraftskostnaderna.
- (154) Kommissionen hade redan noggrant bedömt och kontrollerat kostnaderna, särskilt de arbetskraftskostnaderna för unionstillverkarna i urvalet. Kommissionen förklarar i skäl 329 i förordningen om provisorisk tull att ökningen under undersökningsperioden främst berodde på omstruktureringen av en av tillverkarna i urvalet, som gav upphov till högre arbetskraftskostnader. Kommissionen avvisade därför begäran om ytterligare undersökning.

4.4.2. Påstående om avsaknad av skada under referensperioden

- (155) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull hävdade Manreal att ingen skada skulle föreligga, eftersom förbrukningen och tillverkningen av aluminiumfolie för vidare förädling i unionen och unionsindustrins försäljning och klagandenas marknadsandel samtliga var stabila eller endast minskade marginellt under den referensperiod som klagandena hade angett (andra kvartalet 2019 till första kvartalet 2020).

- (156) I motsats till vad Manreal hävdade begränsas inte referensperioden för skadeanalysen till en jämförelse inom en ettårsperiod, dvs. andra kvartalet 2019 till första kvartalet 2020 enligt Manreals uppgift. Såsom anges i skäl 38 i förordningen om provisorisk tull omfattade undersökningen av dumpning och skada perioden den 1 juli 2019 till den 30 juni 2020 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller *UP*). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av skada omfattar perioden från och med den 1 januari 2017 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*). Kommissionen avvisade därför Manreals påstående.

4.4.3. Påstående om felaktig bedömning till följd av användning av ton

- (157) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull hävdade Manreal att de uppgifter som lämnats av klagandena och som användes i förordningen om provisorisk tull var felaktiga, eftersom värdena angavs i ton, utan att göra åtskillnad i genomsnittliga mikrometer. Enligt Manreal skulle detta påverka analysen av unionens förbrukning av aluminiumfolie för vidare förädling, importvolymen från Kina, produktionsvolymen av aluminiumfolie för vidare förädling, produktionskapaciteten för aluminiumfolie för vidare förädling, den totala försäljningsvolymen på unionens marknad, försäljningen på den företagsinterna marknaden, försäljningen på den öppna marknaden, unionstillverkarnas lagernivåer, importvolymen från övriga tredjeländer och unionstillverkarnas exportvolym.
- (158) Manreal grundade sitt argument på marknadstrenden att minska foliens tjocklek, vilket leder till en minskning av vikten per kvadratmeter av aluminiumfolie för vidare förädling. Enligt detta resonemang skulle ett större antal kvadratmeter ha tillverkats och sålts under 2019 än 2018, trots att siffrorna i ton visar på en minskning. Detta har påstått orsakat fel i analysen av trender. Manreal hävdade dessutom att kommissionens slutsats att trenden att byta till tunnare folie påverkade alla tillverkare i lika hög grad är felaktig, eftersom den tjocklek som varje tillverkare tillverkar avgörs av kunderna.
- (159) Manreal begärde att kommissionen skulle inhämta uppgifter om den skada som unionen lidit där mikrometer vägs in.
- (160) Vad gäller klagomålets tillförlitlighet anges det redan i skälen 17 och 18 i förordningen om provisorisk tull att trenden att använda aluminiumfolie för vidare förädling av tunnare tjocklekar inte gör att de uppgifter som tillhandahållits i ton skulle vara otillförlitliga, eftersom de även kompletterats med uppgifter om marknadsandelar och att trenden att byta till tunnare folie påverkar alla tillverkare i lika hög grad.
- (161) Vad beträffar kommissionens analys ledde användningen av ton som mått inte till en felaktig bedömning. Det är korrekt att minskad tjocklek leder till att vikten per kvadratmeter minskar, men Manreal har inte hävdats att trenden mot tunnare tjocklekar påverkar tillverkare i EU och kinesiska exportörer på olika sätt. Manreal hävdade i synnerhet inte att unionstillverkarnas minskade marknadsandel har samband med tillverkningen av tunnare folie.
- (162) Vad gäller Manreals påstående i skäl 17 i förordningen om provisorisk tull om att trenden mot tunnare tjocklekar av aluminiumfolie för vidare förädling kunde ha orsakat felaktigheter i kommissionens analys, klargjorde kommissionen att trenden att byta till tunnare folie påverkar både unionstillverkare och tillverkare från Kina som konkurrerar om kunder som efterfrågar tunnare folie. Såsom anges i skäl 124 hävdade Manreal dock inte att unionstillverkarnas försäljning i ton påverkas mer av denna trend än de exporterande tillverkarnas försäljning i ton. Detta skulle även motsäga Minerals påståenden om att användarna skulle föredra att köpa tunnare aluminiumfolie för vidare förädling från kinesiska tillverkare, eftersom deras tunnare folie håller högre kvalitet.
- (163) Trenden att använda tunnare tjocklekar är dessutom långsiktig. Ingen användare har hävdats att någon större omsvängning på hela marknaden har skett under skadeundersökningsperioden. Under kontrollbesöken hos unionstillverkarna fick kommissionen bekräftat att detta är en långsam process, vilket framgår av provningsfasen för aluminiumfolie för vidare förädling med en tjocklek på under 6 mikrometer. Flera användare hävdade dessutom att kinesiska tillverkare för närvarande har större tillverkning av tunnare tjocklekar än unionstillverkarna. I händelse av en ökad efterfrågan på tunnare tjocklekar av aluminiumfolie för vidare förädling skulle detta innebära att de senaste exportuppgifterna i ton från Kina skulle underskatta Kinas tillverkningsvolym mätt i kvadratmeter jämfört med tillverkningen i unionen. Trenden mot tunnare tjocklekar har därför inte snedvidit jämförelsen till förmån för unionsindustrin. Den största delen av de importuppgifter som kommissionen förlitar sig till, såsom uppgifter från databanker och tullmyndigheter, mäts dessutom i ton.

4.4.4. Kostnader för förädling

- (164) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull påpekade Zhongji att en unionstillverkare anlitar närstående förädlare i sin produktionsprocess och begärde att kommissionen skulle klargöra hur sådana kostnader beaktas i beräkningen av målpriset och att denna närstående leverantörs vinst skulle undantas.
- (165) Kommissionen hade kontrollerat att tillverkaren i detta fall ägde råvaran och de bearbetade halvfärdiga produkterna. Förädlaren tog ut en bearbetningsavgift som endast avspeglade förädlarens tillverkningskostnad. Denna bearbetningsavgift redovisades därefter som en tillverkningskostnad för tillverkaren. Kommissionen avvisade därför ett eventuellt underförstått påstående om att tillverkningskostnaden skulle ha blivit konstlat hög till följd av förädlingen, eftersom endast den faktiska kostnaden togs ut för förädlingen.

4.4.5. Påstående om de använda uppgifternas tillförlitlighet

- (166) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull begärde Manreal att kommissionen på ett oberoende sätt skulle inhämta mer tillförlitliga uppgifter om unionens tillverkning, produktionskapacitet, import, export och förbrukning av aluminiumfolie för vidare förädling, och göra åtskillnad mellan aluminiumfolie för vidare förädling och hushållsfolie av aluminium. Manreal föreslog en analys av aluminiumfolie för vidare förädling från Kina baserat på Eurostats Comext-databas eller andra uppgifter som generaldirektoratet för skatter och tullar förfogade över, eller alternativt, att kommissionen skulle inhämta uppgifter från icke-klagande unionstillverkare av aluminiumfolie för vidare förädling och icke-närstående importörer.
- (167) Manreal har inte angett något skäl till varför de uppgifter som kommissionen har inhämtat och dubbelkontrollerat skulle vara otillförlitliga. Såsom beskrivs i det preliminära utlämnandet har kommissionen använt uppgifter från Eurostats Comext-databas och har gjort åtskillnad från hushållsfolie av aluminium eftersom denna åtskillnad redan görs i de befintliga Taric-numren, och har inhämtat uppgifter från alla samarbetsvilliga unionstillverkare och icke-närstående importörer endast för aluminiumfolie för vidare förädling såsom fastställdes i undersökningen. Kommissionen avvisar därför påståendet att de uppgifter som inhämtats är otillförlitliga eller att kommissionen har underlåtit att inhämta uppgifter.
- (168) Manreal begärde dessutom att kommissionen skulle uppmana klagandenas närstående företag att inkomma med egna skadeuppgifter (t.ex. försäljning, priser, tillverkningskostnader och lönsamhet), för att få en mer heltäckande bild av unionsindustrins ekonomiska situation.
- (169) Såsom anges i skälen 26–28 i förordningen om provisorisk tull gjorde kommissionen i detta fall urvalet i enlighet med artikel 17 i grundförordningen. Urvalet bestod av tre företag. Manreal har inte angett något skäl till varför detta urval inte är representativt för unionsindustrin när det gäller försäljning, priser, tillverkningskostnader och lönsamhet. Påståendet avvisas därför.

4.4.6. Slutsats om skada

- (170) Samtliga påståenden från parterna efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull avvisades. På grundval av de undersökningsresultat som lämnas ut i förordningen om provisorisk tull drog kommissionen därför slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

5. ORSAKSSAMBAND

5.1. Verkningsar av andra faktorer

5.1.1. Förbrukning

- (171) Xiamen Xiashun hävdade att en kraftig minskning av förbrukningen av aluminiumfolie för vidare förädling kunde ha orsakat den skada som unionsindustrin lidit. Xiamen Xiashun hävdade att denna minskning inte beaktas på vederbörligt sätt i förordningen om provisorisk tull och att dess verkningar på andra indikatorer inte har bedömts exakt. Xiamen Xiashun gjorde närmare bestämt gällande att den minskade tillverkningen och försäljningen i stor utsträckning har samband med den minskade förbrukningen. Företaget hävdade vidare att importen från Kina har ökat i mindre grad än förbrukningen har minskat. Xiamen Xiashun hävdade att den minskade förbrukningen

åtminstone delvis orsakas av riktlinjerna för en cirkulär ekonomi. Företaget gjorde dessutom gällande att den månatliga genomsnittliga importvolymen av aluminiumfolie för vidare förädling från Kina minskade med så mycket som 21 % mellan undersökningsperioden och perioden från november 2020 till mars 2021.

- (172) I motsats till vad Xiamen Xiashun hävdade beaktades den minskade förbrukningen i förordningen om provisorisk tull. Såsom anges i skäl 258 i förordningen om provisorisk tull minskade unionens förbrukning 2019 och under undersökningsperioden. Importen från Kina ökade dock under skadeundersökningsperioden, medan förbrukningen minskade. Detta visar inte att den minskade förbrukningen är grundorsaken till den skada som unionsindustrin lidit. Vad gäller den minskade importen efter undersökningsperioden konstaterade kommissionen att referensperioderna för analys av skada och orsakssamband är undersökningsperioden och skadeundersökningsperioden. Påståendet om att importen minskade efter undersökningsperioden är därför inte relevant.
- (173) Xiamen Xiashun hävdade dessutom att unionsindustrins minskade tillverkning och försäljning i stor utsträckning har samband med och är följden av den minskade förbrukningen under skadeundersökningsperioden.
- (174) Xiamen Xiashun lämnade ingen rimlig förklaring till varför den minskade förbrukningen i stor utsträckning skulle bero på att unionstillverkarnas försäljning minskade med 15 % (16 % under 2019), samtidigt som importen från Kina ökade med 21 % (27 % under 2019), vilket anges i skäl 262 i förordningen om provisorisk tull. Kommissionen avvisade därför detta påstående. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Xiamen Xiashun att deras förklaring av rimlig och att kommissionen hade bortsett från den. Kommissionen granskar påståendet i detalj i skälen (168)–(169) och bekräftar sina slutsatser i avsaknad av ytterligare uppgifter från Xiamen Xiashun.
- (175) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Xiamen Xiashun även att a) unionstillverkarna inte kan leverera det fullständiga sortiment av aluminiumfolie för vidare förädling som användarna efterfrågar med mindre fokus på tunn folie och vissa dimensioner, b) att unionsindustrin inte gjorde investeringar, och c) att unionsindustrin saknar produktionskapacitet.
- (176) Kommissionen har slagit fast att unionstillverkarna kan tillverka hela sortimentet av aluminiumfolie som användarna efterfrågar, även tunn folie. I skäl 321 i förordningen om provisorisk tull konstaterar kommissionen även att vissa ambitiösa investeringar avbröts av unionstillverkarna i urvalet, men att detta var resultatet av unionsindustrins skadliga situation, och inte dess orsak. Kommissionen har dessutom särskilt analyserat unionsindustrins kapacitet att tillverka tunn aluminiumfolie för vidare förädling, dvs. med en tjocklek under 6 mikrometer. Påståendena avvisades därför.

5.1.2. Covid-19-pandemin

- (177) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ställde Zhongji en rad frågor om en hypotetisk situation utan fabriksnedstängningar, sjukfrånvaro bland personalen, förseningar i försörjningen av råvaror, förseningar i leveranser av färdiga varor eller transportstörningar till följd av covid-19-pandemin. Kommissionen tolkar detta som ett argument där Zhongji ifrågasätter huruvida covid-19-pandemin vållade skada eller ej.
- (178) Kommissionen har i skälen 317–319 i förordningen om provisorisk tull redan analyserat frågan om huruvida covid-19-pandemin inte bidrog till den skada som unionsindustrin lidit. Kommissionen undersökte noggrant effekterna av covid-19-pandemin när den analyserade och dubbelkontrollerade de uppgifter som lämnats av unionstillverkarna, och konstaterade att det inte förelåg några störningar till följd av covid-19-restriktionerna som kunde ha bidragit till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit. Kommissionen avvisade därför påståendet om att covid-19-pandemin har bidragit till skadan.

5.1.3. Brist på investeringar

- (179) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull hävdade Manreal att användare i unionen främst köper kinesisk aluminiumfolie för vidare förädling på grund av dess högre kvalitet snarare än priset. Skillnaden i kvalitet mellan kinesisk aluminiumfolie för vidare förädling och aluminiumfolie för vidare förädling som tillverkas i unionen beror på bristande investeringar i unionsindustrin. Detta argument från Manreal behandlas dock redan i skäl 348 i förordningen om provisorisk tull.
- (180) Konsortiet av importörer hävdade att de bristande investeringarna indirekt bekräftas i skälen 295, 300, 321 och 322 i förordningen om provisorisk tull, och kom fram till att unionstillverkarna ligger efter i den tekniska utvecklingen och kapaciteten att tillhandahålla aluminiumfolie för vidare förädling i de volymer och den kommersiella kvalitet som krävs. Konsortiet inkom dock inte med någon ny bevisning.
- (181) Kommissionen hänvisar till sin slutsats i skäl 321 i förordningen om provisorisk tull, dvs. att vissa ambitiösa investeringar avbröts av unionstillverkarna i urvalet, men att detta var resultatet av unionsindustrins skadliga situation, och inte dess orsak. Kommissionen vidhöll därför sin slutsats om att bristande investeringar inte bidrog till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.
- (182) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade konsortiet av användare att kommissionen upprepade sina slutsatser från förordningen om provisorisk tull utan att lämna bevisning som motbevisade konsortiets argument om att den skada som unionsindustrin vållats berodde på bristande investeringar, vilket ledde till att den inte kunde tillhandahålla tunn folie. Konsortiet hävdade att det hade lämnat all bevisning som det rimligen kunde inhämta, och att det var kommissionens uppgift att kontrollera om påståendena var riktiga och vid behov ytterligare undersöka dessa frågor genom att begära kompletterande uppgifter från unionstillverkarna. De bristande investeringarna i nya maskiner och teknik ledde till att unionstillverkarnas produktionslinjer blev omoderna eftersom det stora flertalet aluminiumfoliefabriker i EU är över 20 år gamla.
- (183) I motsats till vad konsortiet hävdade kontrollerade kommissionen kvalitetsprovningarna särskilt för aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer under dubbelkontrollerna på distans hos unionstillverkarna i urvalet, eftersom konsortiet påstod att det fanns kvalitetsproblem med tunnare folie. Kommissionen har bekräftat att vissa investeringar avbröts, men har också kontrollerat de investeringar som gjordes av befintliga maskinparken och kvalitetsprovningarna med anledning av detta. Kommissionen avvisade därför påståendet om att den inte gjorde nödvändiga ansträngningar för att bedöma konsortiets påståenden utöver den bevisning som framlagts.

5.1.4. Omstrukturering av unionsindustrin

- (184) Xiamen Xiashun hävdade att omstruktureringen av en av unionstillverkarna i urvalet inte kunde tillskrivas kinesisk import.
- (185) Som nämns i skäl 288 i förordningen om provisorisk tull är det riktigt att kostnaden för att omstrukturera en av unionstillverkarna i urvalet under den andra delen av undersökningsperioden kan ha inverkat på vissa indikatorer, däribland tillverkningskostnad, arbetskraftskostnad och lönsamhet. Därför tog kommissionen även hänsyn till skadebilden utan dessa kostnader i skälen 260–261, 263 och 268 i förordningen om provisorisk tull. Även bortsett från dessa kostnader är det tydligt att unionsindustrin led skada under hela skadeundersökningsperioden. Dessa påståenden avvisades därför redan i förordningen om provisorisk tull. Kommissionen höll därför fast vid sin bedömning och drog slutsatsen att unionsindustrins export inte bidrog till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

5.1.5. Höga löne- och energikostnader

- (186) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull begärde Manreal att kommissionen skulle ompröva den utsträckning i vilken sysselsättnings- och arbetskraftskostnader samt höga energipriser pressade ned unionsindustrins lönsamhet. Manreal hävdade att högre arbetskraftskostnader ledde till en minskning av vinstmarginalerna, vilken kommissionen felaktigt tillskrivit prispressen från kinesisk aluminiumfolie för vidare förädling.
- (187) Kommissionen hade redan behandlat detta påstående i skälen 329 och 330 i förordningen om provisorisk tull. Manreal inkom inte heller med någon ny bevisning. Kommissionen bekräftade därför sin slutsats.

5.1.6. Unionsindustrins exportresultat

- (188) Manreal begärde att kommissionen skulle undersöka huruvida unionstillverkarna har kunnat dra nytta av nya marknader som öppnats för dem till följd av åtgärder som vidtagits i andra jurisdiktioner.
- (189) Kommissionen analyserade unionsindustrins export till alla tredjeländer i skälen 337–340 i förordningen om provisorisk tull. Manreal har inte angett vilka ytterligare uppgifter kommissionen borde inhämta eller hur detta skulle inverka på slutsatsen att unionsindustrins exportresultat inte bidrog till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

5.1.7. Slutsats beträffande orsakssamband

- (190) Samtliga påståenden från parterna efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull avvisades. På grundval av slutsatserna i förordningen om provisorisk tull drog kommissionen därför slutsatsen att den dumpade importen från det berörda landet vållade unionsindustrin väsentlig skada och att de andra faktorerna, betraktade var för sig eller tillsammans, inte mildrade orsakssambandet mellan den dumpade importen och den väsentliga skadan.

6. UNIONENS INTRESSE

6.1. Unionsindustrins och leverantörernas intresse

- (191) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftade kommissionen skäl 346 i förordningen om provisorisk tull om att ett införande av åtgärder ligger i unionsindustrins och dess leverantörers intresse.

6.2. Användarnas intresse

- (192) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull upprepade flera användare ett antal av sina tidigare argument. Användarna hävdade att
- unionsindustrin inte kan tillhandahålla samma kvalitet och dimensioner som kinesiska tillverkare,
 - åtgärderna skulle leda till avbrott i leveranskedjorna,
 - åtgärderna skulle äventyra förädlingsindustrins konkurrenskraft,
 - åtgärderna stred mot unionens miljömål genom att tunnare aluminiumfolie för vidare förädling inte kunde användas,
 - kommissionen borde inte avfärda statligt stöd som ett alternativ till antidumpningstullar.
- (193) Kommissionen har redan behandlat dessa påståenden i avsnitt 6 förordningen om provisorisk tull och konstaterade att det inte fanns några tvingande skäl som talar emot att det ligger i unionens intresse att införa provisoriska åtgärder. Vad gällde slutgiltiga åtgärder beaktade kommissionen dessa påståenden, tillsammans med de ytterligare påståenden som framfördes efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull, i bedömningen av unionens intresse i avsnitt 6.4.
- (194) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull hävdade Manreal dessutom att åtgärderna inte skulle gynna unionstillverkarna. De skulle i stället gynna tillverkare av aluminiumfolie för vidare förädling i Turkiet, Thailand, Brasilien eller Ryssland, eftersom användarna skulle köpa från dessa länder i stället för att köpa från unionstillverkarna.
- (195) Manreal styrkte emellertid inte varför unionstillverkarna inte skulle kunna konkurrera med tillverkare från andra länder på rättvisa villkor.
- (196) Manreal hävdade likaså att i detta fall skulle användarna föra över sina kostnader på kunderna, vilket i sin tur skulle äventyra deras kunders konkurrenskraft. Företaget styrkte dock inte sitt påstående utöver denna allmänna kommentar.

- (197) Manreal hävdade vidare att kommissionen i skäl 354 i förordningen om provisorisk tull anger att den skulle införa åtgärder till förmån för integrerade användare. Manreal begärde att kommissionen skulle undersöka de sannolika verkningarna av åtgärderna på "en rättvis konkurrens i EU".
- (198) Detta är en feltolkning av förordningen om provisorisk tull, eftersom kommissionen endast förklarar att icke-integrerade användare skulle gynnas om åtgärder inte införs eftersom de i avsaknad av åtgärder kan köpa dumpad aluminiumfolie för vidare förädling, medan integrerade användare som tillverkar aluminiumfolie för vidare förädling i unionen inte skulle gynnas av denna orättvisa fördel. Vad gäller Manreals begäran om att kommissionen skulle undersöka åtgärdernas sannolika verkan på "en rättvis konkurrens i EU" tolkar kommissionen detta som att Manreal hävdar att tullar skulle utgöra en orättvis konkurrensfördel för integrerade unionstillverkare gentemot icke-integrerade företag. Kommissionen erinrade om att i enlighet med artikel 21.1 i grundförordningen ska kommissionen i sin bedömning av unionens intresse ta särskild hänsyn till behovet av att undanröja den snedvridning av handeln som följer av skadevällande dumpning och till behovet av att återställa en effektiv konkurrens.
- (199) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull hävdade Manreal dessutom att kommissionen åsidosatte dess rätt till försvar eftersom Manreal inte hade tillgång till den analys som nämns i skäl 348 i förordningen om provisorisk tull.
- (200) Kommissionen är skyldig att skydda parternas konfidentiella affärsuppgifter och ska väga tillgången till sådana uppgifter mot andra parters intressen av att utöva sina rättigheter. En detaljerad kvalitetsanalys av produkter från olika tillverkare från Kina och unionen under flera år kan med rätt anses utgöra en affärshemlighet, som inte delges konkurrenterna. Det faktum att affärshemligheter inte lämnades ut åsidosatte därför inte Manreals rätt till försvar.
- (201) Två företag, Gascogne och Manreal, hävdade att kommissionens slutsats i skäl 356 i förordningen om provisorisk tull om att det inte finns något enhetligt intresse för användarna emot ett införande av åtgärderna, var felaktigt, eftersom användarna i alla sina synpunkter förklarade att de var emot åtgärderna.
- (202) För sin bedömning får kommissionen även förlita sig till konfidentiella uppgifter som användarna har lämnat i form av svar på frågeformuläret. Av uppgifterna framgår att det finns två användare som köper en stor andel av sin aluminiumfolie för vidare förädling från Kina, och för vilka aluminiumfolie för vidareförädling från Kina utgör en mycket stor del av deras råvarukostnader, men att de andra användarna främst köper aluminiumfolie för vidare förädling från unionstillverkare och att de inte skulle påverkas av åtgärderna i samma utsträckning. Att avslöja uppgifter om hur stor andel som enskilda tillverkare köper från konkreta tillverkare av aluminiumfolie för vidare förädling skulle exponera deras leveranskedjor. Parterna kan dock redan framföra sina argument baserat på uppgiften att användarna i olika grad förlitar sig på import från Kina.
- (203) Mot bakgrund av ovanstående bekräftar kommissionen sin bedömning att det inte finns något enhetligt intresse för användarna, varken för eller emot ett införande av åtgärderna, även om de användare som argumenterat mot införandet av åtgärderna, i synnerhet de två användare för vilka aluminiumfolie för vidare förädling utgör en hög andel av deras tillverkningskostnader som nämns i skäl 347 i förordningen om provisorisk tull, kan drabbas av vissa negativa konsekvenser.
- (204) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Walki att användarnas intresse inte beskrevs på ett korrekt eller rättvist sätt i det allmänna utlämnandet av uppgifter. Walki hävdade dessutom att kommissionens slutsats att det inte finns något "enhetligt intresse" för användarna eftersom "de förlitar sig i olika utsträckning på import från Kina" är en missvisande och diskriminerande analys av användarna.
- (205) Kommissionen drog slutsatsen att det inte fanns något enhetligt intresse för användarna på grund av att användarna i mycket varierande utsträckning förlitar sig till aluminiumfolie för vidare förädling med ursprung i Kina. Denna slutsats innebär inte att kommissionen förnekade att alla samarbetsvilliga användare motsatte sig införandet av antidumpningsåtgärder.
- (206) Walki hävdade dessutom att kommissionen inte besvarade dess begäran om en mer väl underbyggd analys av viktiga faktorer rörande unionens intresse. Walki hänvisade till sina synpunkter på förordningen om provisorisk tull, där företaget begärde en rättelse av kommissionens uttalande när det gällde användarnas argument om att unionsindustrin inte kan tillhandahålla samma kvalitet på aluminiumfolie för vidare förädling som de kinesiska tillverkarna kan på grund av bristande investeringar. Walki hävdade att sex användare hade inkommit med ett

gemensamt uttalande där de hävdade att *de sökande tillverkarna inte har kapacitet för att leverera vissa viktiga specifikationer av aluminiumfolie för vidare förädling. Unionstillverkarnas oförmåga att kommersiellt leverera dessa specifikationer till användare i unionen kan främst tillskrivas att sökandena under lång tid har underlåtit att investera i den tillverkningsutrustning och teknik som krävs för att utöka sitt befintliga tillverkningssortiment av aluminiumfolie för vidare förädling i syfte att tillhandahålla de tunnare specifikationer som dessa användare behöver.*

- (207) Sex användare inkom mycket riktigt med ett uttalande där de hävdade att unionsindustrin inte har investerat, förutom de fyra användare som redan hade framfört detta argument individuellt. Kommissionen behandlar dock detta påstående utförligt i avsnitten 5.2.3 och 6.2 i förordningen om provisorisk tull. I detta skede har ingen användare inkommit med nya faktauppgifter, utan har endast upprepat samma påstående. Kommissionen bekräftade därför sina slutsatser.
- (208) Walki hävdade dessutom att kommissionen felaktigt drog slutsatsen att unionens produkter inte är sämre på grundval av unionstillverkarnas allmänna förmåga att exportera och konkurrera framgångsrikt på tredjeländers marknader. Walki hävdade att detta endast gällde förmågan att tillverka tjockare folie av hög kvalitet, dvs. en tjocklek över 20 mikrometer. Företaget hävdade även att kommissionen inte angett att detta gällde all tunnare folie, som är det största problemet i fråga om unionens bristande försörjningsförmåga.
- (209) Walki hävdade vidare att uttalandet att inte alla kinesiska tillverkare kan tillverka produkter av hög kvalitet på ett effektivt sätt inte är relevant för användarnas argument om att unionsindustrin inte kan tillverka tunnare folie av hög kvalitet.
- (210) Kommissionen har dubbelkontrollerat försäljningsuppgifterna för de berörda unionstillverkarna, och uppgifterna visar att det sker export av aluminiumfolie för vidare förädling med en tjocklek under 20 mikrometer till tredjeländer. Walkis argument att unionstillverkarna endast är konkurrenskraftiga vad gäller aluminiumfolie för vidare förädling med en tjocklek över 20 mikrometer håller därför inte.
- (211) Walki hävdade likaså att kommissionens bedömning av outnyttjad kapacitet inte innebär att det finns kapacitet för att tillverka kvantiteter av tunn aluminiumfolie för vidare förädling.
- (212) Kommissionen har vederbörligen analyserat kapaciteten för tillverkning av tunnare folie, som begränsas till de maskiner som klarar av det sista valsningsstadiet. Några unionstillverkare inkom med provningsresultat, vilka visade att provvalsningstillverkningen av aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer uppfyllde respektive kunds krav. Kommissionen hänvisar dessutom till sin bedömning att aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer är en ny och framväxande marknad, och till följd av den mycket låga efterfrågan under undersökningsperioden är det naturligt att inte alla unionstillverkare ännu har anpassat sin maskinpark till detta marknadssegment.
- (213) Walki hävdade vidare att viktiga uppgifter i den faktiska bevisning som företaget inkommit med under det senare skedet av undersökningen har ignorerats fullständigt eller återgetts på ett felaktigt sätt. Kommissionen ansåg att detta påstående var oriktigt. Kommissionen beaktade alla argument och all bevisning, men av sekretesskäl kunde vissa mycket specifika uppgifter inte lämnas ut i förordningen.
- (214) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Manreal att kommissionen åsidosatte principen om god förvaltningssed. Manreal hävdade att kommissionen, utan motivering, bortsåg från alla Manreals synpunkter på det preliminära utlämnandet av uppgifter som skulle ha kunnat ändra kommissionens slutsatser. Manreal hänvisade dessutom till skälen 8, 9, 108, 109, 118, 119, 131–134, 142, 147–150, 155–157 och 175–178 i det slutliga utlämnandet, och hävdade att kommissionen tillämpade en orättvis motbevisningsmetod genom att påpeka att Manreal inte styrkte sina påståenden tillräckligt. Manreal hävdade att företaget uppfyllde kraven på bevisbörda på ett tillfredsställande sätt enligt de medel som stod till buds. Kommissionen borde ha undersökt Manreals påståenden närmare i stället för att uppge att påståendena inte hade styrkts. Manreal hänvisade slutligen till punkt 98 i beslutet från Världshandelsorganisationens (WHO) överprövningsorgan i ärendet EC – Hormones ⁽¹⁷⁾, och hävdade att företaget har lämnat *prima facie*-bevisning som innebär att bevisbördan åläggs den svarande.
- (215) I motsats till vad Manreal hävdar fullgjorde kommissionen sin skyldighet att för var och en av Manreals synpunkter bedöma om de var tillräckligt styrkta, och har förklarat varför så inte var fallet i de skäl som Manreal nämnde. Grundförordningen föreskriver inte att kommissionen är skyldig att vidare undersöka synpunkter som inte är tillräckligt styrkta.
- (216) Kommissionen avvisade därför detta påstående.

⁽¹⁷⁾ Överprövningsorganets rapport, EC – Hormones, WT/DS26/AB/R, WT/DS48/AB/R, punkt 98.

6.3. Begäran om undantag för slutanvändning

- (217) Effegidi begärde ett undantag för slutanvändning i fråga om aluminiumfolie för vidare förädling för användning i tillverkning av film för kabeltäckning och kapsyler för vinflaskor.
- (218) Begäran grundas på den procentandel av kostnaderna som aluminiumfolie för vidare förädling utgör av kostnaderna för tillverkning av kabeltäckning och kapsyler för vinflaskor och den verkan åtgärderna skulle ha på företaget. Enligt Effegidi är film för kabeltäckning och kapsyler för vinflaskor nischmarknader och förbrukningen av aluminiumfolie för vidare förädling är lika obetydlig. Detta innebär att ett undantag från tullar för slutanvändning inte skulle undergräva antidumpningstullens övergripande effektivitet.
- (219) Undersökningen visade dock att Effegidi inte bara tillverkar de två produkter som företaget begärde undantag för slutanvändning för, utan att dess produktportfölj omfattar ett antal olika produkter, såsom kabelfilm som inte innehåller aluminiumfolie för vidare förädling samt andra livsmedelspackningar och andra förpackningar, varav några innehåller aluminiumfolie för vidare förädling. Kommissionen kunde därför inte bedöma antidumpnings-tullarnas sammanlagda verkan på företagets lönsamhet baserat på de uppgifter som Effegidi tillhandahöll. I det slutliga utlämnandet av uppgifter avvisade kommissionen följaktligen begäran om undantag för slutanvändning.
- (220) Efter det slutliga utlämnandet lämnade Effegidi sina årsbokslut för åren 2019 och 2020 samt halvårsbokslutet för 2021 till kommissionen. Effegidi begärde dessutom vägledning från kommissionen om vilka ytterligare handlingar som företaget behövde lämna för att beviljas undantag för slutanvändning.
- (221) Kommissionen konstaterade att de uppgifter som skickats efter det slutliga utlämnandet inte var tillräckliga för att kommissionen skulle kunna bedöma den övergripande inverkan av ett potentiellt undantag på tullens ändamålsenlighet. Effegidi inkom inte med några uppgifter om industrierna för film för kabeltäckning och kapsyler för vinflaskor.
- (222) Effegidi var inte heller en samarbetsvillig berörd part från det tidiga skedet av undersökningen och inkom med sin begäran om undantag för slutanvändning först den 5 juli 2021, två veckor efter det att förordningen om provisorisk tull offentliggjorts, och lämnade inte de kompletterande uppgifterna förrän efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. I detta sena skede av undersökningen kunde kommissionen inte kontrollera eventuella kompletterande uppgifter.
- (223) Kommissionen kunde därför inte bedöma huruvida undantaget för slutanvändning skulle vara i unionens intresse och bekräftade således sitt avvisande av Effegidis begäran om undantag.

6.4. Importörernas intresse

- (224) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull upprepade konsortiet av importörer sitt påstående om att unionstillverkarna sannolikt inte kan tillgodose den befintliga efterfrågan på aluminiumfolie för vidare förädling, särskilt inte inom marknadssegmentet för tunn aluminiumfolie, där de för närvarande importerar från Kina för att tillgodose efterfrågan. Konsortiet hävdade att det skulle ta minst två år för att få igång en effektiv tillverkning av tunn aluminiumfolie, och att unionstillverkarna inte förefaller uppfylla de begärda kvalitetsstandarderna för att ersätta den nuvarande importen från Kina inom detta marknadssegment.
- (225) Förutom att konsortiet inte har styrkt varför det skulle ta två år att få igång tillverkningen av tunn aluminiumfolie har kommissionen redan i avsnitt 4.5.2.1 i förordningen om provisorisk tull konstaterat att unionsindustrin förefaller ha tillräcklig outnyttjad kapacitet. Unionsindustrin har dessutom med försäljning och provvalsningstillverkning visat att den kan tillgodose kundernas efterfrågan, vilket beskrivs i skälen 50 och 51 i förordningen om provisorisk tull.
- (226) Mot bakgrund av ovanstående bekräftade kommissionen sin slutsats att ett införande av åtgärder inte nödvändigtvis skulle ligga i importörernas intresse. Kommissionen gjorde dock en närmare bedömning av deras sannolika effekter med beaktande av de olika intressen som berörs (se avsnitt 6.4).
- (227) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade konsortiet att kommissionen fullständigt hade bortsett från det faktum att den gradvisa förskjutningen av efterfrågan till tunnare aluminiumfolie för vidare förädling ledde till ökad efterfrågan på aluminiumfolie med en tjocklek mindre än eller lika med 7 mikrometer. Kommissionen underskattade dessutom den omständigheten att det skulle ta minst två år för att få igång en effektiv tillverkning av tunn aluminiumfolie i EU.

- (228) Konsortiet hävdade vidare att kommissionen inte hade klargjort hur unionsindustrins betydande outnyttjade kapacitet kan tillgodose efterfrågan på tunn aluminiumfolie för vidare förädling.
- (229) Konsortiet upprepade dessutom att unionsindustrin inte kan uppfylla kvalitetskraven för tunn folie vad gäller porositet och körbarhet, och framhöll att de valsverk som tillverkar aluminiumfolie för vidare förädling är desamma som för bilbatteriindustrin, vilket ytterligare minskar kapaciteten för aluminiumfolie för vidare förädling. Konsortiet hävdade att kommissionen genom att förbise dessa aspekter felaktigt drog slutsatsen att införandet av tullar ligger i unionens intresse.
- (230) Såsom förklaras i skäl 51 i förordningen om provisorisk tull bedömde kommissionen unionsindustrins kapacitet för att tillverka tunnare folie för vidare förädling, särskilt med en tjocklek under 6 mikrometer, genom att bedöma kapaciteten för det sista valsningsstadiet, vilket är nödvändigt för att få fram denna tunna tjocklek. Den outnyttjade kapaciteten visade sig vara tillräcklig för de föregående valsningsstadierna. Flaskhalsen för tillverkning av aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer uppstår således i det sista valsningsstadiet. Kommissionen har klargjort hur unionsindustrin kan tillgodose efterfrågan på tunn folie. Argumentet att det skulle ta minst två år för att få igång en effektiv tillverkning av tunn aluminiumfolie är endast tillämpligt på ny kapacitet som unionsindustrin skulle installera till följd av en återställd priskonkurrens och ytterligare ökad efterfrågan. Eftersom redan befintlig kapacitet kan tillgodose den förväntade efterfrågan inom den närmaste framtiden har kommissionen inte beaktat potentiell framtida kapacitet i sin beräkning. Det är inte relevant att det skulle dröja en tid innan ny kapacitet kan tas i drift. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

6.5. Avvägning mellan motstridiga intressen

- (231) I linje med artikel 21.1 i grundförordningen bedömde kommissionen i förordningen om provisorisk tull de motstridiga intressena och beaktade särskilt behovet av att undanröja snedvridningen av handeln till följd av skadevällande dumpning och av att återupprätta en effektiv konkurrens.
- (232) I avvägningen mellan motstridiga intressen beaktade kommissionen å ena sidan att pristrycket har lett till en försämrad situation för unionsindustrin, och å andra sidan att en ökning av priserna skulle få en begränsad negativ effekt på användarna. Kommissionen drog slutsatsen att det inte fanns några tvingande skäl som talar emot att det ligger i unionens intresse att införa provisoriska åtgärder beträffande import av aluminiumfolie för vidare förädling med ursprung i Kina.
- (233) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull hävdade Manreal att den analys av marknaden och unionens intresse som görs i förordningen om provisorisk tull inte längre är giltig till följd av den drastiska ökningen av priserna och spekulativen på råvarumarknaden, vilka har sin orsak i undersökningen och covid-19-pandemin. Förädlings- och förpackningsindustrin har drabbats hårt, inte bara av en prisökning på 40 % för aluminium, utan även av en prisökning på 40 % för kraftpapper och kostnaderna för containertransport, som har ökat med 400 %. Den genomsnittliga leveranstiden för papper har ökat från tre–fyra veckor till fyra månader. I vissa leveransavtal åberopar leverantörerna force majeure och levererar med förseningar på sex månader, samtidigt som de begär 20 % högre priser än vid beställningstidpunkten.
- (234) Till stöd för Manreals argument framhöll Walki, Gascogne och Effegidi även att marknadssituationen har förändrats i grunden efter undersökningsperioden, vilket har lett till försörjningsbrist, inte bara på aluminiumfolie för vidare förädling, utan även deras andra råvaror. Enligt Gascogne ökade aluminiumpriset på London Metal Exchange med 30 % från oktober 2020 till maj 2021. I den rådande situationen förefaller dessutom endast en stor unionstillverkare kunna leverera nya beställningar utan en ledtid på flera månader. Effegidi hävdade att enligt offerter från unionstillverkare i juli 2021 skulle leveranser av aluminiumfolie för vidare förädling för företagets tillverkning inte finnas tillgängliga före 2022.
- (235) En annan användare, Alupol, hävdade att de från och med december 2020 uppmärksammade ett lågt intresse för att sluta avtal från unionstillverkarnas sida, och att även ett tvåårigt leveransavtal som ingåtts med en av unionstillverkarna avslutades av tillverkaren efter ett halvår, vilket visar på kapacitetsbegränsningar. Walki inkom med ytterligare bevisning rörande försök att beställa aluminiumfolie för vidare förädling med en tjocklek på 6,35 mikrometer, vilket visade att försörjningssvårigheterna under 2021 fortsatte.

- (236) Konsortiet av importörer hävdade även att priserna på aluminiumfolie för vidare förädling har ökat med 25 % sedan början av undersökningsperioden och att leveranstiderna har ökat från i genomsnitt två månader till fyra månader. Den rådande situationen med försörjningsbrist leder dessutom till att integrerade företag försörjer sina närliggande enheter med förtur, vilket leder till mindre kapacitet för den öppna marknaden. Konsortiet uppskattar att antidumpningstullarna kommer att leda till avbrott i leveranskedjorna och till försörjningsbrist på alla typer av aluminiumfolie för vidare förädling, men särskilt tjocklekar på under 6 mikrometer.
- (237) Dessa förändringar på marknaden påverkar mycket riktigt tillverkarnas, användarnas och importörernas olika intressen, eftersom de orsakas av den exceptionella situationen med covid-19-pandemin och den påföljande starka ekonomiska återhämtningen, som i sin tur har gett upphov till brist på transportkapacitet och försörjning på internationell nivå. Marknaden kan därför behöva en viss tid för att anpassa sig till dess att den ekonomiska återhämtningen och tillväxten normaliseras och tillgången och efterfrågan är balanserad igen, även inom sektorn för aluminiumfolie för vidare förädling.
- (238) Manreal hävdade också att i linje med artikel 11 i EUF-fördraget ska skydd mot dumpad import avvägas mot andra mål för unionen, såsom miljöskydd, och konstaterade att införandet av åtgärder kommer att få en mycket negativ inverkan på miljön. Manreal hävdade att oavsett möjlig negativ inverkan på arbetstillfällen eller industripolitiken, skulle det vara bra för miljön i EU om de mer förorenande unionstillverkarna försvinner. Manreal begärde därför att kommissionen skulle inbegripa åtgärdernas sannolika effekter på miljön i undersökningen.
- (239) Kommissionen konstaterade för det första att Manreal inte har styrkt hur unionstillverkare förorenar mer än kinesiska tillverkare. Unionen har visserligen ställt upp höga miljökrav för sina tillverkare, men syftet med artikel 11 i EUF-fördraget är inte att förhindra ekonomisk verksamhet, utan att integrera miljöskyddskrav i den politik som vägleder den ekonomiska verksamheten. Manreals förslag att utsläppen i unionen skulle minskas genom att låta dess industri slås ut av illojal konkurrens är inte bara oförenligt med EU:s miljömål, utan skulle även motverka ett antal andra politikområden. Manreals begäran om att miljöpåverkan av ett sådant scenario skulle undersökas avvisades därför.
- (240) Manreal hänvisade dessutom till skäl 355 i förordningen om provisorisk tull, där kommissionen till svar på Manreals tidigare argument om att statligt stöd skulle vara en lämpligare åtgärd än att införa tullar, förklarade att ekonomiskt stöd inte är det rätta instrumentet för att motverka skadevållande dumpning. Manreal hävdade att detta är ett politiskt val som inte borde antas utan samråd med generaldirektoratet för konkurrens (GD Konkurrens). Manreal hävdade dessutom att kommissionen i sitt argument skulle förutsätta att eventuellt stöd som beviljas unionstillverkare inte skulle godkännas av GD Konkurrens.
- (241) Kommissionen erinrade om att artikel 9.4 första stycket i grundförordningen föreskriver att om det av de faktiska omständigheter som slutgiltigt konstateras framgår att dumpning och därav följande skada föreligger och unionens intresse kräver ett ingripande, ska kommissionen införa en slutgiltig antidumpningstull. Kommissionen kan nämligen inte avstå från att motverka bevisad skadevållande dumpning från kinesiska exportörer genom de rättsliga instrument som står till dess förfogande endast för att unionstillverkare skulle kunna gynnas av statligt stöd. Statligt stöd beviljas dessutom av medlemsstaterna, inte av kommissionen.
- (242) Inget av de argument som användare och importörer framförde efter det preliminära utlämnandet av uppgifter och förordningen om provisorisk tull ändrade därför kommissionens slutsats.
- (243) Tillsammans med sina synpunkter på det allmänna slutliga utlämnandet av uppgifter inkom flera parter med en begäran om att kommissionen skulle bedöma ett potentiellt tillfälligt upphävande av tullarna enligt artikel 14.4 i grundförordningen. Till följd av dessa begäranden kommer ett potentiellt tillfälligt upphävande av tullarna att analyseras i ett separat förfarande.

6.6. Slutsats om unionens intresse

- (244) På grundval av ovanstående finns det inga tvingande skäl som talar emot att det ligger i unionens intresse att införa slutgiltiga åtgärder beträffande import av aluminiumfolie för vidare förädling med ursprung i Kina.

7. ÅTGÄRDERNAS NIVÅ

7.1. Skademarginal

- (245) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Xiamen Xiashun att framtida efterlevnadskostnader inte borde läggas till målpriset, eftersom noten om efterlevnadskostnader offentliggjordes efter det att förordningen om provisorisk tull offentliggjordes, vilket åsidosatte Xiamen Xiashuns rätt till försvar.
- (246) Kommissionen avvisade detta påstående. Xiamen Xiashun och alla andra parter fick ytterligare tid på sig för att inkomma med synpunkter på noten om efterlevnadskostnader efter det att den offentliggjordes. Det sena offentliggörandet åsidosatte därför inte Xiamen Xiashuns rätt till försvar.
- (247) Xiamen Xiashun hävdade dessutom att det inte bara är unionsindustrin som måste följa miljöhänsyn, eftersom Xiamen Xiashun kommer att omfattas av Kinas system för handel med utsläppsrätter och har certifierats för Aluminium Stewardship Initiatives prestandastandard, som omfattar kriterier för utsläpp av växthusgaser, inbegripet en gräns för koldioxidutsläpp.
- (248) Kommissionen avvisade detta påstående. Kinas inhemska lagstiftning är irrelevant för tillämpningen av artikel 7.2d i grundförordningen, enligt vilken framtida kostnader till följd av multilaterala miljöavtal och protokoll till dessa som unionen är part i ska beaktas när målpriset för unionsindustrin fastställs.
- (249) Donghai hävdade att vinstmålet på 6 % endast borde beräknas på omvandlingskostnader, och inte på hela priset för aluminiumfolie för vidare förädling.
- (250) Kommissionen avvisade påståendet, eftersom vinstmålet enligt artikel 7.2c i grundförordningen ska beräknas på grundval av totala kostnader, och inte bara den del som utgörs av omvandling av råvaror.
- (251) Zhongji och Nanshan upprepade sitt påstående efter det slutliga utlämnandet. Zhongji hävdade att i motsats till kommissionens åsikt föreskriver inte artikel 7.2c i grundförordningen att vinstmålet måste beräknas på grundval av totala kostnader, utan endast att vinstmålet måste vara tillräckligt för att täcka de totala kostnaderna. Zhongji hävdade att tillverkare av aluminiumfolie för vidare förädling får sin vinst från omvandlingspriset, inte från råvarupriserna.
- (252) Enligt artikel 7.2c i grundförordningen "ska det vinstmål som används fastställas med beaktande av [...] nödvändig lönsamhetsnivå för att täcka de totala kostnaderna". De totala kostnaderna inbegriper råvaror. Påståendet avvisades därför.
- (253) Donghai hävdade dessutom att omstruktureringskostnader inte borde ingå i målpriset.
- (254) Kommissionen förklarar i skäl 329 i förordningen om provisorisk tull att ökningen under undersökningsperioden främst berodde på omstruktureringen av en av tillverkarna i urvalet. Kommissionen påpekade dessutom att omstrukturering är en normal process i situationer med dumpad import. I linje med grundförordningen ska alla kostnader beaktas i beräkningen av vinstmålet.
- (255) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Zhongji sitt påstående om att extraordinära kostnader borde undantas från målpriset. Zhongji hävdade att kommissionen inte prövade företagets argument och att kommissionen motsade sig själv genom att konsekvent hänvisa till dessa kostnader som "extraordinära", men ansåg dem vara "fasta" i samband med målpriset. Zhongji inkom dock inte med någon ny bevisning.
- (256) I avsaknad av ytterligare bevisning bekräftar kommissionen skäl 325 i förordningen om provisorisk tull. Omstrukturering är en normal process i situationer med dumpad import och ingår i företagets kostnader.

- (257) Zhongji hävdade dessutom att kommissionen på motsvarande sätt borde tillämpa sina slutsatser i förordningen om en tillfällig antidumpningstull avseende kaliumklorid ⁽¹⁸⁾, där kommissionen beslutade att dra av tillfälliga och exceptionella kostnader som kanadensiska gruvföretag ådragit sig innan deras kostnader användes som referensvärde för företag från Belarus, Ryssland och Ukraina, eftersom det skulle vara orimligt att låta dem bära bördan av sådana kostnader. Zhongji hävdade att kommissionen även tillämpade samma princip i förordningen om obearbetat, olegerat magnesium ⁽¹⁹⁾ och i förordningen om visst slags polyetentereftalat ⁽²⁰⁾. Zhongji hävdade således att kommissionen även i det föreliggande ärendet borde bortse från omstruktureringskostnaderna såsom varande tillfälliga och exceptionella kostnader.
- (258) Kommissionen instämmer inte i att den situation som avses i förordningen om en tillfällig antidumpningstull avseende kaliumklorid är jämförbar med den aktuella undersökningen. I kaliumkloridärendet hade de kanadensiska företagens tillfälliga och exceptionella kostnader ingen anknytning till dumpad import till unionen. Detsamma gäller jämförelsen med förordningen om obearbetat, olegerat magnesium, där företaget i fråga omstrukturerades till följd av en privatisering. Undantagandet av extraordinära kostnader i PET-ärendet var följden av en särskild situation, som skiljer sig från de berörda omstruktureringskostnaderna. Såsom anges i skäl 325 i förordningen om provisorisk tull var omstruktureringskostnaderna inte exceptionella och ska således beaktas. Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (259) Zhongji påpekade att vinstmålet för aluminiumfolie för vidare förädling med produktkontrollnummer som börjar med 1 är otillförlitligt. Den sammanlagda tillverkningen för de tre unionstillverkare som ingick i urvalet för produktkontrollnummer som börjar med 1 är under 3 000 ton. Zhongji anser att dessa kvantiteter är försumbara och att kommissionen inte hade uppgifter om tillverkningskostnaden för sådana produkter, eller att uppgifterna åtminstone inte var representativa på grund av den begränsade volymen. Målpriset är därmed otillförlitligt.
- (260) Om det inte finns tillverkning i unionen av ett visst produktkontrollnummer som exporteras undantar kommissionen det produktkontrollnumret från jämförelsen såvida inte justeringar rimligen kan göras. Om det finns tillverkning av ett produktkontrollnummer i unionsindustrin anser kommissionen, även om kvantiteten är lägre än för andra produktkontrollnummer, dock att det är mer korrekt att ändå inbegripa det produktkontrollnumret i jämförelsen baserat på tillgängliga uppgifter från unionstillverkarna i urvalet. I detta ärende kan 3 000 ton inte heller anses vara en försumbar tillverkningsmängd. Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (261) Zhongji hävdade dessutom att vissa intervall för de uppgifter som angavs i det preliminära utlämnandet inte var meningsfulla, eftersom de var för breda för att ge tillräckligt god förståelse av konfidentiella uppgifter om produktkontrollnumren 1DA och 5BA.
- (262) Zhongji avser här uppgifter från unionsindustrin rörande två produktkontrollnummer som endast tillverkas av en enda unionstillverkare. I de intervall som kommissionen anger måste den inte vara ta hänsyn till uppgifternas konfidentialitet, utan även till att vissa värden kan räknas bakåt om intervallen är för snäva. För försäljningspriset per enhet och målpriset har kommissionen angett snäva intervall. För sålda kvantiteter och det totala värdet från fabrik måste kommissionen dock säkerställa att värdena inte kunde beräknas, och valde därför tillräckligt breda intervall. Alternativet skulle ha varit att byta ut värdena som känsliga.
- (263) Donghai hävdade dessutom att kommissionen felaktigt förlitade sig till artikel 2.9 i grundförordningen för att fastställa Nanshan Europas försäljningspriser för beräkningen av målprisunderskridandemarginalen, och hävdade att kommissionen borde ha använt faktiska försäljningspriser för Nanshan-gruppens närstående försäljningsenhet i unionen och att den endast borde ha dragit av de direkta försäljningskostnader som denna närstående försäljningsenhet i EU ådrog sig i samband med försäljningen av den berörda produkten.

⁽¹⁸⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 1031/92 av den 23 april 1992 om införande av en tillfällig antidumpningstull för import av kaliumklorid med ursprung i Vitryssland, Ryssland och Ukraina (EGT L 110, 28.4.1992, s. 5).

⁽¹⁹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2402/98 av den 3 november 1998 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av obearbetat, olegerat magnesium med ursprung i Folkrepubliken Kina och om slutgiltigt uttag av den preliminära tullen (EGT L 298, 7.11.1998, s. 1), skäl 21.

⁽²⁰⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1742/2000 av den 4 augusti 2000 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Republiken Indien, Republiken Indonesien, Malaysia, Republiken Korea, Taiwan och Konungariket Thailand (EGT L 199, 5.8.2000, s. 48), skäl 206.

- (264) Det målpris som användes för skademarginalen grundar sig på unionsindustrins tillverkningskostnader och vinstmålet, dvs. utan att inbegripa eventuella närstående enheters kostnader. För att säkerställa samstämmighet och en rättvis jämförelse kunde de exportpriser som användes för beräkningen av skademarginalen därför inte inbegripa de kostnader som de exporterande tillverkarna närstående enheter ådragit sig. Därför tillbakavisas påståendet.
- (265) I enlighet med artikel 9.4 tredje stycket i grundförordningen, och med hänsyn till att kommissionen inte registrerade importen under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand, analyserade kommissionen utvecklingen av importvolymerna för att fastställa om det under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand skett en ytterligare betydande ökning av import som är föremål för undersökningen för att fastställa huruvida den ytterligare skada som uppstått till följd av denna ökning ska återspeglas i fastställandet av skademarginalen.
- (266) På grundval av uppgifter från Eurostats Comext-databas och databasen Surveillance 2 var importvolymerna från Kina under den fyra veckor långa perioden för utlämnande av uppgifter på förhand 47 % lägre än de genomsnittliga importvolymerna under undersökningsperioden på en fyra veckors basis. På grundval av detta drog kommissionen slutsatsen att det inte hade förekommit en betydande ökning av import som är föremål för undersökningen under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand.
- (267) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull hävdade Zhongji att justeringar borde göras eftersom Carcano tillhandahåller en avropstjänst som inte Zhongji tillhandahåller.
- (268) Kommissionen bekräftade att den avropstjänst som tillhandahålls av Carcano endast avser mycket få försäljningar från de unionstillverkare som ingår i urvalet, och att kostnaderna för denna tjänst dessutom är så låga att en justering inte skulle ha någon väsentlig inverkan på resultaten av denna undersökning.
- (269) I avsaknad av ytterligare synpunkter på skademarginalerna justerade kommissionen endast de marginaler som fastställs i skälen 376–378 i förordningen om provisorisk tull till följd av korrigerade kostnader efter import, och även för att beakta de ändringar av det deklarerade cif-värdet som beskrivs i skäl 103. De slutgiltiga skademarginalerna anges i skäl 197.
- (270) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter begärde Nanshan att kommissionen skulle kontrollera målpriserna, eftersom det fanns fall där tunnare produktkontrollnummer hade lägre priser än tjockare produktkontrollnummer, vilket Nanshan ansåg vara ologiskt. Kommissionen fastställde noggrant målpriset och påpekar att målpriserna grundas på dubbelkontrollerade uppgifter från unionstillverkarna. Det finns andra faktorer än tjocklek som påverkar kostnaderna, och målpriserna grundas på flera tillverkare som inte har exakt samma kostnadsbas.

7.2. Råvarurelaterade snedvridningar

- (271) I avsaknad av synpunkter på råvarurelaterade snedvridningar bekräftade kommissionen sin slutsats i skälen 381–383 i grundförordningen om att villkoren i artikel 7.2a i grundförordningen inte var uppfyllda, och ansåg att bestämmelserna i artikel 7.2 därmed var tillämpliga för att fastställa den slutgiltiga tullen.

8. SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGSSÅTGÄRDER

- (272) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits i fråga om dumpning, skada, orsakssamband, unionens intresse samt åtgärdernas nivå och i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen bör slutgiltiga antidumpningsåtgärder införas för att förhindra att unionsindustrin vållas ytterligare skada på grund av den dumpade importen av den berörda produkten.
- (273) På grundval av det ovanstående föreslås följande slutgiltiga antidumpningstullsats, uttryckta som pris cif vid unionens gräns, före tull:

Företag	Dumpningsmarginal	Skademarginal	Slutgiltig antidumpningstull
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd	81,5 %	28,5 %	28,5 %
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd	16,1 %	15,4 %	15,4 %
Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd	98,5 %	24,7 %	24,7 %
Andra samarbetsvilliga företag	69,6 %	23,6 %	23,6 %
Alla övriga företag	98,5 %	28,5 %	28,5 %

- (274) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatsar som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av denna undersökning. De avspeglar därför den situation för företagen som konstaterades föreligga enligt undersökningen. Dessa tullsatsar är endast tillämpliga på import av den berörda produkten som har sitt ursprung i det berörda landet och har tillverkats av de rättsliga enheter som namnges. Import av den berörda produkten som tillverkats av ett annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings normativa del, inbegripet närstående enheter till de specifikt nämnda företagen, bör omfattas av den tullsats som är tillämplig på "Alla övriga företag". De bör inte omfattas av någon av de individuella antidumpningstullsatserna.
- (275) Ett företag får begära att dessa individuella antidumpningstullsatsar tillämpas om det senare ändrar företagsnamn. Denna begäran ska ställas till kommissionen ⁽²¹⁾. Begäran ska innehålla all relevant information för att visa att förändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på företaget kommer ett meddelande om namnändringen att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (276) För att minimera risken för kringgående på grund av skillnader i tullsatsar krävs det särskilda åtgärder för att säkerställa tillämpningen av de individuella antidumpningstullarna. Företagen med individuella antidumpningstullar måste uppvisa en giltig faktura för tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Fakturan måste uppfylla de krav som anges i artikel 1.4 i denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura kommer att bli föremål för den antidumpningstullsats som gäller för "alla övriga företag".
- (277) Även om denna faktura är nödvändig för att tullmyndigheterna i medlemsstaterna ska kunna tillämpa de individuella satserna för antidumpningstullen på import är den inte den enda omständighet som tullmyndigheterna ska beakta. Även om importen åtföljs av en faktura som uppfyller samtliga krav i artikel 1.4 i denna förordning, bör medlemsstaternas tullmyndigheter utföra sina sedvanliga kontroller och kan, liksom i alla andra fall, kräva ytterligare handlingar (transportdokument osv.) för att kontrollera att uppgifterna i deklarationen är riktiga och för att säkerställa att den påföljande tillämpningen av tullsatsen är berättigad i enlighet med tullagstiftningen.
- (278) Om volymen av exporten från något av de företag som omfattas av de lägre, individuella tullsatserna ökar väsentligt i volym efter införandet av antidumpningsåtgärderna, kan denna volymökning i sig anses utgöra en förändring i handelsmönstret som orsakats av införandet av åtgärder i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen. Under sådana omständigheter får en undersökning beträffande kringgående inledas, om villkoren för detta är uppfyllda. Denna undersökning får bland annat omfatta behovet av att avskaffa individuella tullsatsar och därmed införa en landsomfattande tull.

⁽²¹⁾ Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat G, Rue de la Loi 170, 1040 Bryssel, Belgien.

- (279) För att säkerställa att antidumpningstullarna tillämpas korrekt bör antidumpningstullen för alla övriga företag inte bara gälla de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i denna undersökning, utan även de tillverkare som inte exporterade till unionen under undersökningsperioden.

9. UTLÄMNANDE AV UPPGIFTER

- (280) Den 28 september 2021 underrättades de berörda parterna om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att rekommendera att en slutgiltig utjämningstull införs på viss aluminiumfolie för vidare förädling med ursprung i Kina. Berörda parter gavs möjlighet att framföra sina synpunkter efter detta utlämnande.
- (281) Elva parter inkom med synpunkter på utlämnandet av uppgifter. På begäran genomfördes höranden med Walki och Zhongji. De berörda parternas skriftliga synpunkter togs i beaktande, och undersökningsresultaten har där så varit lämpligt ändrats i enlighet med dessa.
- (282) När ett belopp ska återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol ska den tillämpliga räntesatsen, enligt artikel 109 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽²²⁾, motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.
- (283) Den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036 avgav ett positivt yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Härmed införs en slutgiltig antidumpningstull på import av aluminiumfolie för vidare förädling med en tjocklek av mindre än 0,021 mm, utan förstärkning, valsad men inte vidare bearbetad, i rullar med en vikt som överstiger 10 kg, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7607 11 19 (Taric-numren 7607 11 19 60 och 7607 11 19 91) och som har sitt ursprung i Kina.
2. Följande produkter ska undantas från den produkt som beskrivs i punkt 1:
 - Aluminiumfolie för hushållsbruk med en tjocklek av minst 0,008 mm men högst 0,018 mm, utan förstärkning, valsad men inte vidare bearbetad, i rullar med en bredd av högst 650 mm och en vikt som överstiger 10 kg.
 - Aluminiumfolie för hushållsbruk med en tjocklek av minst 0,007 mm men mindre än 0,008 mm, oberoende av bredden på rullarna, glödgad eller inte.
 - Aluminiumfolie för hushållsbruk med en tjocklek av minst 0,008 mm men högst 0,018 mm, i rullar med en bredd som överstiger 650 mm, glödgad eller inte.
 - Aluminiumfolie för hushållsbruk med en tjocklek av över 0,018 mm men mindre än 0,021 mm, oberoende av bredden på rullarna, glödgad eller inte.
3. Följande slutgiltiga antidumpningstullsatsen ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkats av nedanstående företag:

⁽²²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

Företag	Slutgiltig antidumpningstull (i %)	Taric-tilläggsnummer
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd	28,5 %	C686
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd	15,4 %	C687
Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd	24,7 %	C688
Andra samarbetsvilliga företag (bilaga)	23,6 %	
Alla övriga företag	28,5 %	C999

4. De individuella tullsatser som anges för de företag som nämns i punkt 3 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som ska innehålla en försäkran, vilken är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå dennes/dennas namn och befattning, med följande lydelse: "Jag intygar härmed att den (kvantitet) av (den berörda produkten) som säljs på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av [företagets namn och adress] [Taric-tilläggsnummer] i [det berörda landet]. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta." Om ingen sådan faktura uppvisas ska den tullsats som gäller för "alla övriga företag" tillämpas.

5. Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Artikel 1.3 får ändras för att lägga till nya exporterande tillverkare från Kina och göra dem till föremål för en lämplig vägd genomsnittlig antidumpningstullsats för samarbetsvilliga företag som inte ingår i urvalet. En ny exporterande tillverkare ska tillhandahålla bevisning för att

- den inte exporterade de varor som beskrivs i artikel 1.1 under undersökningsperioden (1 juli 2019–30 juni 2020),
- den inte är närstående till en exportör eller tillverkare som omfattas av de åtgärder som införs genom denna förordning, och
- den antingen faktiskt har exporterat de varor som beskrivs i artikel 1.1 eller genom avtal har gjort ett oåterkalleligt åtagande att efter undersökningsperiodens utgång exportera en betydande kvantitet till unionen,

Artikel 3

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av provisoriska antidumpningstullar enligt genomförandeförordning (EU) 2021/983 ska tas ut slutgiltigt. De belopp för vilka säkerhet ställts och som överskrider den slutgiltiga antidumpningstullsatsen ska frisläppas.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 december 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet

Land	Namn	Taric-tilläggsnummer
Kina	Zhangjiagang Fineness Aluminum Foil Co., Ltd	C689
Kina	Kunshan Aluminium Co., Ltd	C690
Kina	Suntown Technology Group Corporation Limited	C691
Kina	Luoyang Wanji Aluminium Processing Co., Ltd	C692
Kina	Shanghai Sunho Aluminum Foil Co., Ltd.	C693
Kina	Binzhou Hongbo Aluminium Foil Technology Co. Ltd	C694

DIREKTIV

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEDIREKTIV (EU) 2021/2171

av den 7 december 2021

om ändring av rådets direktiv 66/402/EEG vad gäller utsädesparti och provvikter för *Avena nuda*

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 66/402/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av utsäde av stråsäd⁽¹⁾, särskilt artikel 21a, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2021/415⁽²⁾ ändrades direktiv 66/402/EEG och på grund av ett skrivfel ströks namnet på arten *Avena nuda* från den tredje raden i kolumn 1 i tabellen i bilaga III till direktiv 66/402/EEG. Till följd av detta regleras inte längre för arten *Avena nuda* den högsta vikten för ett utsädesparti och den lägsta vikten för ett utsädesprov. Därför bör det strukna namnet på arten *Avena nuda* återinföras.
- (2) Direktiv 66/402/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (3) Av rättssäkerhetsskäl bör det datum för införlivande som anges i det här direktivet motsvara det datum för införlivande som anges i genomförandedirektiv (EU) 2021/415.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av direktiv 66/402/EEG

I bilaga III till direktiv 66/402/EEG ska uppgifterna på tredje raden i kolumn 1 i tabellen ersättas med följande:

"*Avena nuda*, *Avena sativa*, *Avena strigosa*, *Hordeum vulgare*, *Triticum aestivum* subsp. *aestivum*, *Triticum turgidum* subsp. *durum*, *Triticum aestivum* subsp. *spelta*, *Secale cereale*, *xTriticosecale*".

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 januari 2022 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

⁽¹⁾ EGT L 125, 11.7.1966, s. 2309.

⁽²⁾ Kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2021/415 av den 8 mars 2021 om ändring av rådets direktiv 66/401/EEG och 66/402/EEG för att anpassa de taxonomiska grupperna och namnen på vissa arter av utsäde och ogräs till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen (EUT L 81, 9.3.2021, s. 65).

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 februari 2022.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 7 december 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)